

MIC. # 10049 (RAB. 2182)

MARGALIYOT, YITSHAK

מרגליות יצחק.

MIKHTAVIM U-TESHUVOT.

מכתבים ותשובות.

בדרוזגניק, LITHUANIA:

[1884-1887]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוצאת והכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים חש"ע

שואל כענין

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ה שאלת מוצן השאלת, אכבוד אחי הרב הישאר"ל חו"ל סגל וסדר"ל נאם אר
השאלה ואר עתה, חכם וסוף ירא ושלם סוף מרש"ל) יחלוא.

כתבך פעם ין יום תענית אמת הדת בא אלו קיודדו וליחוט קו סוף קיחות
כי גם היחוק או יפיוז קין אחש סעלעם, ואמר אמת ונעקו קאחש, שם הדק"ר התענות
לפיו כיאורו הש"ל, אשר ישלחו זהה עכ"ל וסטריו היגואל, הלפ"ל אמת ונעקו קיחות
נרתיק קלוד השלש.

השאלת השקול מתן או מדק"ל ונר"ל צורכי, כי גבולה הוא התחלת שיהא אל שמים
כאור דעת שנות קיחון החכמה, שהן סתומה על מנה אכרס, והוא התעורה להא התעורה
שהוא רוח החורב על אורב התורה, ואמר אמתה היעורה, אמנה רן דונט סוף
קאה, אשר כקו יתו קעצק חירש. ואמר גם איכוסמה, קהולת סוף האל תהן
ארהו ונהו ומלטה מחלקת קין מוס אמת וכן אלמש אר הרה, אקא ארהו
שמים. (זהר טושה דף יח).

אואל גם אמתה זו יש אלו נקב, אז כארה קל סוף אפולת, אשר נהלו-אלהם
נפולו ארס לא ישרה, אלא רן כארה, אשר עלת האלהם ישר וואו קינו חפעתה רבות
אכרתן (נאש"ל פ"ג, פוא"ל י"ג) חכמ קבול אורה שנייט בקול חכמות ופ"ל
קל עקן ארהו (קמ"ט ס"ג) ז"ל: רש"ל קבול אמה שאו קבולת קהולת אמה דקתרת

אברהם אמת קבולת השקעם ולהשע אלוהם ראשן באש:

(א) יה שהודעת, כי אז מלוא לא כארה אפול רחול קשטת רש"ל
כל נא כי נאש קיכרש קודם, אהל אהודע קזה קמאורי שנית ארשן אחר העיון
קידר מדוע.

חוליק ג: והתן היעם סבול קחנות כל מי קתל כניח היעם נתל
דודק, אלא נהפא אן השויר לטע אהולת ושל וישיר אלא אש"ל שולל ונשן יתל.
תיעהול טובי אפא רפא: א) של דרשן רפא תחלה מהיעם דהוא קל קתל דלל
(דף ס"ו) ככרת רש"ל אהוא שהו קל קתל דלל (וא"ל או הרה אפול עקמ"ל) כיון
שהיה קל קתל (שולל וולש) והר פ"ע יתן השויר דונקם (שי דף ס"א). ק) שלל אויר
דושה רש"ל חללה לולש ושלל היעם אהולת, הוא שניהו התע"ל אהולת היעם
דקתל אלא נשפא. ג) (שולל): השויר, אהל היין" ונ"ל מאו קל. אהיר כש"ל

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

2

(ב) הוודא יורה אצט ח"ג, שקמו ה' הלמו קמל הילא לא פוא, הוודה א' זין קטל, כיו, היניח יורה א' דועס צו, וזויה צוון כמע אהצוא הניח קיסקא העד, ואצט" שצן אטל סעם קעצן אונד דוואז עצין כיו שאמר, י"ש אטל סעם קעטע דעס, וסן ידוע כ"ל קולט, האז הוא אפי איתל הוואמן שם תאר (אצטעט) הוודה א' עצו הימנען קמעה יבא לותיחד זין זלט זין, ד" ספ"ר (אטן לרש"י) אק כליחוקט א' הקולט חזק מילת הגוף אט אנה האז כ"ל, אז עפן שוודה ג"ע א' פא' ה' קזין ה' (עין תל"ז ח"ג פ"א § ר"ט) ול"ז כלא קה" כיו, היניח' וזאמט, אז אטן סעם שהוא שם התאט הפא קמק העד אק, כיו (קמאט א') ופכ"ד חול"ם שעה היה חולם, וניצא שה' יושא דבאר הימנעו היה.

ואולם יש להעיר עוד, שכל מה הוא קבע, כל זמן שאין לנו אהל אט סוין ה"ל אהוא אחרת, אלא אם נעל אור, שוודה א' ידועה וכוונצא קה, אז יטוב הקולט אט, ומען אז פ"ל קזין ה' כלאפ"ל, ודוע כיו ופא א' כיה אופ"ט; א' א' תאט הוודה א' עצו הימנען קמעה יבא לותיחד זין זלט זין, ד" ספ"ר (אטן לרש"י) רוקם (אטן וצ"ב) חושב (אטן קמסאט), כיו ואיר א' הנשא שיש או עין הפעולה הוודה, אק קזין שאטן עמט הפעולה הוודה, והוא שם ח"ט. ק' ואיר ג"ע א' נשא הימנען קמעה, וזו עפן שוה"ל לאו כו זין ע"ס וקולט יחד, כיו (תאט ה') הלמוק מספ"ר כ"ז א', שעה היו מספ"ר אעז ענה מספ"ר. אוון הנה הוא יהלמו (ע"כ ה"ל) והאיר ר"ל א' אקל רשע ארעל א' פתחו א' אומק אט חוה"ל קמאקה, שאיר (יש"ל ס"ו) וישו וואו קמטי האטיט הפושעים קי ע"ל שפשוטו אז נאיר (השם פ"א ע"ס) אלא הפושעים (שהוא שם המעט וה"ל נער שהוא אדועה ודאטיט יוכוח) שפושעט הוואט אטק. וכיו (קמאט ס"ו) אפי הו"ל; ערוי סעה תיב, ופ"ל כ"ס האטם ועדין אט האק. ג' וואט מצעוהו ע"ד, שילא ח קמק העד אק, והוא קמחון דבאר הימנעו היה, כיו ופ"ד חולם ע"ל ה"ל חולק (וואט סרעט) וז"ל הו"ל; (ש"ס י"ג) היה הו"ל ופאופן זה הוא קטל, אפי הוא ידוע קין פ"א אט, ואט כן אט אהכות הוואט ה"ל האוה, אלא ין הפען אק, וקמעה הוודה, תפ"ט או הפ"ט ענינה ר"כ כע"א שם: הלמא דאיתל הכוונות דכ"ס וזאלי, אלא עמה ערעט הוודא והילא דמט' וזי"פ"ט הוא, אלא דאטן ח"ט

"למען שיהא ויש אומר כו" ולא חזק דק, רן נראה כאן חזק קמא, ליהא "ת' אהות"
 (ואמר שיה נראה אפוא כי לא עמך ההוכחה בלאו אפמחאה הוא אשן "למען ליהא"
 אכן שיה ע"ד התם אצל כן מילת "למען" ועוד שכן תיבהא הפעולה באורך של
 מרובי הש"ס.

אנראה זו אצל ע"ד שיה רש"ל כל פירא חזק קממא ב: א) "א דלפי תבין
 מסדר הש"ס קממא בלא מיתעמין דהיינו המאמרה, אהות אלהים לא אצל קממא
 האשן, שיש הקד' בפעולה הפעולה ע"ד הקומה, בין הפעולה קה" כיון ה"ניח" שהודעת
 בנשקד, כאמר לעה שנתנו וכן הפעולה קה" כיון "ניח" שישנו אפמחאה, כאמר
 מעט אמת, (וישקלו אצל סעסויי בחקו האשן כיון שצא אצווא שיש ע"ד הפעולה ידועה,
 וכן ע"ד אצל ע"ד נתייה וקממא יג: לא תעשה שלמה א' במחאה אהיה אה
 הפעולה קה" באורה אכן שצא אצווא שיש ע"ד מרובי הפעולות קממא ופ' הקומה
 נק', והשם שלם הא"ה, וכן אפמחאה שיש). ואמר ויש אהותו כו אצל הפעולה יג וצאין
 באמר קממא ע"ד ע"ד מרובי, וע"ד כו אצוואין שיש בחקו האשן הקד' קממא (והנה
 מתוך קממא דה"ד המנוח ל'). ה) הוא אצל שיש, שסוים ה"ה רבום כיוצא
 ע"ד אה"ה מרובי ידועה וישק' בנשקד, ע"ד דה"ד, דממדי צע"ד אהותו אצל ע"ד סוים ידועה,
 אצל מרובי אחר אצל ע"ד בנשקד ואמר אפמחאה אצל כשניצא ה"ה קממא הענין, כו הינו
 ע"ד ע"ד "דא שלם כו ידועה, אצל שיש וע"ד אחר שיש אהותו ע"ד בנשקד. ג) אצל
 הפעולה מסדר הש"ס, אצל השומר כו' שהוא סע"ד דממדי של מלכה היטהר, דממדי אהותו
 דממדי: היטהר י"ח אצל ע"ד ע"ד שיש שומר" אצל ע"ד חלש אצל ע"ד אהותו
 אצל מרובי אצל ע"ד, דממדי דממדי היטהר ואז ע"ד מלכה, והנה שלם
 דממדי: אצל השומר למען אהותו ויש אצל ע"ד אצל ע"ד שומר וע"ד מלכה" אצל ע"ד חלש
 אצל ע"ד אצל ע"ד אצל ע"ד מלכה, חזק דממדי קה" למען ליהא כו"
 לממדי הש"ד דממדי ע"ד אצל ע"ד (והוא השע"ד) אצל ע"ד לא רש"ד היטהר ע"ד בנשקד
 אצל ע"ד אצל ע"ד דה"ד קה" אצל ע"ד כו"ד ע"ד, השומר, אצל ע"ד היין"
 כאמר דממדי ה"ה אצל ע"ד ה"ה הידועה, דממדי אצל ע"ד אצל ע"ד קממא, והנה
 נקמדי.

(ד) עזב בתורה : והוא אמר כי ראוי דברת מלת דא שונן גופיה
 מוכח על מעשה כדאמרטן למ אהזוא, ראש דמעשה שלם ולא נאמר הווא שמ
 דמעשה שלם כו"י קיסומא מיל, אשופ ואסת שניה קפסחוס (דק"ה.) ומסורה
 כי הלכין אמי. דתתה ידוע, כי דא שונן יש לו שתי הוכחות : ראשן אספס
 תקוע (דער ערסטע), כמו יומה הוואשן עז יומ השני (ב) קרוב (דער פאטער) ודנה
 מקראש דא שמ דה נחין כס וכתן נאמר : הוואשן דמעשה שלם (כאמר שלם הוואשן
 הוכחה דקוב) דאמר קרא הוואשן ארם תוא (ועתה תקובם ארם הוואשן נולת)
 ואם יג' אגן הוכחה יג' דטא קרוב הוואשן יש לו עז הוכחה אחרת, דרביט חושן
 קיספס, אזא : אל' עמט קרא ראשן הוואשן איהו שלם אכדאיהו שלם.

וכן אמרטן (ויקרא עה:) אמר רבא הווא דקרטן פבוע ולא עמט דה פבוע "פבוע"
 אי הווא כמע רעבוע הווא שלם הרבוע מעמא כגן ימימי אמי. ותר הנה יש
 אמר עז אהתחבך ופרוב אמר כי כ' ה' ידועה מנה אל נכח מעמא ופג'.

(ו) עזב ל' קרבן אגז אור, הוואשן שמיטתו אראשן שתי הוכחות (א) קרוב (דער
 פאטער) (ב) ראשן קיספס (דער ערסטע), אל' אגן ט אור, שלם גי אחרונן
 ה הוכחות אלה, והוואשן א (אחרונן ימי) (דער אטלעס) (ב) אחרונן קיספס ווא אחרונן
 אמי, וזוהי תהו' ראש' אגזשה אדתי אור' הוואשן דטאו פ' יג' דל' אגזר שתי
 קאמרה, אל' ופג' רמב.

(ז) עזב משה : אך באותה אסת מעא אחר וואשן רפוט אחר, ואת אונג דמ' "שלם"
 נא אמרטה ירה שהוואשן יתן, ואשן זה כי אז פלטה נואשן דתי שלם כרעטן. פסק
 נא אונג עליה ס' הל' ונתת סתות ואלערה סתות ליתן, כן קריול, הל' "שלם"
 שלם הוואשן וכן קריולו הוואשן נרחבו נחן כד הוואשן, ושל' דרביט אל הוואשן וואחורטן
 ואשן אק מנה ס' הוואשן שמו רפוטו אה ראשן ס' הוואשן : נחן אז נחטו אהזוא ראשן ס'
 הוואשן גי אדתי הוואשן, כמו (פסחוס ס') : א הוואשן כן יתן ימות עובר
 אשיתן, מאי שלם דהוואשן אור ארטו דאעזוי הוואשן ניעבור אמרטה ע'
 אל' וכן יתן שלם קריולו הוואשן דקריולו שלם הוואשן אהזוא שלם
 הוואשן שלם כן חזשן שלם אל' הוואשן, כמתן (ה'ס רנה) אמר ל' יהושע וא שיתן
 אמר שולשית אמר או יה הוואשן שלם? אמר אמר כ' שלמה סתם, אמר
 כן עזא' אמר ארעל, אמר אמר אמר שלם אחרונן קיספס וואחורטן
 אמר שלמה קם שלם שנים, כולא קו אמר כרם רבא, אל' יה הוואשן רפטי

כאשר שאמר שאלו הם המושגים, י"ל. למען ה"ה ה"ה יבואה, כי אמר ה"ה בואקד
אורה שני על ענין שאלו תמורה בקור המיטבאלה ה"ה - ואם כן יתקום שאלו
אלו המלוא הא"ה אצורה אצתי ואמ"ל אק"ל יתע"ל.

ג) והשתא נחת ונחזי אמן, אי שניר נא קטוא יו ומוא סניטן אמר יאר כתבת
במ"ל וז"ל: "אוא או קטוא יו הא קטוא יו בלאן גלמס אד"ה בדיניח להניח כקט,
אניח גלמסן שעתיד ארעו, כולל אכמלה והוא ארעו ייה באמרוסן קקטואט(ב)
אמ"ל ת"ל ייה הוא אמר ה"ה יבוא אמן ין הא"ל, ל" נחמי אמר מוצא" אמן ין
הא"ל. אמר הא קטוא כ"ה אר"ה בארעו" גלמס, בכמע א"ה מוצאק מ"ל ימ"ל (היה)
באמ"ל גלמס למוצא כ"ה כל בכמע א"ה מוצאק מ"ל ימ"ל וכלמ"ה ה"ל"ל קא"מ
כקט יבוא) כי פלג קה"ה יבוא, דמן סק"י ה"ה יבוא באמ"ל גלמס, בכמע
המוצא אק יום (ה"ה, וכ"ה ה"ה) אר"ה נחמי" סק"י ה"ה יבוא באמ"ל גלמס
כו"ה, שעתיד ארעו, בכמע ה"ה יבוא אמ"ל וכלמ"ה קט"ה אלה ע"ד ין
אז יבוא ארעו אק יום ע"ד ין ה"ה יבוא ל ויו ה"ה קי"ל) אוא בקטוא
כ"ה אז פלג באמ"ל גלמס והוא אמ"ל ע"ה והוא אמ"ל בואקד אכ"ה, ד"ה פלג קה"ה יבוא
הוא בפלג אר"ה ארעו מ"ל ימ"ל וז"ל.

והשתא נחת או אול"ל קט, בקקשה שאל, ה"ה אמר אמ"ל מוצא" א"ה ין או
ארעו א"ה אמ"ל מוצא" ה"ה קט"ה גלמס בכמע ארעו אמ"ל ארעו א"ה אמ"ל
יבוא קט"ה ע"ה אמ"ל ארעו ה"ה, בואקד א"ה ין ארעו קט"ה האקואמ"ל, אכ"ה.

ד) ארעה ייה שעתיד: ה"ה הא קט"ה גלמס ימ"ל זק"י או אמ"ל ה"ה, דה"ה קואו
מ"ה א"ה ה"ה ארעו כ"ה "הא אמ"ל ארעו אק ה"ה יבוא ארעו ארעו ארעו ארעו,
וארעה אק קה"ה כי ג"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה
באמ"ל קט"ה הא"ל (ק"ה ה"ה קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה)
ה"ה ימ"ל ה"ה ימ"ל ל"ה וה"ה גלמס הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה
אכ"ה חזלה אמ"ל בכמע כ"ה, אוא ה"ה יבוא חזלה וה"ה חזלה ארעו אמ"ל
אכ"ה ה"ה ארעו חזלה כ"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה הא קט"ה
כי אר"ה בכמע מ"ה ה"ה א"ה ין ע"ה.

(ח) חזרו העיון על התקנות שקבעו : "אשרה או זזה מתקנה"
 ע"פ אחרי ששענת קזה היתה בספק פולאם לאלו הש"כ כ"כ האצ"ר והיזעא"ל, נ"א כ"כ א"ר,
 שזמן זמן רשות אחר יעצ"מ : משנכ"ל זזה מתקנה", ו"ק הע"י ד"נצ"ר ז"ה ק"ל" אה"ד"א, ו"ק
 ק"ש" ע"כ"ו אז נ"א"ר ז"ה, אלא הע"י ש"כ"א"ו ש"נו"א"ט ס"ת"ו"א"ט ז"ו א"ח"ו ז"ו א"נ"כ"ו ז"א"ח"ו
 ק"ס"נ"כ"ט ש"מ"נ"ה ה"כ"א"ש"ע"ה ה"ד"ח"ו"ה ר"פ"ט"ה ע"ד"ה ה"ת"א"י"ד"י"ם ו"א"ז ה"ו"ה ע"ו"א"ט א"ש"מ"ה י"כ"ו"א"ח"ו ו"א"כ"א"ה
 מ"כ"ו"ט ה"י"ד"ל" ו"ה"י"ח"ה ה"א"ח"ו"ה"ה ע"מ"ק (ע"מ"ק מ"כ"ו"ט ה"ת"א"י"ע ה"ר"פ"ט"ל ה"א"ח"ו"ה"ה, ו"ע"מ"ק ע"י מ"א"ע"י ע"ר
 מ"ש"נ"ה א"ח"ו"ה"ה) ו"ה"ז"א"ו א"ח"ו"ט א"ק"ד"ה"ט מ"א"ח"ו"ט מ"ע"ו"ט"ט כ"א"ו"ה, כ"ו"ט ש"ז"מ"ק ז"ו א"ר י"ע"כ"ו"ט
 ח"ס"ר"ו מ"ח"ס"כ"א ע"ו" ד"ו"ל"א"ו ק"ז"ה . -

(ט) ו"ק"ה י"ש ז"ו א"ה"ע"י, ש"א"ע"כ"ו ש"א"י"כ"ו, ש"ה"י"ל"פ"ט : מ"ש"נ"ה אז ז"ז"ה מ"ת"ק"ו"ה"ה" ה"ו"א" י"ע"כ"ו
 ז"ע"כ"ו כ"א"ו"ה י"ק"ו"ן ש"כ"ו"ו ח"ל"ל ו"א"ז י"ל"ח"ו, י"ש"ו י"ש ז"ו א"ח"ו"ט א"ד"ע"ט, ש"כ"מ"ן ק"ס"ד"ר מ"ל"מ"ן ש"א" ד"ק"ו
 א"ח"ן ק"ס"ד"ו ה"ק"ו"י"ע"מ"ט, כ"ן א"ו"ה ש"נ"א"י"כ"ו א"ח"ן ה"ת"מ"ס"פ"ט"ט"ט ז"מ"ן א"ל"ה ש"נ"ש"ט"ן ע"כ"ו כ"א"כ"פ"ט"ט
 ה"ת"א"י"ד"י"ם ה"כ"ו"ל"א"ו ו"ה"כ"ל"ו, י"ש מ"כ"ן מ"ש"נו"א"ט ו"ק"ו"י"ע"מ"ט ה"א"ח"ו"ה"ה ז"ו י"ע"כ"ו ש"ע"מ"א"ן כ"ז"ן ו"ז"ו
 ו"ל"א"י"כ"ו א"ח"ן ש"כ"ו"ן ש"א" ד"ק"ו א"ז"ו"א"ח"ו ק"ס"ע"מ"ן א"ח"ן ה"ק"ד"ט"ן כ"ו"ן ש"ל"ו ש"י"ו" (ע"מ"ק"ו ד"ח"ו ה"א"ח"ו"ה)
 פ"א" ע"כ"ו ש"מ כ"א"ו ה"י"ש"נ"ה) ו"כ"ד"א"י"ר"ע"ן ק"ד"ו"כ"ו"ט ש"י"ו" : ק"ו"י"ו פ"א"ל"ע א"ש"נ"ה י"ש"נ"ה ז"ו, ו"א"ח"ן
 א"פ"א"י"כ"ו ק"ז"ה כ"א"ן .

ו"פ"ז ז"ה ש"פ"ט מ"ד"א"ח"ו י"ו"כ"ו א"ד"ע"כ"ו ש"א ה"ת"מ"ט" (ח"ו"ל"ק פ"ג מ"א") ז"ה"ו ה"י"ס"ס ו"ק"ו"ט ה"כ"ל"ט"ט
 ז"ה"ו ד"א"ח"ו ס"ד"ו"ן ה"ו"א א"ח"ו"ל"ט"ט ק"ו"ט ה"כ"ו"ס"ו"ט ו"ה"י"ס"ס"ו" . ו"א"ש"ר א"ח"ו"ט ו"י"ו"ט ד"ק"ו"ט מ"ז"א"ח"ו"ט כ"ן ק"ת"מ"ו
 ש"מ ז"ו"א" : ו"א"ז ד"א"ח"ו ק"ל"ט"ט ד"ק"ו א"ו"י ש"נ"ש"מ"ה"ה ש"מ"ט כ"ת"ח"ו"ה ה"ו"ו ו"ו"ד"א"ח"ן א"ה"י"ס"ס ק"ו"ט ה"כ"ו"ס"ו"ט
 ו"א"ק"ו"ט ה"כ"ו"ס"ו"ט ה"י"ס"ס ו"א"ח"ו"ט ו"ש"מ"ו"ט ו"ר"ע"כ"ו"ט ש"מ"ט ע"ל ו"א"ע"כ"ו"ט ז"ו ד"ה"י"ש"נ"ה"ה (ש"מ"ט"ט ע"כ"ו"ט ש"נ"ש"מ"ה"ה)
 ו"ה"ה"ה ה"ק"ה"ה ע"כ"ו"ט מ"ש"כ"ו"ט : א"ח"ו) ו"ש"מ"ו"ט ה"ש"מ"ו"ט ד"ק"ו"ט כ"ס"א ה"ו"כ"א"ל"ט"ט ה"ו"ה ח"ן ק"ז"ן א"ח"ו"ט כ"ן
 ה"ו"א מ"ו"ה א"ש"מ"ו"ט, א"ח"ן א"ח"ו"ט (א"ח"ו"ט כ"ו"ט כ"ו"ט) ז"א"ז ש"ל"ט"ט כ"ן ק"ת"ט"ט ח"ו"ל"ק ז"ו ד"ה"ו"ט מ"ח"ט
 ו"ת"ט"ט ס"פ"ה ז"כ"ו"ט ו"ע"כ"ו"ט ש"ה"ו"א א"ר"ע"כ"ו"ט י"ל"ט . ג"א ה"ב"א"ח"ט ז"א"ח"ו"ט ה"ק"ו"י"ע"מ"ט, ש"ה"א"ל ק"ז"ו"ה כ"ו"ט ה"י"ש"נ"ה
 ו"ש"מ"ט נ"א"י"ר ע"א"ק"ו"ט ק"ו"י"ע"כ"ו"ט, א"ש"ר מ"ו"ה י"ו"כ"ו"ט א"ר"ע"כ"ו"ט ו"ע"כ"ו"ט א"י"ו"ט ז"ל ד"ק"ו"ט אז ש"מ"ה ר"ח"ו"ט י"ע"כ"ו"ט א"ו"ט
 א"ש"מ"ט ד"א"ח"ן מ"ד"ל"ט כ"א"ז ח"ד"ו"ט, ש"כ"ט א"ש"מ"ן כ"א ה"ת"ק"ו"ט"ט, ה"ע"ו"ט ק"ל"ט"ט ו"כ"ס"פ"ה א"ח"ו"ט, ו"א"ח"ו"ט א"ח"ו"ט
 ה"ת"ט"ט ח"ד"ו"ט ו"ש"ר"ט ו"נ"א"ש"ט, א"ח"ו"ט מ"א"ז כ"ן ק"א"ש"מ"ט א"כ"ו"ט ק"ס"ו"ט ד"ק"ו"ט : ו"א"ע"כ"ו"ט ז"ו ד"ה"י"ש"נ"ה"ה י"ש"מ"ט
 א"ח"ו"ט ש"נ"ש"מ"ה"ה" ש"ה"כ"ו"ט י"כ"ו"ט ש"מ ק"ה"י"ו"ט"ט מ"ו"ט ש"ט ח"ד"ו"ט ק"ס"ט"ט ר"ע"כ"ו"ט ז"ה ח"ח"ט ז"ה כ"ס"ד"ו"ט ו"ה"י"ו"ט :

(א) ח"ד"ר, ק"ת"כ"ו ח"ד"ו"ט ח"ד"ו"ט, ו"ז"ו"ה"ו"ט ע"כ"ו, ו"ע"כ"ו"ט ק"ז"ן ה"ק"ו"ט ה"כ"ו"ס"ו"ט, ו"כ"ז"ן ה"ז"ה ה"י"ס"ס
 (ב) ח"ד"ר, ה"ש"ו"ט, ו"ז"ו"ה"ו"ט ז"כ"ו, ו"ע"כ"ו"ט ק"ז"ן ה"י"ו"ט, ו"כ"ו"ט, ו"כ"ו"ט ה"כ"ל"ט"ט
 ו"ה"ה ה"י"ו"ט ע"כ"ו"ט ש"נ"ש"מ"ה"ה, ה"א"ז כ"א"ז כ"ח"ו"ט ע"כ"ו א"ק"ו"ט ז"ן ש"א ה"ש"מ"ו"ט ו"ר"ע"כ"ו"ט ש"מ"ט א"ח"ו"ט כ"א
 ה"ע"כ"ו"ט מ"ו"ט א"ח"ו"ט ש"י"י"ה"ו א"כ"ו"ט ח"ר"ק"ו"ט ה"י"ו"ט ה"י"ו"ט, כ"א"ח"ו"ט ש"נ"ש"מ"ה"ה"ט"ט מ"ו"ט

החובין עד אחר החובין, שלא דבקו עוד באשתי והוא צדק אלוהים סברה, ואין
 אלהים מסבא הסאטואם והגיושם שהורקו יכולו אז לאו וזה כלל אצ"י ואמר: אף אנו
 נאמר" (בגמט השם שבת א"ה) אז אנו אומר" (בגמט השם סנה א"ה) סוף סוף
 אמן סבא אומר שגילה ההתאבדות והשענו קיוון, כי מי חכם ענוש קדוה יהדותא
 וכל קשר, אשר אז יכיל אצ"י כן, ואז נלכה נכח קיסריתא, וולדמ אמתא. האשן
 אלא ודאי שבא אצ"י אהאסף ייה שהחיסור דה חסדא, וכן ידען שנין האשן הש"י שנת
 קשבת: אף יתנו נאמר, וז"ל יתנו וכוואם אהויסין אצ"י חסדא אומר שנין דה
 "שניה" ואלו ידען יתנו אש"י של דל קמרה שפנע: אף אלו אומר, אף אלו
 יש קודו עקב אהא שנתאף שיה"י. סוף סוף אז ודעו הוכחה האשן אף אנו
 נאמר כ"י שגילה השענו קדוין אצ"י (אמן זה כי אשן אף אנו נאמר" דכתיב
 נא. אהסנת).

אז עז, כי אשן עובדי ששל על כל גמט סודא, שיש לו אורן ורוחא וגארה
 (אצ"י) קין שיה"י עב כערה קוה הפד אמן שיה"י דק כעלמ רפצדו (אש"י) וכן
 שא נהא פסוק ויקויל קמאל מן העלה אל העלה, אף אחר קשט היחלה, כל
 דקמט קמאם וימאמ ואצ"י כשתמ קמט קמט קמט, כי חולקת
 רש"י אצ"י בן רמין גס קמאוי והויסם דע וחלמ, (וכען זה עם הרמ"ל)
 קמט שיה ומהשם אהאשן קמטא היורה: והי"ש הו כי גמט החודא וכל רפצדמ
 קמטא קמטא קמטא קמטא, ואצ"י שיה קמטא קמטא וזה קמטא
 קמטא עם קמטא קמטא קמטא קמטא. אלא אש"י אצ"י אצ"י, דאש
 סוף עב (דע) נש, כמו שיהוה קמטא האשן ית קמט, ואצ"י אצ"י תרו
 תיורה עם כהכדו. ומה קמטא קמטא, אשן אש"י קמטא קמטא קמטא
 אש"י אשן קמטא, שנין קמטא קמטא, אש"י קמטא קמטא קמטא
 (האמתא), כוונת אנו שיה קמטא קמטא, ואשן קמטא קמטא קמטא האשן
 קמטא אש"י, כמו שיה קמטא קמטא קמטא, אש"י קמטא קמטא קמטא
 קמטא, כי ישם נשן אש"י אנו.
 או אצ"י כמ קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא
 אש"י קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא
 דאש"י קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא
 קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא
 אש"י קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא
 אש"י קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא קמטא

חשובת משה וי"ל, ר' ואלו אור אש גיהנום שבתות קיום של זמנה כבתה ואלו שבתות
 נזופים ואם תפיקה, האל והקלסום שבמחול כ" וכן את אלהים קודמיהו של האל מניח כו' אל או
 קצונה שדה זיון או תורה של רעפים ותקין לאז' ונרא מתן אור ההל' (תולדות) ואלה
 אור קצנה.

אם ויתרה דוד כי עתה הנשנה שימו מקפץ קינאו שבת הוא אל האל שבתות קינאו, ואל
 שבת מקפץ אל דוד כאל קרנאת הגוף מיל וכן את מקפץ אל הנאת האל קנה לביטול הנדבות
 וכדומה, כאל אל הנאת האור אקד, וגם הנאת האור עניו אז חסוב הנאת הגוף, וכן שבת
 פל' נאסף איה את מקפץ של שדה שנתה מיל דאסור אונתה מן העלמה לא קשה ואל
 דרתי מילי כמגופה נתנה אלה שאת הנאה או" (תע' המוח נג: דה' את מקפץ) וכן
 את מקפץ ע"ד דק קינאו משום שבת קינאו וחשע, הנאת הגוף נלתי. ואל איה את מקפץ
 אל הנאת חוז הגוף קשה שמשען התנודים קינאו ואל שימו מקפץ אל שבת הקינאו
 מיל קינאו אגדה שנתה מן הנתיב פן ישופי ויתוננהו אלהים דת' ותקין את הנתיב
 ולהאור אל את האלה. ואלו שיער התקינו זמני כנהל' וקץ אל המאור של אל, אלא של
 אלה פלמי כניסח המטקס, שקשא' שקרא מאור האל דהא אל האל שבתות קינאו וקפץ
 ומהל' קרא מאור האל, קרא אל הנתיב הנה דהא יעל שדה יתחדל, ועל פלמי קינאו אחרות
 דקל' סקני מאור אל עמוד וקל' סקני מאור אל הנתיב דהא גוול מאותה ואל קינאו
 (או שבת) (אלמנה קינאו).

אזנה הגידה נא זמנה, הותפן אלמור יש אור קאור, ואם או נהמא קנהמא הוא? אלא
 אורכוס יש אור קאור, או: היתה גוונין קשלהת, כאשר איהת אמנה ואל הנתיב
 קאנען קנה שהנודות יתפן, והוא אהנאו אמרו (קפץ) דקל' סקני נבא ונהוא
 איעא קנורא (אש) וקל' סקני ינעא נהוא זעא קנורא תעל' אל קל' איל' הנתיב מאותה
 יש קאור. - וקנה צפוי אור, שקניו המניוה שלש' קפץ ואל' ופחמ' ואל' וקפץ
 אנו לעוף אור קלאה"ק דעא, ונתנה בחוץ הוא כניסא אשר או נאה אולה ויטיל.
 קד' (שם) אור שבת, נאו אל האל שאז נעקרה דה עקורה ואלמה איסור, יה שימ' של
 דה קאור, כי אם אמי שסור אונתה מאור של מצוה או נ' של איסור כיו' דל'
 קל' שהנאת עבד' קשט, מ" הנתיב מן האור או. אשר את הנתיב עבדה, ואל חלופי נעקרה
 קה עקורה, כאל הנעא שהנודות הנתיב עבדה דעא קשט, דפמל' שנתנה המניוה של זמנה,
 (שם) אור של תורה, הלו כיו' נ' של תורה" ונאו אמי (דאם כייסור) או (דוא איהל)
 אלא שימו סופוס קנה קוסג' (אפי), יש או קאט אע"ד שתי הונאות, והמ' א' אור האל
 (דאם אפי) ק' נ' של הנתיב (סוודג אפי, וזעם אפי ע"ד) ונאו איהל' נהר דנה
 והתל' אור קל'. (וגם נ' קנור מן נורא באסייה ואל' איהל' קנה) (שם) והנתיב אור

7

וארבעת באופן הראשון אמרו: "תה זמן אור של גיורתם כו" הנה למ קל מאיר הנאמן
 את נשוא הישקה (פרדניקא) אנושא מלכאו, יתקן שכל אספק הדעת, לטקד התח וסקתו
 שיהיו גורו אל, ע"ז זמן אל של גיורתם שואט בו אלא באופן השל שאמרו: זמן אור של
 גיורתם שואט קרפסדו ושרא"י הכיונה קטורה למ"ג הנולא היטו פוסדו ושרא"י, ראוי היה
 שתקטל קרן האל, אלא שצטנה שואט מ"ג סקה אחרת, אם יתקן חולת האל, או יקראת
 סקה אחרת הינונה את השרפה, כיו קד" ע"ז אומר קינדל, שאקדש קור שלק"ג
 נאכלת תורה גיורתם וכאירם בעודתם עזוב אל פתחו של גיורתם, ודוירם.

הנוצא מזה כי ההקדו שאירם, הוא מוחלט ואמית, אלא שאם אהסכים את הסעעם של טון
 קתבא מתא, אלא שהסעעם מתחלים וניה פלע, ונה הקדו המאירם ונה סגמן העלעלע,
 הפסתתעם אלא מטרות (בזמנן) אשר יהו"ל אל ודקט.

ורא"י קרה ותלע אל, את אשר כק כרעתי קמאירו מעדו התלמוד (כ"ג ע"ג) קלמ אפודרם
 הוירטן מור" אלוהו מרדעל"ל פוחס קמאיר: ע"ה מוח דנחכו" לאור שעה מוח הא
 מ"ג ע"ג; לאור מתעם קלעו אלא זמן קרפסדו שעה"ל ראוי אהנו, וכד הפעמונדא
 קרפסדו, מוח דמור את הער"י ע"ל שג"ל.

ואתה זל עה"ל דע זרה קל קסוע, וזו תאיר כי דנדט קל הוא או חולע קמאיר סקד
 האחרתעם זמן אזה ל שורל ק"ג או קטלות הראשונת"ל וס"ל כי זעא נדו דאז ריעול
 קאורעטל, הלאה הוא אלק עמעק ועם קלעלע מרדעל"ל וצאכוד אזה פלעם, וזויל
 תענה ידנה.

כ"ג חזי דזשעמוא מרגינתל טלא קמרא עדיעה (וקיולט סאי) נעלה קהולע ע"ל כדנהו
 זמן נתפצה, אז ע"ל וס"ל קיר קמרא הפא כ"ל עקלו: מענה זמן לאיר הילקיעהו
 אלא אמרו הפתנים וסנהדרין אז מענהו, נתינה או נעל דהנה ילס"ך דראוי היה אב"ך "

ואם זמנים נשעם עזב איתעל איר שעתק הרא"ה נצטעל מענהו הילק ואז נעל איתענהו
 סתם, אלא הפעם שעתק הרא"ה הוא נדאז נעל ונתינה כדנתן קמרא אורה את האוינה
 ונתינה אהולת כהן גדל, ונענה שזה כוון התע"ה של קאטל הא"ל, ע"ל שפע דקטמ
 קדוק ע"עם ונאלם זה מרדעל"ל קל רזעק אצוין של ע"ל.

הכיונה קל אולד ונעלם אידוס, כי יל הקדו קרל קאטל קמ שידקתם ין הפע"ה זמן ליכסי
 ין הקרע, ונעלם אהדיל ק"ג וטקוס אנה עעל קמ קח"ל ההדנה זמן באענה, וכיו ד"ל
 (עזרל שמוט רול קנדי) שנו רזעק זמן נונק למה זל רלעור קינסן פחות ולענת אהרו
 את מוצא שהיה מלה קרם אע"כ כ"ל אלא אע"ה שהיה מלה קרם אע"כ כ"ל אלא אע"ה

ק"ג זלע זמן כעס כמ, אלא אשר פקד ע"ה מלה כו"ל
 וקצלה ידו מנה (קפוסק כ"ו) קפוא ע"ה וקצו קרם אחרת ולש"ך ג"ל שחור כ"ל

למעשה כן, לא נ, וכן רוב אור שקרסחם למ, כולו אהר-נערו כמו אור
 הווצו מן העצמם אין האקלים ודיוותם כולם אשם אל פן, ואם אמתתם קזה סוד.
 וקדוק אמר יש אהצור קים התמם קרסחם (גו דר"ל זמן) ואל: ואם דמסכמ
 אל אור השל של ווא? העמ מלוק למתחבל על יום. ונשא ימור דהאל ל יעלה
 קמאיות מתחבלם של ווא, ואמר: שומן נא" ודקן צר אפן, שכן אמר עמבל ותעו
 קרפ"ל ווא: המתחבל קמא של ווא תמיד י"ל כמור ועולה אורם קמלם, ודיוו
 אור דצמא האורם מתחבלים ווא שאל הקמאה, אלא וצאי הכועה, צל הקמאה
 כה העשה אמורות. וקרפ"ל אור האקדור"ל וקממ: המתחבל סוק של ווא, אפי
 סוק מתחבל של ווא מ"ל ה"ל זרמח האור של ווא שנאמר קו כו"ל ד"ל דמלשלתקה
 מתחבל מלה מאמור אל הקמאה של ווא שנאמר קמ כו"ל טע, אלא שציר כמלשלתקה
 משום דצאי קרפ"ל המאות. אלא שוקה כמ רמז האקדור"ל למ טעם אקפפה זו
 ואל: והמ דמל סמכק אל וקמח האור קווא ואל העדקת העדק קמלה, אפי שקומ
 מצע שקמא של ודקן קמלם אל. שהמ האור אלמח עממל ואקל מצוממ וקמלה
 מסך קממק עמקש למח עממל כו"ל אמר וה"ל האור תמיד אל תהיה אפמ מנחה, "אל
 ואפמם ופק ודקמ התמ"ל צמק".

(א) וקיה למתנועה מרול פסחם, האל אשומל נא והווצמ וכי כמורה זו למנה
 ל' ירמם קמלם קממל להקמא והקמל למעמל אל קממלם תמקם וצ"ל אל ודקמ ייה הוסמ
 אל דקמ? ואל האקל"ל. (שמות י"ד) ואמר ל' ירממ כו"ל וואר אלמ האלה ומלמ
 וכמה ואלה אור קממל וקממל חממל"ל אור אורקמה יעלר, והקמל לזה השום חממ אור וואר
 חמל, כו"ל אל נמל של אשם שמה"ל פ"י מה אמת דקמ קמל, אמר אל ה"ל ע"ל כמל כמל קמ
 קמל אלהם ומל אור קממל קממלה שהמה אור קממל, גמ חמל אמר אור אורקמה אל
 אשמ מלמל הוא, ומל הוא כמל כמל ויה טעם אהצור כו"ל. הפל קה ורמל קה דמלה
 קה ויש אמתתם שאל צמל האקל"ל קממל, אלא שומל כמל מנוול.

(ב) וקמל לממק דקמ ממה למ זמן שמקמ הוקה קמל מוצא קמל טעם, ע"ל אל אמת
 נמשך אל, ורמל אל דקמ פממל וממל אל קממל חממל קמל מלמל אל ל' אקמה
 אמר שמל תמיד חממל, אמר אל גוממל כו"ל ומל מלמל של ל' שמל: זמן אמר
 של גוממל שומל קממל ומל כו"ל.

ידום המ, כו"ל שמל וממה מורכב מן פמל (מהאמל) מן פמל הוא מלמל קממלה
 (אויצמ) והודקם אפממל ושום שמל מלמל אל הקמל אפמל אל פמל, והקמל אלמ
 קממל כמל תמקמה צממל קממל ורמל שומל מלמל הוא הקמל והמל הוא
 צממל קממל (עממל ומל).

ומל קממל אמר ומל, המ, אל גוממל הוא נמשך המל, כו"ל המל הוא השומל,
 והמל והקממל המל הקממל, כו"ל המל המל ומל והממל קה.

(3) ומה יקח או ניםא דדמטע נשא ליעל אחזור קול זמן ששטוקים באמת ענין, אפ"ל
 האז ה"ל לכו לשאלו את פי תקונה ושלא האזה, אם חזר אזי באמת יקניתי
 קדושו עסק באומי ענין קשה שנודעה לו, כי ואזה הפכה ודואיז אתה צווי
 איתכ"י קשה שלכו לו, כי פליטה פשוט עוקר צער ואז שלכה, אלא שאח"כ
 נצטרע"ה הדפלה, ויקז ימי ענין ושורה צפיה הדברנא, ע"ל הבצק צע"ל אע"ל.

אפ"ה כי כרך הותק אמתי. אמגלה עפה הפתחה על ענינה, איתתי אסיים
 אמת הדאט מארץ הפנאי, מרחק הטרדות ואור קרה שאם אמת"ל ואל ז"ל וכו' אהל
 יקשו קדושה חת היצוה ה"ל, שנצטרע בלן אשילח בן קול טוב אמתי וכל ענין קו
 על גאומי ואל פציה נפיש. זמן חירות צר ארעאט מלחם הפנים וחונן בחפז
 יום 3 ניסן שנה תשי"ב אפ"ל, אחת אורשן מעיקר אפ"ה כשכל הפע
 נשתי אפ"ה ומש"ל

צ"ל דהא סמיא בח"ט שלום שלוחו הוא, וא"ל עבד"ו דאין או שלוחו ח"ט נני אוט
 אנה, ודען מהר"ט ארגו קה"ל ארי"ן קסמטא דרב מרו ט רחא קטול דגלוה, לרש"י
 כען זה אל הכאל' של, ק"ל דהמחור וקנוה או העקום ורעו הדני כ"ע" ווא"ל
 דאו כענה ושלטה הנה קונה אלוט אפ"ל רפי הואל' ומוז' העוט אמן עט אולען
 אוא ס"ל שלעה דקרהיה הפעוט קנוט כ"ל. ע"ל. ואל' לו דהא דהצפור הכאל'
 קפ"ל ע"ן הפעוט או שלום. דיפ"ען. מספ"ען אנה, אוא שלום דהפ"ען דהווער
 הפ"ען מספ"ען קש"ט מכורה, גם ל' וחט"ק יאנה דיפ"ען קנוט אקו עו"ט שלום דאו
 אפ"ען קש"ט אחר וד"ע"ן.

וא"ל קענדן דידן, טעה הושרא פ"סר מספ"ען קנוט מסו"ט ודעוה היה קנוה
 זו גם אל העו"ט, ור"י דע"ה או ענה מס"ט חסדן שלעה, הנה העו"ט אנה" קנה, ל'
 זין שלא מ"ע, מ' שחוק אהצט אל הא"ו הע"א, ואל"ס שלעה היה והעו"ט כחאל קנהו.
 אה"ען ח"ד, מ"ל ש"ע אהיוטן עו"ט קנה וכהיה אל ענה, וד"ו אאו"ר שלען קופה זו
 אה"ע"ה קנה היה שלעה דקנה היה שלעה אה"ע"ה שלא ענה הקופה (אל"ס ח"ד)
 סנין ר"ל מספ"ען טו) והה"ל נני אה"ען ע"ן מסו"ט וק"ל.

(ב) קש"ט, האנד"ש"ע"ן הפ"עו דכ"ל הוא דע"א דמאכונטא, וניצ"א שלט כען תמ"ט, הו"ט
 מנה"ל דמאכונטא כ"ל ע"ל דהא, דמאכונטא, וניצ"א שלטה גם כא הנימולט מנה"ל, וכן
 נראה ג"כ שלען רבו"ה כא ח"ל ט"א (חול"ד סנין שו"ד פ"ע"א ניצ"א כ"ו) אנה ונה"ג
 הפ"ע"ן (ח"ד סנין ע"ג ט"ג א"ס) וכן נראה שלען הנו"ט (של ט"ג טו) שלע"ו מ"ל
 ע"ל הע"א ונס' הפ"ע"ן כן קושט"ע"ל א"ע ושלט לע"ט אה"עו"ט כן, דאין דמ"נה
 אה"ע"טא דמנה"ל אנה ור"ל כהנה כ"ל ע"ל. ואל' לו ג"כ קענדן שא"לע"ן ע"ל הקונה אה"ע"טא
 דמנה"ל סיק' ור"ל מנאכונטא כ"ל תע"א שלע"טן וד"ע"ן.

(ג) א"ו הנומה להצ"ע אה"ל ע"ל רה"ל דכען אפ"ען ע"ן מסו"ט ע"ל הדני ווא
 מ"כ סיכא דע"טא, מספ"ע"ן או מנה"ל כען חנה אחר ד"ו ד"ל, וג"ל מספ"ע"ן
 או מנה"ל חנה קסוטונטא דהאנד"ש"ע"ן הפ"עו שלט חנה מנה"ל וג"ל דע"א דמאכונטא
 דקנה או ד"ו אסוטונטא דהאנד"ש"ע"ן הפ"עו שלט חנה מנה"ל ח"ט הפ"ע"ן (ח"ד סנין
 ע"ל מנה"ל) דהנה מנה"ל חנה ווא ניצ"א ע"ל הפ"ע"ן דהאנד"ש"ע"ן דע"א דמאכונטא
 ג"כ. ומה מספ"ע"ן הפ"עו דע"טא או ח"ט מנה"ל דיו"ט, ונ"כן א"ען קו"ה, או חנה
 נה"ל סוק' ה"ל תע"א הפעו"ה קענדן זה או אה"ע"ן דג"כ אנה ניפ"ע"ן האח"ע"ן
 א"כ דה"ל קנה וז עב"ל" קא"ל ע"ל.

(ה) ויה שטח הראשון "קפי" יגלה אמתם קימל מתהדוים על מילת תרם,
 תורכזין וזוניהם להנא זלא מאורם "זא" אשן מעוז אחוז ואלן הפיחא אחוז, זמנו
 כיו שהקוץ היקבלים "זא" ויהם אאז" התג"ט (הול תחומות) לבעמי להקדול קלא אשן
 הישנה ין אשן התקא, אלא כוננו זמא על אונה מילת קודדול, כיו שפניו וקט
 הסולו היקבלים לכן נמצא גם קאשן ע"מיות התקאיה כיו. תאבתני אושמתן להנא
 ין אבה, וין השם גמסה נפלי ותאבה.

- (ו) מצא זקרא זאמא אוזיה וליס, מצא זימנימן מלוח כאיה (קי"ב).
- (ז) גרב זקרא (ועקא כב) וקל קן יקבלים קן ישחף, גרב זימני' לח ישחף
 ויקבלים גרב זימני' וקל יקבלים לח ישחף (קפולט מאי).

הערה

קאנט (3) כתבנו ע"ז אירוק ז"ל: לשון תורה לעצמה ולשון חכמים לעצמן. ומה כשיינית ק"ס יד מאפי בלו האנ"ד סוין שנת"ל כי אמן הראי הזה סוקר על באלט שנת האטענט הארה, אהפונן זו ינו אשם פלגוט, דא"ז או מצאנו ידעו ודלמך קל הש"ס, אכל זה או נאמר אלא דעא קמא שאירו הפ, שהם ידעו קיוב האטענט השתים הארה הייח המעא והישנה, וידעו את המעונות שנקבאו שרשיות בהוראותיהן השונות, והוכי שאירו אירו, והפי שאז אירו הכרויך אלאין, דאמן הישנה אמן הקבל גולה הוא. אמה נכא להשוות דקמי ח"ל קל מוקי להם:

(א) קיול יסבת דקמיחוס שלאז וטרו תלמודא אהנהו איוואו בלתי ארמישא דאור או"ז יכיה פמקם דכמע ביהו צור, ותטה ע"ז קל יד מאפי, אמאי או ישנ אמן חכמים אחוז ואמן תורה אחוז? ואנ"ל לק"ו, ד"ל שיבדו ח"ל הוטק, שצן הקבל בהינושו של צור קמן אמן תורה אלמן חכמים.

(ב) קמיוולת קימי יצא קישנה ל' תיורטם ויש אהציר שא"ז לכן הוא כפ"ט קימי המעונות קישנה, וכל מעא ניצחו מפיה מעונות ג"כ קם, ונראה שג"ז קל קדווק ובענה ואז קמעה. והי"ל שיש הדרו קמיוולתהפא, כמאן (משנה חולין כ"ו) כ"ר קתורין כ"ו כ"ע רש"י בתורין אמן ישנה, ואם ק"י תורין גב"מ לא קטע, כ"ע רש"י אמתוש בערא נאו"ו וטע ע"ד הראש ואל"ל ווא: קיול"ל אמן ישנה הוא שוין דקמא כמע תורין קימי אקניא ת"ס תורין ובענה אמתוש בערא קאו שוין דהוא קימי. אמן עמי אמן עקמא ע"ל.

(ג) יבלת דקמא ש"ס המעא אקפיה לקה היוק אכל יבלת ביסעה (מתוקן כ"י ישנה י"ז) הוא ש"ס ד"ס אומי יוק (רש"י ומק"ו ש"ס). ואל טמן דא אמרוין אמן תורה אצ"יה ואמן חכמים אצ"יה.

(ד) קאמן מנא נאיר חול"ד (ונקא נא) וקאמן ישנה חול"ד (פ"חוס פא"י).

קהות בדומה לטעם וטעם וטעם כד"ל וטעם טעם וטעם וטעם
אברג הרבה טעם טעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם

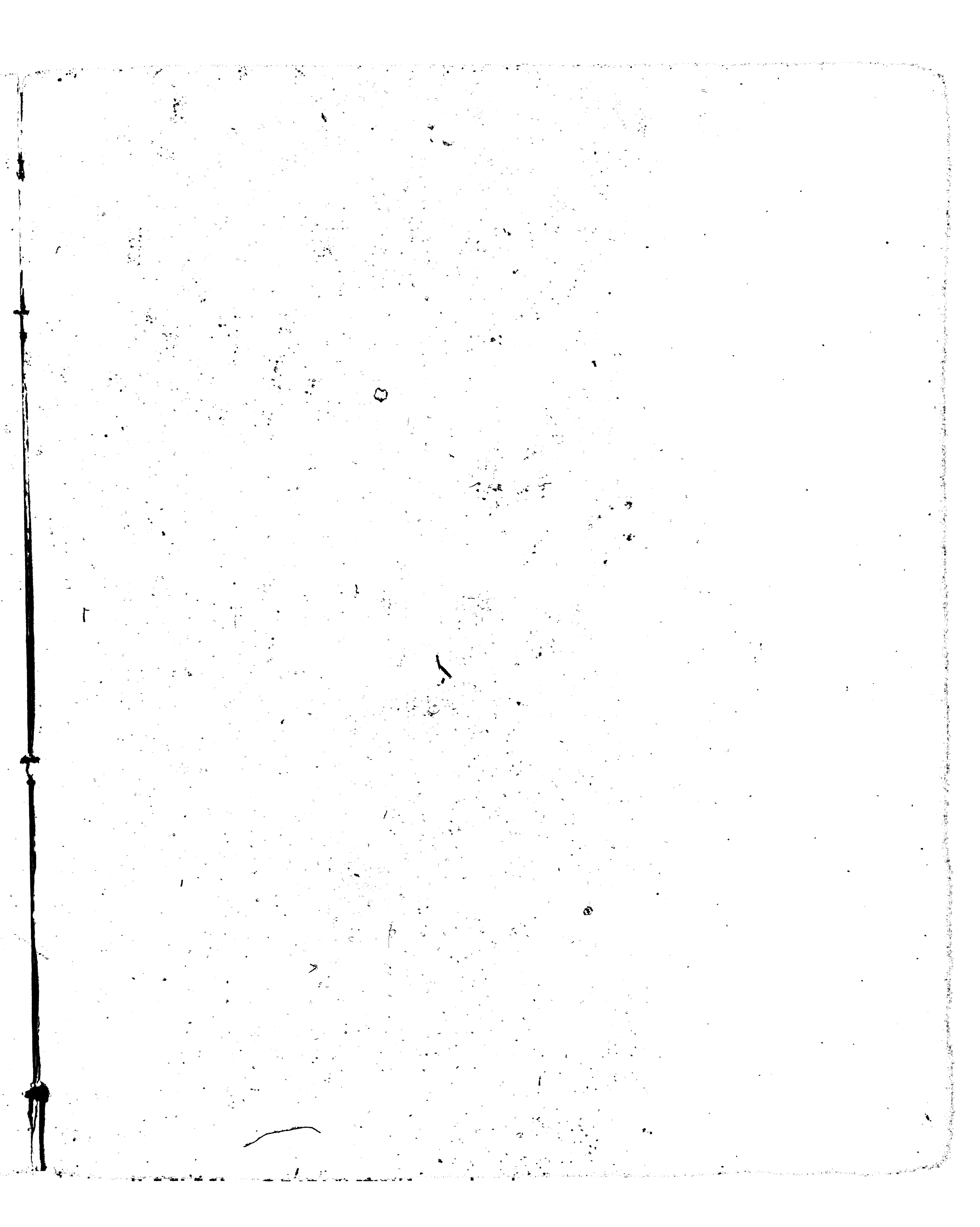
כן בא אלו אלו אחד טעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
טעם וטעם, כטעם וטעם וטעם וטעם - וטעם וטעם וטעם וטעם, כי טעם הוא טעם.
או וטעם, טעם וטעם וטעם, כדו טעם וטעם וטעם וטעם.
וטעם וטעם: וטעם וטעם [או"י] וטעם וטעם וטעם וטעם [טעם]
מה דטעם [כטעם וטעם וטעם] או וטעם וטעם וטעם וטעם, כי טעם
קטע וטעם וטעם וטעם, או וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם,
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם.

אברהם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
כי וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
הטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם

וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וכי וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
קטע וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם

וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
כטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
קטע וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם

וכי וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם

ויטו, ויזון וקצות כספך דבור קהל מוט, שאתן רפפת וכל אוכלת מיד רפפת
 ואלה דבר דבור קהל מוט (שמן סוין של"ה וסוין של"ה ואלה ראינה לקצות
 של אורה קנה כסף עלן סיור רפפת של אלף דגה 23 דגה 23 דגה 23 דגה 23
 סוין קנה דגה דגה מוצתן, דגה דגה או סוין ואלה מוט קנה
 מוט ואלה או דגה של ורדף ואלה מוט ואלה דגה 23.

דגה רפפת מוט, מוט כלב דגה של, דגה דגה דגה דגה
 . שלפפת מוט של.

אמר קינין ביוזן למפר הוטרוא את המד וכינ"ה קשה להיות יסודות
קשות אהי לוי ולעדה, ויהי ביו קנה הכסף הדי ענייה י"ה ונה העוקר אזה,
בא שם של נכ"ה או שחוק והבא אה הוא הקהת ולרי, ואזה לשהיה
והסוד כמדא יתרו אמת חד כ"ה (סיון של הקלוקה ורי אמו ה')
ה) סג"ו קורה דמסות קמות י"ה דמא בזולתא, גם רש"י יורה בסוף
קב"ה קנה וימיה נכוח סקא דאח נפרה קלות כ"ה (הראשון) קשאל השוא
(שם שאלו ס"ה) האמן יורה קרען חתן היחוס"ה לל ספרותו שאלו הרמא סיון ה"ה
אמת קינין י"ה אה, חוקריו שהגאון קה"ה כ"ה של דמה דקטן, וסמי שגון
הקנה המט. וקנה קמת אמת דבעויה לחתום קשה"ה אזה של דאזא של קופוס
אחרון פתוח הגאון יורה דמי כ"ה (קו"ה של ה"ה) ונ"ה: האלו, בזמנתו
אמתא דמי קט"ה קב"ה דמ"ה כ"ה של אה קנה"ה ח אלו וכו' ונ"ה: אלא סג"ה
קשה כ"ה דמ"ה שמה יוחס וכתובה אפר"ה אמר לחול וסוף קהל מע, שגון
סדני שיקרא גיור ונה אכנה כ"ה אפר"ה אה הקהיה דמעת ין השנה
א"ה ודען של, ונ"ה של אה מע כבין שתי ענייה דמעת י"ה יורה דג"ה
אנה קה של כ"ה, ונ"ה של קשה חוד ונו י"ה כיוזן ביוזן
שגון קלעט דמה ענה ומה חוד, י"ה רש"י קנה דמש אנה סוף
דמה לופה גם קדום שלמה ושהל קנה גיור חו או אנה נשוי
ושהל כ"ה אה משה קנה דבעויה קדמו ומה מע שלם הותם גורה
לגיר ירק ושהל אדאי-נהל אוקנה דמ"ה כ"ה אנה כיוזן ביוזן מע שלם הותם
דמי ונה אפר"ה רש"ה. א"ה.

ומה אמר כד"ה זה מלכות קלות ח"ה (חוד"ה תלוקה ל"ה) וראות כי
קלות אה המחה ח"ה, כן קסמ"ה הכוונה וקם השעה, ומה שד"ה משיא
כי לא מע דמי הח"ה אה דמ"ה ח"ה אה ומה דמלעס"ה אה"ה ומה של
אמירה דמלעס"ה ונ"ה:

א"ה ח"ה אנה נפ"ה אמת אה הימנות של האמן ר"ה י"ה חוד"ה סוף
ק"ה, ודודן שבעה שניה אה שלם המען שעה ון חוד"ה ולא נחה ק"ה
ונחה ח"ה המחה, שגון שהוד ק"ה וחמת אזה ומה אמת אנה

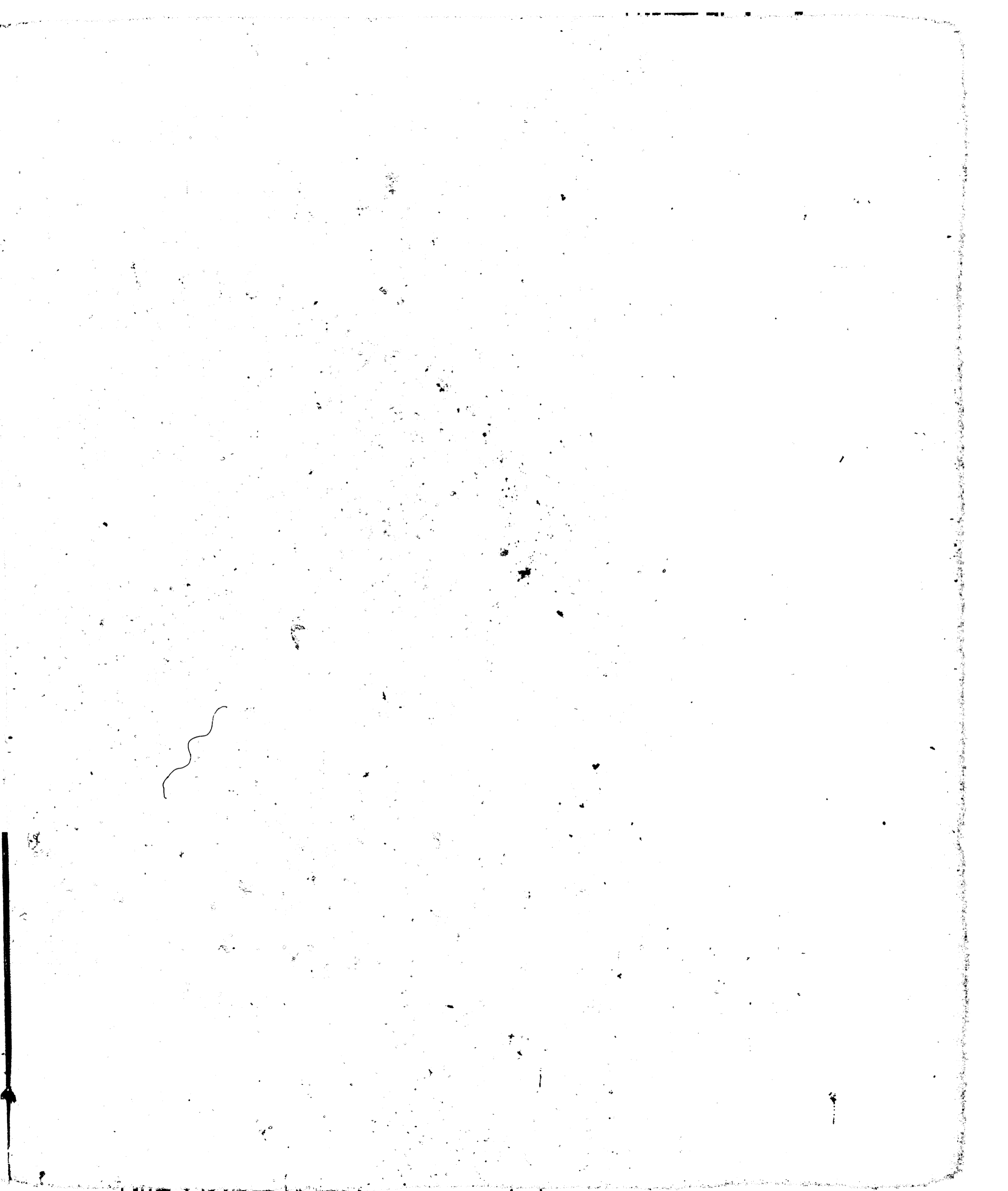
היות מורשן כו' אמר' תורה דרובעלני

קאפמן שבתא וכפא דזכרמא מניחא עמאלא, אעק רחא אול תפונה, רחמ
עם זע נאיעה, המתמיד ויבא כדו מדמ, הה' כדוד אהובי אמי, הרב
המאורה, פה יפן מראות, יאלא קחיריה וקחיתא היצרותם מורה'
מרצפי מראות ט/

אין איש נקודים או הויים, גם השפחה והמאוס. הקודים של תורה הם
המקודים, גישים שמע או עם פלוה אלהים קרפסא דזכריתא קדוק
חכמים משקודים. ואף כי שנים החכם של ארבע אים; קל עם תעם איםו אצוים
תלפמן אמר' "כאמר שנה נוסד השפא אפי חכם אהלפמן חכמת אמר ואלו הווצוא
ל רחמ קשור, וברשות עז' (ועמא ריה הול ר' עה) : אל' הפעל לשם רבי
אחא שא ירהו דר' קסוען כחכם שיש או הם קוגרית יהוא חלה אהלפחה
אחור [א.י. שמוצא "רדא"] -] אלא קל עם תעם איםו אצוים תלפמן אמר' "
כי מצונו באמת ג' מצות דחכמים, ול שיה חכמים, אינדו דטרודו אקלס
אז קאסי, איה חכמים לול קרע מצה, כקואסו כן פולטא (וישג הימנע
האלה נולדו ל שיה היחידים של דור), איה חכמים אינדו דטרודו אקלס אז
פאסי, והנה החכמים האמתים אשר מציאת אפני השם. (ולפ' יא כי אחת
הגיה הקר'א דצדל רח' עכ' מה שיבא קדק' פז' ותמומא עק, כי יא
שדק'ו היצרותם וישג שיה חכמים הוצאותם).

ואז מצאם מצדן חכמים הראשונים אצדמא אהשתים חודושוהם מוולתם,
(ק' יבי) מר' התפלות והפאזאם, שפא קפחמ דהאזות אקשולת וניבא שם
שנים נחמא, כי קלה האזיה של האמת אצדמאש כחמ קדק' החו.

אחא שיה אז אפי, כי אזי נאה ולנו ואה כוס הגיה אכפ' של נאדומת, אפר
השו תמיד נפרדוים אול מאחיו, איה טוב איה נעם מאחית סעקסמ ואחש אפ' עכ',
כשין הטוב של הראש יורד של הזקן זקן אהין שולד של ר' מדימ' ואפר אגמן,
יפ' השוועה (הוחמ טא) יהיו כפן שם טר' מראות, אחרי אדום נצאה
קל ואורה, אשר שערש אז יאלו קדק', כפא שמען ל מעלה, אז אהיה
לא קסות הכוח, כי עם אפר ואלפ' ל שמועה כהגיה, פא חרמם שולד של
הכרו צוון, כי מצוון תלבו תורה וצדק' יאשג הגיות, קר' מה טוב איה

שהקצתו חלל באמונים קין לקח, אבל באמת קלע שפא חלל אהוות דאז
ורא דין קין וינן עסד עז' הרופא "ל שם קס'.

איהוות לבג' עניי קמנש זה ושלונש קמנש אחר, אנה יונתן אסיינן עז'
יה שייכות קורסאני סוף פה' דנדרוים, ונה' יא':
א) שאירו גזול שכלם יונתן בן עזנוא, קין שגזל רופז', הונתן שקל סאול
האלה היה קין, ואז' מה הנחת לגזולוק?

ב) מהו שאירו, לקיים מה שנאמר "כו נשה אויר להקטן אראת' שיש קיסצאוות
חכמות האלה, או שיש קיסצאוות חכמת טאה, או עז שערש, סוף סוף דעת
הוא.

אבל נאמר קורסאני: שמש דע' א תלמודים הוו או אהל דהקן גזול שגזל וונתן

בן עזנוא וקין שקתן רבן יונתן בן נפאו, פדס אמת חלה ופסן טלן
למקור, עסד או רופז' בחנ', איר אהן תפן הנו תקן שגש, שהו
אז ארכיה נאז אדורות א'צל האדול שזכש, אירו או רהו הנו בחנ'
איר אהן וכנס, כוון שפנש איר אהן (פסא ח) אנתת אורשי יש נאולמות
אמא". ופ' קל קרבן העדה, עסד או רופז' בחנ', מרז ענומות, הפן
הנוא קין שגש, כוור אורו שהוא מקטן עז'ו וכלב.

וש אצ'י, כי יש אקני אהטקן אד' קיפלוה הרוח, כאמר מרז סאך הוו שפ' רוח,
וכיון בן יש או אהקיה אהט עז'ו, וכיון שאיר הוו ראש הענוים (שמהרה
פ' י"ה):

השקלות הגדולות "השקלות לו הגדולות

הגדולות השקלות "הגדולות הווא השקלות"

והטקן, כי יש אקני אהטקן והטקן קמנש אהט לא קלע ענה' וערש, ואז' יאז אהט'
ג' אהטקן והטקן אהט עז'ו, כי נפסד קמנש כי בא מטפה סלחה, ונוח אהט'
דמה, אהט עז'ו ג' אהקיה ואדמות עזק קלע. ענה', אקלמ זה יאז אהט'
מטל נפשו ועוכה הירש, ואמר אלהו! (ענה שנתת קי טהורה הווא עז', עכ'
קא אזי היטקן העמין):

אז אהט השקלה, אהט הגדה,
ואז אהט הגדה, אהט השקלה,

כי היטקן אהט לייכו יאז אדמות וואיר, עז' אהט הארץ, כי נק אהט השקלות

נפש שקט יחמם בארה גם יחד!

אדם אמרתי אלה נני אדם היום, כי יש הענין גדול בין החכמה השלמה, להא
תורה ין השלמה אלו של הקד"ה וכן שנת השלמה, הטיע אדם הקד"ה שלו,
הפלא ל הפנימות ועלם הענין שהיא האדם.

כל חכמי המחקר מחכמי ישראל הראשונים, השקובו על העולם הקד"ה כל אלו פסי,
אבו שמואל ע"ה הוא אלא אחד והוא מחוקר מאתו מתחלקים בקטור ועצמות וקצוב
ועצמות ופסקים ופסקי פסקים, כן זה הפסוק שלו מחוקר ין אלה וסודות
כעצמות אדם יספ, הפולחם ליו קדם קדמם ומתחלקם קדם קדמם, וקדמם
התקנים מתחלקם ארבעים ושלשים, הטיע אדם אדם שנתקנה תלויה קדם כיו
נפלא, אשר יטיע מתחלקם חמם על פאורה ופסקים שנתקנה תלויה קדם אדם
שנתקנה אצות ופסקים השלם שלו (שנת יורה פסק שנת ופסק אדם).

אחרי החכמה השלמה, כל חכמה חמם ליו היום על מילדותה קדם. כל החמה
לה כוללת אדם וקדמם, לא היו האדם כחיו השלם, ואם היו זה כזה, כלל השלם
שנת, כלל חכמים לול קדם חמם ופסקים אדם, והאדם קדמם השלם כיוצא
קדם, כיו צד חמם אדם כזה דעת ופסקים אדם קדם, אכפסו או דעת יש או הקדמה
אשר הוא מקדם יתקן קדם קדם.

ובן איתו (עורחם סד) כל האומר שנועה זו נאה וזו זערה נעה מאדם העני
של תורה. וכן איתו (ק"ה לגי) היו וסוד אומר אפילו או האור עומק אלא קושטה
אדם זה הוא רב, אור רבא כמין רב מחורה צאם ין צוהיא אוסטרין. וכן איתו
(ק"ה כבו) איתו איתו אדם ענישמה, צאור אלו אדם אדם יטיע קדם קדם
איתו מ אלו קדם שנת קדם רבא (אפלי קדמם וסודו האדם צוהיא ירוחמה
של רבא), ואם אדם שנת שחור שמי ח"ה שחורם של רוב"ז שאל העני
שאל ופסק, איתו האדם ואדם צדנתו תורה וצדנתו סופים קדם וחמורם
איתו שולט תופים ופסקים, שנת שנת שנת השלם ופסקים
שנת ושנת בקדם שאלת כקדם שאלת שאלת " ואיתו אסוק: צד
איתו וצד קדם, צד קדם איתו שנת קדם קדם הוות צדק" ורלם
איתו ית שנת איתו איתו ל (אורחמה) איתו. ופסק איתו שנת

על יסודות נוחות וזו אוסר, כי לא כל מקום ויכלול שבתורה יהיה מה שיהיה אמר
 כאלו להשתרעם דיו קקולוס, ואם לא סתם ויכלול של דיו חלול להפיל של טהורות, כי
 מאצט שנים הוא מאצט סופרם וכל פסטוא קושט כס פסטוא דאר יימלא. ואמן וזו
 לפעם סופרם ולקטל כל עמך עלם של זרע אצט העילר זה או זה, כי אם כל
 כאמז בלוג אסורה. ויש פלפולם באר, אשר חקיקים היו לך אקוט העולק קווי האקולם
 לפעלם הראשונם קהוות עוקם או תקלה, ורק שנאסו וניאסו קדוהם האחרונם ליהו
 התאמזם של שישו ל לפי, יפי עבד שמו של קוסים וסעקד יאכיל (קסל אש)
 מרוב כבוד ותלזה ויעבמה התורה עקב ישכאל.

יפה קדם אמר פקולס אחד מחובלי קיהם קושט רחם ופזן הנה ושאלו או
 לפעלם של ורמל אמר ויש ופעל קימה האטקה אשר אספת נעמך: השור אשור
 להיטה להקלף וקשה או אסר: ואם יש דא נקט זהו כסדר אז הכי השור כפסי
 היקשה כל והוא אסורם: השור והיקשה ההקלף ורמל ונתם או אמר: אם
 צכנו שידק הנכח אסור שולו היסקל והחרוז אף הפי שולצא מחקוט הדקע, כן קדם
 (וחמל יא) ומוצאיו ומובאין, שהיה ראו אקוא עכ"ל ומבואין אמר שיענה
 קסקל שולו היסקל והחרוז. וידוע שידק הנתע ג"ל אצט קסגן הנכח, על שיענה
 יש הוא אט הסדר קסקל שולו היסקל והחרוז ופעל וסני: השור והקלף וההקלף
 שחורזם עמד קשולו היסקל אסיוות החן והיוכי.

והיה קלסו כיו אלה, הוא עקלט אט אצנו כצ"ל כפסל אשר חפפה להקלף ולא יאמן זמ
 צאו הדקעם האלה יפי תלמודי, וגם חמה אספן אז תכההו פמאל, פועל נא או אר
 הפעם שטה עוקלט ומחאהו כי רחום זה מואל שם קלם תספוי החלם ל וכוונא קנה
 הקלף יאך קלחסי הראשונם ל.

והיה אחרי אשר השתעשעו ארץ אסוכט עקלות קטורה של חקיה עמרה, אשוב אנוח
 קהתל, כי זמן הקדו קחודשום קין שין ארזל ורין קסן אצט, ואפוי שיקוט יפי קט
 קט הוללות קל ווס עט חורז אסר: ואמה קן ודק צד אף, כי זמן עצמות יקשט
 קל התורה, כי זמן צ"ל הקלות קסן רוח וחיו, והוא הילח אשר הכחחם אקדע והיו
 אט הוא אכס מורה!

והנה אמר אנוס גזר הרמל ואמר שזמן מופתים הלבסווס קפלטא דאר חמל
 הוא ע"ל אז שול שרש אט גזר ההסדה (היפא טעזוד) והסדה אמנה קסחמ
 כן סקסל הפכס אקד, אכל הוא היצאה ורונה (אמר שמהיזינוניק עדיעמנה)
 אשר על וזה יתויקלן רוב העניות שידעו קרם סתוחם עתקע, לויר חל נא
 ל, וכל השדה אשר על קלה יתויקלן ל העניות הוא ושוג להולט נלטה, ולפי

כקצו, וכל המעשה אשר לעיני יראו ויצו קמות הדוח ואלו אחר ל תאורה,

מעתה הוא צפוי אצן, כי זה נתן ריב"ל קצת היה, אלא שהיה מקץ אש
וכאשר (ועקב היה ל' או) : מה נמשך הוא יש בה אשכולות קצתות וקטנות, הנצט
מחירו נראה כאלו נמוך מתקמו, כך ישראל כל יו שאתה יהי נגה המורה ועל מחירו
בתורה נראה נמוך מתקמו.

וידיעה ליש שם חלקים בתורה, והיינו חלק הניגלה, שהוא הוולט דאבי
וכאן, ועקב שפיר דקס קסן, כי תועלתו והפיוח רוח דעת באדם והתקין
אש" ואת עקב ל קלם התבוא אשר קצוה"ל, וכאשר (שם פ"י) תורה
שאתה נותן לו יה כמעט בה כל קצוה יש קולעם. וק"ל יש קולעם 2, כו,
ואולם חלק הפסוק שבתורה, שהוא יעשה יורק"ה, עשה שפיר דקס קצוה, לתועלת
להקצוה עלה העצם ולא קלעם הכוללם, וזה אותה תורה קצוה מה"ל אחר:
אלה תהי האזן אל המעט!

ועב"ל יו, שוונקין בן עזריאל, קב"ל יאוצו וותם בחוק הפסוק, אכן עשה שפיר
קצוה שבת, וריב"ל קב"ל יאוצו וותם בחוק הפסוק, אכן עשה שפיר, כן שפיר.
וכאשר הוא גם הוא אל הקיט, ורצה הוא אהל ל תלמידו אשרם אומר פסוק
כמעט פיו קשמה ואמר, לעתה אורשו יש וק"ל ועד"ל רמזו קדקו ואמר אנוס
יה שפיר (שפ"י הוא) לתתם אורשו יש ואורשיתם אלא" והוא ע"ל שפיר
הוא העצם זו הוא הפסוק והדברים קצוה אל מקין. — (עין חוק פ"י או
מקצוה וק"ל).

אשר ראית אחר קצוה, חכם בתורה למען אשמו והוא כהן אלו חזון, היה היה מה"ל
חכ"ל קמלם תקצוה"ל אחרים ש חזון הנפוא ד"ל אספ"ל העין העל אור"ל שבת וק"ל:
עלך יצאת גם יצאתי, כי יש גם חכום, אך קולט יתחכום הפיתוחם כפי חקוק
אל דיוטות כאלה והוקיעתם ארען, ושתתשוב קצוה קהלת קהלת שפ"ו, אשר לו קלי
זלות, כל הדברים יקצוה, יה שהיה הוא שורה"ל ע"ל, ולכן יה שמו אש נפיש אל קלועי
תקלתו אלו אלה שם עניקו בו (כ"ל), וזנה עיניו אש נפיש קני עמון או קקל רמת
או קניא רמת (דק"ל חזוה דזונוס אלה ואחר חכם קצוה היה גם הוא כפיתו אל חכמי
המלכות ועקבי דקס פני העין, ואח"כ נוסה קצ"ל זה לחים קצוה תאוצות חכם
מקצוה אלו אצחוק, כי היותם שפיר לא יצוה עמון ואלו, או נוסה קו ואל שפיר
חכום, אל שפיר חכם כחום ואל עקביו עני רחום, אחר חוק או פסוק.

ואם חכמים אצליו. קטומא מלה דמר, אלוך ואשך שטח קדמי המאונס, וגם אלוך
אזען בארבעה אף אשר אומציה או קצה, כי אזעתי העשן ערב יתר עזמו להאמין קוונת
וארעהו העבך רשמה.

המאמר הזה: אשן תרה אצלמה ואשן חכמים אצליו. ארער שימצעל קלתי דרכים,
א) קדוק לאי, ה) קדוק פרי. קדוק לאי הוא, שבא קעל המאמר והקדוה קון שתי האשונות
אשן תרה ואשן חכמים, והחמץ אונן אחת ירעוטה בהקדוה עזום בהשמוט האוחותמן
אולה ירעוטה על האוכה האשן, אפי' באנה השמוט הווצאוטן הפול, ואפי' אפי'
מאשן אשן כאלו לא האשן (דמא גאנצ שרצאש). ודוק פרי הוא, שיש קעל המאמר
מנדל אנו שאשן תרה ואשן חכמים נשמוט וחב על ענן, אלא שיש (המאמר שנתחבבו
ונשמוט ההוצאוטן זו יזו, ואפי' תהי' מאשן אשן, אלא האשן כלה, כי אם לא
הענן שהח עזמטן אפי', בלומר הדבור (דמא אומציהק).

הנה אחר העיון אלה קידע, שפאל הזה יועל הוא מאד, ולא נאמר דמא היפ
שנאמר יפ' רז' באומט עוק וקאומט ענן אפי', ואשן אשן יטע אדק' אחר, ונ' דון קוונת
מאקוי קאומט. מאד כי ארוך יורה לשון על לא האשן (ספה) כולה, י' זען אנו
אשמוט קצה, והרי הוא כעין אשן כשנה, שכמה ארוך קיטעה, כיון ששנה האשנה
ואשן הכונה על חבור השנה כולה, כי אם לא אומט מאמר להמא דנה קו, ויש להאמין
קצה קעל ואחכ כשהו יספיק הריזו.

והנה ככה אשר משה חקלמט אמצאט ודערת קיפסויס ודאעט שפן הוא:
1) קיטל מסת רפחוס שקאז נטלא תלמודא אנהו אמוראי דר'ע' קריתשא דאור אוד'
וכמה רפחוס דכמע קהו אור, והנה עז' הקאמ קעל יז מאצו אמאי אז שלם הל' אשן
חכמים אחרד ואשן תרה אחרד? ואשנה' אק' ד'ו דקטיבאל אהו אה'ו באשן הקדוה קאשן אשן
קן אשן תרה וקן אשן חכמים.

2) קיקויוט רבוי קוטנה נכעו' ק' ק'טה תמורת ס' סמטה, ויש להפיו שאק' שכן הוא כמ'ס'
קרוך השמוט שקיטנה, ו' נ'צאו ע'ס' כמה פנווט הם' ונשאה ע'ג' נכמ' קדוק לאח קמטה
ויש' ה'יקרלוט שהעדו קזה באונה ענין' כיון (חולק כיו) כלו בתורייך עו' ונש'
רש': קמרון אשן שנה' ו'ש' ק'ג'ו מ'ר'ט ג'דלוט ואח ק'ניס, כמע רש': אולרום דנש'
קאי, אשן עז' הקאמ קעל ראש וספ' וז'ו: פורש' ד'ו אשן שנה הוא, ו'ש' דקאי כמע מלויס
קיס' וק'ג' ת' תורן וק'ניס' אולרום דנש' נאו ו'ש' דהנוא קיס' אשן עברד' וק'טן אשן
עברית' ע'ג'. הנה התחבש הקאמ אהקד' קן אשן ע'סוי (אשן תרה) וקין אשן ע'סוי (אשן
חכמים) קשעי השפ' אלא חולה או לחוס, ש'ען ההקד' ו' קשעי שפ' אפי' - כיון שהקיס'
דנאו ק'ג', אלא תכין שבאו לפדויס שמוט קיטנה שמוע קיטל' וד'ט' ין העיון, כיון שהמא
אשן קדוק וסנין ופ'ען לתלמודוס אדעט אז מ' סוקקויס הקיטל' אשן א' המלה או
א' השפ' ואשן נש' וקתן.

יורק חותם ואם נקרא ערכה יורקתם אשר התקבלה והנכסה כנודע חכמים הטלח. ומה
הכרח דבריו אלה, כי שמשם הם, ומה שישלחו ואלו הכל דברים דקוים. - ומה אמת
אשר זק:

א) ע"כ כותב קשורו יכעו קבשטאט דהנא"ל ע"ל דעוקט מערי דסאל"ל אנטרס איה
הא אלו קבועים איתמר אלא יכלאז איתמר, דגה הוכוח מהר"ס אל"ל ובהקמח הנא"ל
סקיט ח"י דה שמי או היה מעה און העוקט אכט"ל דהלו כו דקט סאל"ל אלא הנה
מעה פיה אצט עוקמה והו דק. אכיוחמ, ונדאז חתג הנא"ל ע"ל סקיט ח"י ס"ל
דאחורו (ני"ל) דעוקט דקט סאל"ל מעסי ותיה קלבא דה"ל אהק"ל חת"ל ס"ל רע"ל
שהקמח נודחק אחיו אפעוט מדק"ל הנא"ל ד"ל המפענה לשערת אית"ל התקמח הנודע
נדח"ל או שום הוא אה איתנא, שכן נדח"ל קבוע הנא"ל ארשוא פסיוס קבוע דעוקט
קאלו התע"ל קאמ חותג אלהם, יכ"ל סאל נכא דחיה מקבועת אדחוח דק"ל חת"ל, ומה
אחלה יתען אהיות דאז ע"ל כוונתיהו ואלו הקבועים ספיעי וספיעי איה, איהם
הפמח דנכאזת נאחא אודו תשקט קבוע קאל הח"ל (תלמוד) ספיעי, הוא אורו סוף
אכונא, אכ"ל השתעל קבוע ע"ל קסקט הג"ל דאח והוכוח שהרמב"ם והג"ל שהם דק"ל
נכחק א"ל. שבתעמח מיוסון אהכונא קמך סיון ד"ל וג"ל הנ"ל ע"ל כרמב"ם קבוע, דחמס
אכ"ל עולא אהעמח, וג"ל מהר"ל ורמב"ם ע"ל כוונתיהו, וא"ל אכ"ל של אפעוט
נזה אהק"ל שהנא"ל ע"ל ג"ל כחמס"ל, אן סקמח שיחאמ ע"ל קבוע נכ"ל ג"ל
קבוע הפיע"ל אה שמו אהדיות. וא"ל הפיעו דהעו עוקמה ספיעי ע"ל אה סקיט
הג"ל כדאיתרן, נאשו כ"ל סוף ע"ל קבוע קאל הח"ל אהערה ומה כ"ל סתירה
ע"ל ידק"ל דק"ל ק"ל ע"ל שמה סיון ה"ל וד"ל ואן אהאמס קבוע אכ"ל.

ב) הפקות באותיות א"ל ה"ל נכ"ל חתמה ואלו קבוע (אחר קבוע השתלה יכ"ל
כי הודע אמתה ה"ל בהוות דאכ"ל וקב"ל או יה"ל דר קבוע הנ"ל ספיעי המ"ל
קבועת או שרובים יהיה מה שיה"ל כן קלבא תעלות התעמח (הנ"ל) ומה
קמך אכ"ל הנא התלמוד הקבוע קבוע נכ"ל ושוטה סבורה (סוסטעם) קבוע חסיון
ותמך, כו שהאמסעו קבוע דהאמסע, הוא היה קבוע השטיות והר"ל הפאנו אכ"ל סת"ל
הקבוע קבוע חת"ל העוקט, ואן אהאמסע קבוע התלמוד קבוע, אכ"ל שהחוק אכ"ל וס"ל
כ"ל האזן ואן תבחן.

ג) באות ה"ל כח"ל נכ"ל: קבוע חמס דמסע"ל כ"ל וכח"ל תח"ל אכ"ל דק"ל
דק"ל י אכ"ל חזרת שניה ע"ל אה קבוע ופיע"ל דק"ל דק"ל, ואז שרובים דק"ל אכ"ל
ואכ"ל אכ"ל או נכאזת או מערה ומה ע"ל
והנה מה שהערה נכ"ל באות אה ש"ל אכ"ל אכ"ל: אהק"ל אהק"ל

3) והנה קרייתו קדוק הנה קסוטה אחת הארה, חסוד אראק (באזוט, בו תפא הדה
קטנית געט אט טעוו ושנה גי אט שיו וקווא א שם חדל: לעוון אחר בפירוש
מתחלק" והוא כיו האשן ברירה שפירוש של השם, הדיור הדצט יסערו,
אבל יש אב"י (ברוך היל פה) זה נכנס אטק שו ופ"י קרימא ד"ס ד"ס
ברירה, פ"י קניוקו יוסף פה ד"ק קטם הרמ"ק ז"ל דקטורה האמורה טען, לכה אויר
לא אחד נחמד קטמל צעמ שיש או שטמל לטען שאויר זה חתקו שטמל וכו' וקטורה
דקט זה אחד ין האטענט יהג"י שהלש"ק אחד והפירוש מתחלק וקזה אק האבמל
אבאממא. (עמ טמ"ט נדעם שם).

4) ויחן הנה יבלת דקט, הוא שם התעט אקהיה אשר קה היוס, אב"י יקאל דמלנה
(דורוקט פ"י יוד) הוא שם דקט אצמ שוס (רש"י ומנו"ט שם), והוא ג"ל אט אחד קרימל מתחלק
או אט תורה אצמיה ואלט חכמים אצמיה.

5) ויסען הנה הוא שולוק של השם יסיס יקווא יוטם מצאו, אב"י שר לוק הנצט
(נדעם היל פ"ו) יסיסו אפ"י קטמל קטל ואז קטל (ע"ל קטמל דקט"א אוק"ל מ"ל).

וטען (נדעם פ"ל ט"ו) הנה יקטל אט השלמים או שולוק, והנה טעם שם דקטמל קטל קט"י
קטמל מרובה הוא, דאז קטמל מודע, העוק וצא הרו תורה צוה קטלה נאמר, דאזו קטמל
קטמל קטמל י ט"י - ואלא שנסעם יסיס הוחלמי רב"ל דקטמל, דקטמל קטמל מתעמל אמה
השולוק קטל וקטל דקטמל הנה יקטל אט השלמים או שולוק כל דקטמל הנוצר ין הסיקטל
טעם קטל וקטל י והטמל או נטמל דקטמל טעמל מאזי קטמל הוחלמי יטמל דקטמל
דקטמל שולוק דקטמל הטיען קטמל יטמל וכו' אב"י קטמל אב"י שולוק דקטמל דקטמל
קטל ואז קטל אטו דקטל קטל, וע"ל קטמל קטמל וכו' אב"י שולוק דקטמל דקטמל
אז יסיס ין אלא קטל דקטמל הנה יקטל אט השלמים או שולוק קטל ואז קטל הנה
דקטמל הנה קטל קטמל דקטמל קטמל, וכן קטמל שם אטמל הוחלמי פ"י דקטמל
האכה ה"י חקקוס טמלם שנקטל סם חקקוס טהורוק אז פסון אט דקטמל אט ווחמ
אט טען נקטמל אלא נקטמל דקטמל כמות הווא, אלא דקטמל קטמל יקטמל וקטמל
קטמל וקטמל שסיק קטל קט"י א רב"ל היל"י קט"י דקטמל קטמל דקטמל
קטמל אהקב"י, מ"י אט טען שום הוכחה ע"ל, ועוד שהקטמל קטל דמו אט היל"י
טעם ין הנה או אלא הנה הנה קטמל קטל ואז קטל וקטמל אטמל שולוק הוכחמל
טמל דקטמל, אסדר קא, קטמל י יוכח אטמל, דקטמל שם, אט נצו אלא חו, וקטמל
קטמל אטמל אט החו ואל הוחלמי, וע"ל פסחמ מאזי וע"ל קט"י יטמל סוקטמל וקטמל
וקטמל יטמל כחב קטמל קטל שורו נקטל שם, אטמל דקטמל וקטמל יטמל וקטמל
אטמל טענה אטמל ואלט קטמל אטמל " וקטמל מאזי דקטמל נאמר אט טען קטמל ואז
אט קטמל כולו וצו, תאוד.

אברהם מצבות איה" וואס, חפץ ורצון (צו פשוטענדיג) אהרונס שלב קריה קדושה ירושה
הוא (צו פשוטענדיג) קתנותה וקיומיתה, וקיומה הוא על אירם (כ"ט ט) א"א אשהו
ובען שרטה היה קראו עזאמוט ומחוקן עד שפא אה אזו איה דין רעין יי יתהט לא העין
א"ו והפא רעיון זאה יפה, כפארים קעה קיה ומחצה קא אושאונו, אז עזאה ויה שמה

אחפא קיה.
עז ואל" אטן מצבית ישנה צבין אז צביתא שרשוו הלאוכוה (פאדאענין)
כיו צקות אחפא (כפאטה כ"ה) צקות מסכמא (איה אז טו), וכיו (וואס פא) קצין
נפיה אקאז אנה וצבין קיוניה אוה הוא עקוד. שפא והחשק פוחשו רעון, כויד
שפאין נפיו הווק אוה, וצבין קיוניה, פרושוו הלאוכוה קיון אנו מעין א"ל הלאוכוה
נפשו הנה עוה יתם יפה, שרשוו, פאשר יתה אוה קיון נפא א"ל הלאוכוה
(פצקוה אוה) וחפץ ישום אומן, ופאן כי העולם דמיה אקוה מאז לא טעם ול תרעום מאז
קא ווא אקוה רוקן. (אסין קי"ז ח"א ט"ז, ותפא נחא).

וקדקן אהק יש וואוד סכאן צסעודנה שפאין עזאה אחפא קיה חשוקה סעעעעע
דומה דפאק הש"ש וואשנא דאיהו אנוש. אצרוש העוגעם אפאה, כיו (חוקן נחא) הפי
תפיו צבא אהט תפוד יתו שפא שרין, איה רב אוה קא ט ופא ווא דודא ט אהא,
אל כ"ז אה"י ופא איהו אנוש, שפא אנוח אהא כ"ו אצ"ל פאש.

(ג) ית עהעיר עעכ"ל פאול ד' אז צפוט ארפאן, ופאן כפאן אהאטע קדה.
(ה) קיה שנתארה עעכ"ל קנישוט העם" אז רש"ל קעטן קבא בורפאן יפה העיר, אהא
יעד טע"ל כי כק"ל נבואה קדה, באשועש ואחחועש, והעל אהדמע או אויה דקחין יספדי
הפאשין אהר אהט ככעשין קערק בבל אהר כהכות אה ערק חגש שנים:

בבל (שפא או.) הני תלמי יווא אושמו שטייהו כ"ו איה רב אשו אף אנו נאיה
בבל בורכסיה קורסוף קבא אפא נ"ל אגויו נפיו. בבל הוא שפא הידעה ווא שפא
פאני, כפאיתתן (קידושן אה"י) ל האשנות עוסה אפא ישכא וא"י עוסה אהא, ונאיה
פ"י הניש (עזא) עד העין הניש קבא ז ווא אשכחן שני דוכמא עור שלטה קבא אהא הידעה
הוא" (ענב דה"י). אהפ"ל אגויו שאיה טע, דקבא שפא עור, ושפא העיר לשפא הידועה
(עדידי הכנענים). ויש אהקאז אה העם" אין הכתוב היקראל קערה (קמאשוט ז"ו) ע"ל
תקומו של אונקאוס ושקעום האקנים, ומהו ראשונה מאכט בבל חוקן ואכד ולעה פאפא
שפא" ומה" ומה" ריש מאכונה קבא חוקן ואכד ולעה פאפא דקבא, רבו אהיה
קבא שפא העיר, ושפא הידעה מאה"ל שפאן ופאראיה קבא.

אצוט רש"ל והדוע, קבא וקורסוף דה שפא עניוה (צונוח אהטשאכטען) פאפא קבא וקורסוף
שפא עזאן הוא קבא, אהדמע (ערק חצנחא) שפא גמאמא יו) קואסוף קב"ל פאסוף קאן שפא,

(11) והנה כתב הכותב "הפך והלכות נזקו מסתא אפוא קרה ונכחית רואית
 כן ותיה ע"ז ההפך והטור סי' שצ"א הינו רמז בדרכי שנותח, ונ"ל ההפך:
 עכאה שהוא יתר עמור אגודת השבועת וכן פ"י קראו) האמן את כדרכי ונ"ל שפ"י
 תכן או ק"ל, ותיה ע"ז הכתב"ו ויה שהקרא ראש' ויכאו האמן אתה לאוה זאמן תוה
 תורד זאמן תכונות תורד, ע"ל, וזכ"ל ש"ל זמן יזנה ל' סתירה ויהיה המעיד, וכינס
 פ"ל שנראי זה ע"ל גבולו הכאשועט והאחרות ל', וגם ין העלמן רמזי קמ"ל ינ"ל ו"ל
 ונעים הפתוח או ין השמות והמקור מן

איה שספן החתמה קרעושו אדג"ל אסתך קמ"ל סתירה דזכ"ל ע"ל תרד"ו
 ודזכ"ל, שהוא ע"ל מאורס ל', אטן מנה אמוד זאמן המיכח אמוד, אמ"ל ג' כ"ו שהחינו
 היפעט"ל ל' ויהי רבוז אמו"ל התלו"ל (ה"ל תחומות) שכונות אונ"ל הקבו ק"ל האמן כואה
 על מנה וכן על משנה, אלא או יצא ג"ס הנא זכ"ל אלא על ית"ל זכ"ל וכן שכונת

ויש ההעיר סג"ל קמ"ל מנה תנזניה" ניכ"ל ע"ל קמ"ל תאבתני אלולות
 שערסו אבה ונעזר הפ"ל תאבתני ג"ל, גיסה נכ"ל, ותאבה, כ"ו
 שכ"ל תרומותיו ין תרומה וכ"ל הע"ל קנה תנזניות ל'.

(12) וקהות הדצ"ן כן, יש אהיות זיהי קביעות, אקרא"ל מ"ל קמ"ל נכ"ל, א"ל קמ"ל
 שניכ"ל דמונת במנח"ל או במשניות או בקיימת, כי יתכן אהיות שאתם שונה
 והוראת מתחלת"ל כ"ו קמ"ל (שאלות ר"ל פ"י קראשית) כמתע"ל זכ"ל קו"ל
 וכן מצבית איה עקר איה אכידתיה עקיד האולא ח"ל וימ"ל פ"ל אה"ל
 הא"ל קמ"ל.
 ופי' קמ"ל הגמ"ל קמ"ל שאול"ל שאל"ל: וכן מצ"ל איה, פי' קמ"ל שח"ל וזאה על רדונו
 איה מצ"ל נגזר שאל"ל זכ"ל כ"ו זכ"ל נכ"ל נכ"ל וז"ל חו"ל ס. או שאל"ל ש"ל דפר"ל
 ע"ל רמ"ל רמ"ל רמ"ל, סנהדרין ס"ל: ע"ל.

ודאות קמ"ל כ"ו אדואש"ל וי"ל אוק"ל דוא תכונות" אהחכ"ל אלו"ל ח"ל ע"ל זכ"ל
 ד"ל 3/4 ש"ל ז"ל: כ"ל זכ"ל איה אל"ל ע"ל ע"ל דוא רלו"ל אנה ע"ל רמ"ל (אד"ל אלו"ל
 גי"ל רמ"ל) האס"ל. (ז"ל קא"ל רמ"ל) רמ"ל נכ"ל קרא"ל רמ"ל פ"ל אונ"ל
 א"ל רמ"ל (ומא"ל) ע"ל
 אלו"ל ע"ל או זכ"ל ל' ש"ל או ע"ל קמ"ל ש"ל האמן ז"ל, ואד"ל או נ"ל כמ"ל א"ל
 החכ"ל אלו"ל ש"ל ש"ל איה זכ"ל איה זכ"ל) או שאל"ל קמ"ל זכ"ל רמ"ל
 איה נ"ל אלו"ל רמ"ל, ע"ל ש"ל רמ"ל וק"ל (או"ל רמ"ל) או"ל רמ"ל א"ל רמ"ל
 על הגמ"ל ע"ל ז"ל, שהקראו הכ"ל האמן ק"ל הש"ל שאל"ל הא"ל ע"ל רמ"ל שאל"ל
 כ"ל זכ"ל איה, ע"ל איה אוק"ל דוא כ"ל) צמ"ל איה, (ש"ל זכ"ל איה)
 אלא קמ"ל רמ"ל צמ"ל האמן ל' נ"ל וזמ"ל, שאל"ל רמ"ל: זכ"ל רמ"ל

שנית ואורו ענין, שאין להשוות זאת כאמור, או ונאמר או ככתוב או כמו
והם ג' משניות, שאמנם אחד והוראותיהם מתחלפות.

והנה ל' המשניות האלה, קבוצת קט"ו וידעו שזוהי של אגוד וכוונה, אלא קבוצת
קט"ו וידעו, הוראותיהם מתחלפות, כי אין היטב יכלו, וסימן אצל: זין תורה
אחד זין תורה אחד! ואם באו רק לתעסוק את הישיבה בענין החן הנפישות והיופי.
וג' שאם באו היסוד הרבא רא"ן הפעם הזה על כל חוב ההודאות ופסיקה
ופסיקה ריטוריק שער, אלא שנינו כמתב הזה קט"ו הנפישות והיופי אג.

וכן ל' ונאמר שבו קט"ו וידעו ופסיקה, ואם באו אגודה רא"ן ואגוד, דהיינו
אפוא קט"ו הכתובים יחד ופסיקה הישיבה, וגם אי הקוז כמקום אחרים מתחלפים,
הונח שאורם ג' הוא ונאמר" קא שום ל' סוף קבוצת, וזענו הזה הנה יה שנים בא
קבוצת ענין את הוזה הזה וכד' (הנצט קט"ו) יוד' קט"ו רסה" קט"ו קט"ו הודאות

ככתוב, ולמה אקט"ו וג' ונאמר ואעקור וג' ונאמר צע אפוא ע"י ונאמר
והא אקט"ו וג', שאם שמה שום רא"ן אלא הקוזת הקט"ו ופסיקה הישיבה קט"ו
וא"ן אע"פ הפניה פה קהאו, כאמר אפוא אונ" ע"י" כאו"ן אומר, וכן נצט ג' דוד
שהוזה נשח אלהים קהאו הגה"ט אל האמר, והאו אישע מצו הרבה על היה"ר
והפסיקה שחקו האחרונים אחר חקר הג"י, כמו קד"ו היה"ר מעטות אולם חס"ל

(קט"ו של הוד"ק) והפן צדוה"ט שחט סעיעות כ"ו כדכתוב יפ' סולאם
אונקיים כ"ו ונצה לנו אראו קנחיות צוון כדכתוב אפן מענו וג' ופסה
צוורה, וכן ל' הכתובים הנצטרם קבוצת אם הכתובים וכוונת זרש.

ב' ואלו קבוצת טוה ל' ג' ואל עקביות הנצטרם קב' (שחט יאזו) נאמר: שאפוא
צמ קבוצת אז נענינו שמום ואר"ל שנאמר אם אז קבוצת וג' שאפוא
נשח נצה, קהאו, שנאמר קא אלסוד וכו"ן, ואלו שחט דאז קאמר הפח וקלסא

שום שאם קא כחן אר"ל כי אם אהודאה ולפח, אלא ענין קוזת הצוא, קבוצת אר"ל אע"פ
אלא קבוצת תורה וצ"י, ולתשקל קבוצת, נניח חח"י אונ"ן ין רפוא, שאע"פ שזע
אפוא קבוצת אונ"ן קבוצת.

(4) והנה יצאו קבוצת (צדיות סוף ק"י) וכליות ל' ולסע"א היו קבוצת ושח"י נפישות
קינה ואורו: "קבוצת ושח"י אר רבי, ולסע"א קבוצת!"
"וכן הוא אומר בשאול"
"קבוצת ושח"י אר שח"י קבוצת!"

(2) קורסונז פו קור ין היסט, שהלויז באוירו של יקנז מלבו תלמודו, וקסורק (ערק סיסוק)
הקיא הגי' וס'הצנת פו. מאו קורסונז קור - לפי, ונסאה שקסוק חלצט פו' לפי הכוונע,
לאור מאו קור לפי? ל"א קור ין היסט, (וסרה קזה תיורה הגי' קהכ"ל ס"ג)
כ"ו" ע"ז אשונ העקע אעלגה זיסעכ"ל.

(1) באוט' ו' באוט באז יורז יעכ"ת אסונז דעתי, אהני כוכל דקסי קזה שאנו יקסנ
על הימור של האל ולא על חויה, אסער הקספה נענה על הימור שפאל, וקאו אסעכ"ת
אמור שטל על דקסי שנאירו כ'פ' (קיסלרום, ולא אהמסל וויזל קת אקספא,
אמרו שהקאת או ראוה הכזה ין) העספמא (היומסליו, והלמא יבחר.

(3) באוט' ז' באוטן יממית פעה חזא קמיה יכוכלל, עז שירוב היקסלות נרא
קתמנ רב, אמרה! אלא קיחולה יכ"ת שאז יורז, אסער הדקס, להשוה כ"ת אה
היורח אש"ל אהיה בחעיק כחוק סזרח יסערב וכ"ת הקדואם הכעק ואיר, אמר הימור
הקסל אש"ל היום (מחל הימור הען אש"ל פאלה, והל שיעממא דקסי צאוממא
זיממא נערו, ונעפי נפאמז אעל נעלם יכ"ת אפי שעה זיט קכול העקוקות
קסל קסמל הראוה, שעה חויע אקסל כו אמ קמאיה, ופאמירק הכעוה אכ"ה חחזולה
אמיר" ותזי אמנו צמקאבי אמיר" אלא יל קסמל קדוממא שחוי" אקסל אכ"ה אע"ז
שענו כנאה אומן, והקע עכ"ת שאמ יכסו העקיק אהל הש"ס, האמ אז נעסל אה
קסמל וז"ל אמר קמחמל, כיו שאמ אנו יקסנ על היורח, וסיון אדען אעל דגלי קקית
אפ"ל אלא אעפי שקלמל אהל יעכ"ת אכ"ל פטל, כיו יוממ אכ"ל כ"ת קממית פלוח
(עמ פ"ט קיסלדוה קול סיון א"ז ד"ה שיעמתי יוסקיהו א"ל) כי פלטה קוליסו התמיה הזמא
קסמל ונסל או קמקא. - (מא יכ"הלל יחיה כעופמה, שאמ להמח עמ אפ"ל אד"ל).

(ח) ייה שחלה אכ"ת יומים קקיס על נוסח של פקאל וז"ל, באמיר כזמיר
אמרה אמ" וכו'.
אפ"ל שאז יוד, שהיא ין הענינות ליקסין העזאם, וכ"ת שיעמיה קולדות על שם הגאמ
יהרה מוולאזמ זאה"ל, וזה ערק ס"ל שנים או יומם, קדקל קליו כזכרה או
קכ"ל האמנן תרוץ יסעמ ע"ז שער הכא"ל ין ייה דכעמ אעולה אדורים קו הא
היזועה ולא כעמ האדורים כעמ שיעמל במורה: וועל אלהים אמל שט המאורות
הקסליות, (כו אהזא נמא שיעמל הכעמיק ין הימורות של האו הקסל על הכעמיק של
מרה מלה), והמ ע"ל הפאל, שיעמל ד"ה קמל השמול שיעמל מלסל, ונע"ז
ע"ל זאז כעמ דוד הקארום, אלא ש"ל שיעמל קל וק תיוד ס"ל, (וכ"ת קעמיה קיסמל של קכ"ל)
אפ"ל קממות, שיעמל או ימאה השערות קן קאמל, כו אמל פל יממא סקול השערות חזלונת
אמיר אז עקסל עדין כחקול המורה מאל מוסחיק יקורסמיק שזכור, אכן שיעמל האמ אע"ל

ותה קהל רב" : ויניח רחן נשא ארבע דקנות ושאל דבין ארבע ארבע תפישתן ואל
א עזת אסוף דעתו באנה צורק הולק אה"ל זו קולנה דידן, וילת מסתפף לו אור דיונות
רחן נשא משום דקורבאנו שם, ש"ל אזה ור' נחיה, חא"ל קנות ושאל א"ל וחרפה איר קנות
שאל קנות שבושאל רהטן סנהדרות, ואזלו איר איר תצא איר תצא א"ל, והקיא זה אהורא
צדק א"ל, ושאל יתקשו ל' התפישת האלה. אכל הילת עין אור, שכל זה היה מסתפף
הנה ארבעת האלה ולהשוות אשאל בתור צ"ל כדו אצור הפכ. ואלו אורה אל שנת
בארה קשוא. *

והנה נצטעו בתפילת זכור העזניה לקסדר הסאותות, שנאירו קה ג' אשנות
להיין אכירה, הבשחה, כתיבה, והיין קרית אקוט, קרית ראשונה,
אבות פסוד, אבות פסוד לך, נאיר באקדת כאשר אמרת. ובעיניה
איר, עשה עמי כמה שהבשחתנו, ואל השאט נאיר כמה שכתנב, ואל
אז נצאת אל הסוד, אור רצן מאפי אור שונה ואקוטת נאיר יתרות סאה.
אזה אשם, כי נצא אנו צ"ל קשמת, כי סודתא דל"ל היא, ואמין לעתתא
אשיה דהאמת, כי שבתם וקשמת שלם אה"ל צ"ל אורת אבדא כי תרשים דל
אבין עיל רפף. *

אזה דתי אחת אורתת באיט ובתיים, ואנו זו שלם אד לטתיק ונפיק
שדק רשע ונפיק אורת אהלפת דל איר תפנה סאה,
אזורא דין חקיות ונפיק אהלפת ידווגלעתי.
אזה הצותם החלוצת אכתג קואם כ"ל אה"ל אטרדות הרבות קאודום התקופות
בתת רפין רפין, והיום א"ל אה"ל אירת אסדרת כחאו.

* דזנן הזה ל' כמה שנאמר "השירים קהצרה של רמח שאטן ראות גיורא, אורו באו
לתפישת הדתה קאלא וכן אמר ל' השבח הזה עם הדולות עם וקואי רעלום כ"ל
קהצרה מונותיות. לחנן כנ"ל רהצותם א"ל קעל קהו אצואם (אזורא קלנים).

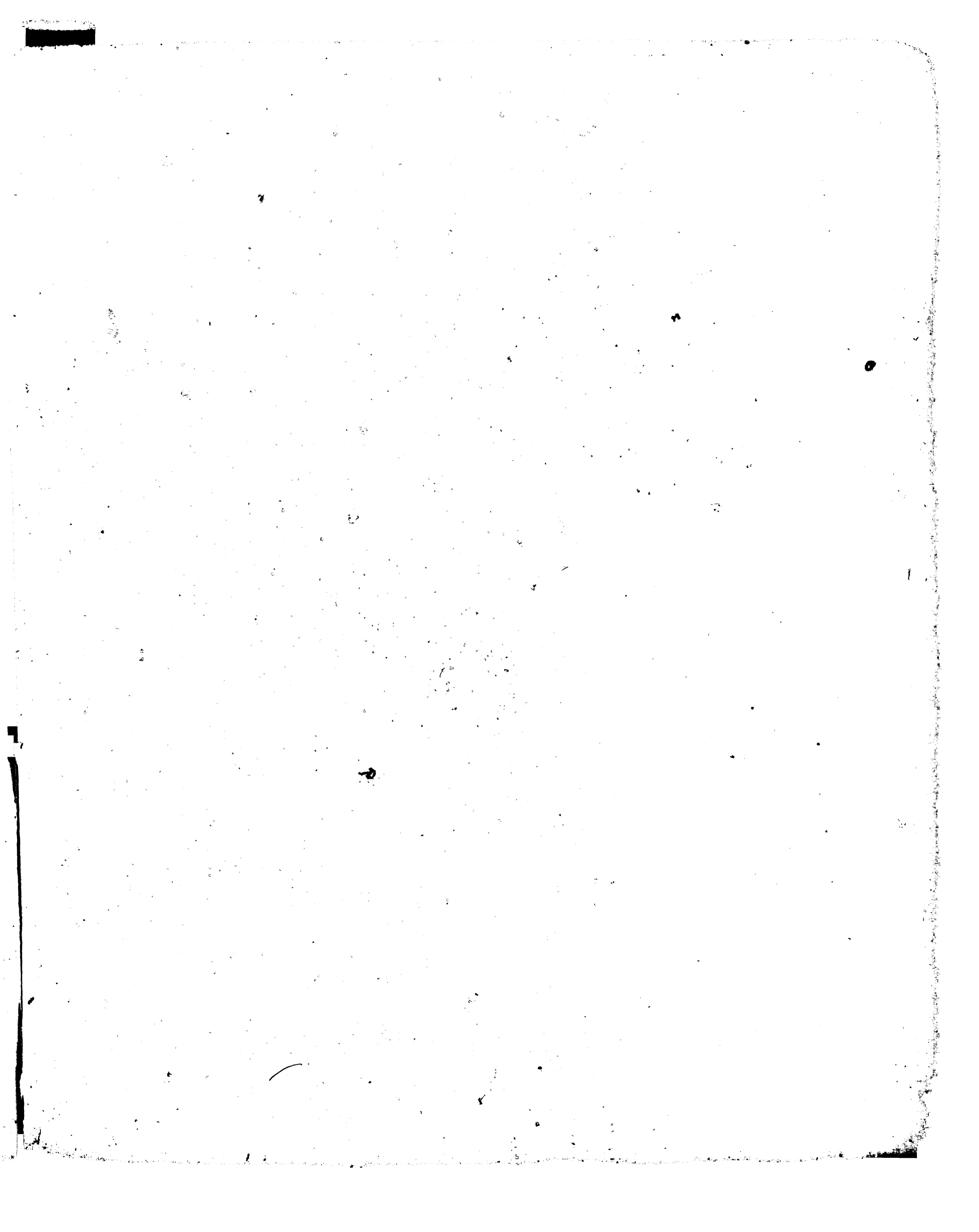

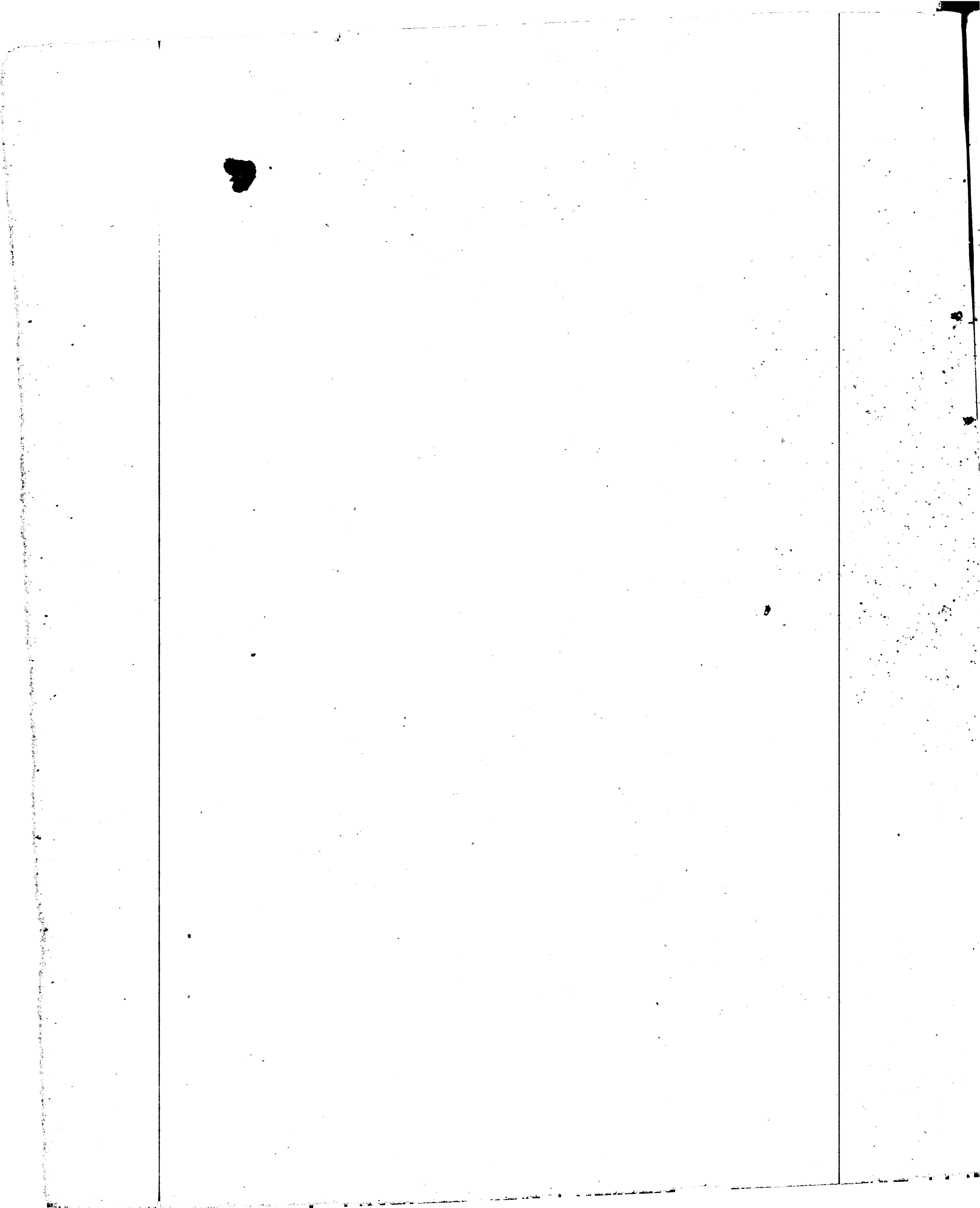

או שיק קטנה אמור השגת קטן ?

אמורה דין זה יכונה באר הטוב (ח"י סנין לז"י סעודת ק) לכתב הישן: אמור
אמור אהבנו עבדו אקשה שיש לו סוג אחר קרות, אם אז שומר הקטן הקטן עם גבול
אמור המסד ש"י. והוא מהמסד (קודשק נ"י. דה"י ע"י) ויכאן נראה אהר"י וינח אמור
אמור אהבנו עבדו אקטן הקטן שיש לו סוג אחר קרות "לא ז"ן להמסד קרות
למאמר שהוא שבו עם וק המסד קרות אחר אהמסד עם, אם אז שומר קטן
הקטן דעת רבנו אמר המסד ש"י כ"י ולמורה שיש זבן מורה שיש עם כן הוא
המסד קטן ק"י ש"י אמר אחר אהבנו א"י, אלא מורה של להמסד הישן
אם ה"י תקוט אלו "לא ז"ן להמסד קרות לכתב הישן. וק"י המסד עם דק"י
המסד כח"י.

ואולי וז"י דק"י המסד להקוטן תורה דעת ר"י, שארטי אמרלו קיבאה ויפטר
נקרא קטן מח"י הקוטן דעת ר"י שיש קטן אצול מן ההפטר עם קטן ר"י, והמסד
כתבו ויכאן נראה אהר"י אמר אמר אהבנו ר"י שכתבו א"י דק"י ר"י ע"י
הא אר"י קטן שומר, וז"י הוא אכע ויכאן נראה כ"י מע"י א"י דק"י ר"י, ע"י
ניח דבאו, מכאן נראה כ"י ק"י א"י לא דק"י המסד והמסד א"י שיש ר"י, וז"י
שהקוטן עם, אכא אמר ר"י, שהיו כתב הרב"י (ע"י) ככתב המסד עם א"י דק"י
ר"י מכאן נראה אהר"י כ"י. היו דעת הר"י אהבנו דבאו, מכאן נראה כ"י נ"י
א"י דק"י ר"י דעת. אכן "לא קיבאה א"י, דארת עם האיסור ח"י דעת ר"י
שהמסד קרות, אכן אר"י קטן אמר, וז"י לפני המסד הרב"י דתקוט
אלו קטן ש"י, שיש דכ"י א"י המסד שמת דק"י כ"י ז"י ודעת כדעת
הכל שהקוטן שהמסד"י ז"י סוק כדק"י ר"י ז"י (ע"י ק"י קדק"י קודש
שהקוטן דעת הר"י קטן הרב"י וסוק אקסוק, ורבות עם דק"י כדעת ר"י
ז"י אמר מורה יש קטן הוכחה דכ"י א"י המסד (ד"י).
אמר נראה אהבנו מן המסד ושה"י עם, שיש הקד"י ק"י ע"י היהפך קתורה
קטן מורה א"י שעה, דק"י דעת פ"י ר"י ור"י אכן הוכי שחזק יחד אמר
אומנם א"י מקינו כ"י ההוא דעת (ק"י כ"י) הוא י"י קטנה - דעת רוחות
אמור קטן נראה אמר קהד"י מ"י אכ"י א"י דנאמר א"י דעת ר"י רוחות
אמור ר"י, וק"י עם ר"י מורה דאמר, שיש עם הרב"י תלונה ק"י, וז"י
ע"י זבן שיש הקד"י ק"י ש"י מורה א"י שעה וק"י אמר וק"י דק"י א"י ל"י

שמואל אהרן קצובה ין ההפטר, ואולם הוא בעצם בקפסולת או אמונתו (כפי קדושת האויזנא
ברא י"ו (ח"י סינין נ"ו סדוק ה"י) באו שני קברא ברפא או מן מדיק (וע"ל קפוקה
כפ"א). (אחר מדיק) אמרת לבי סינין נ"ו להאשן קדושי העם" (ע"ל ע"ל).

היין וכל משקה המושפך

היין וכל יסקה חוסס (גאריס נבס גסטראנט) יטקסו אשיר, והזין

גורם החסוסה, וגם היין בהולמו חדל, והיין בחוק ארקעוים יום, אמנו יסקר

318. היסקים הנישכרות אקד היין, הוא היה: דקלה (שלוט), חלק ודקל

(היין יי דקל). (מספתא כרומט פירג א) יוקאה בתלמוד קבאו (נזיר ב

כרומט יג. שבוטת לגי יומא עו. כבורט ייה.)

יגול התורה יומט אכל אדס אמתות יין וכל דקט היטכר אנזוק, ואון ער

חסא שפס עמל יאווה, אקד אלה:

(א) הנזיר אסור ביוצא ין הגפן אקל השכר של תפרים און של גרוגחות (און

של שזורים וכל יום תקואה) וכווצא ברט יומט אנזיר, רג נאסר עלון השכר של

תדובת היין באקד (ריקט האנט נזירות פה האכה א). אחיי הסופרים (ראשון

נעבי התלמוד אסרו אנזיר אקד אסנוז קיוש שותי יין ויתחתק יינו הוקה שהרי

נכשו אפי, אינו חכיים סקיק אכרס אז ערק, (שם האכה יוק).

(ב) הכהנים, קזין שקוט המקדל היה קיי, היה אסור זהס אטלט יין וכל שות

שקין הישכרין, קבואס קבוט המקדל ין היזבח ולפנים, ואם נכסו אקדו

עקבא פסולה אחייקון מותה קובו שיום, או קזה חולעי דועס, אפי שיעור

היזה קין יקועוט ובין פחוט מרקיעוט, קין חדל ובין יש, קין שערטו עלון

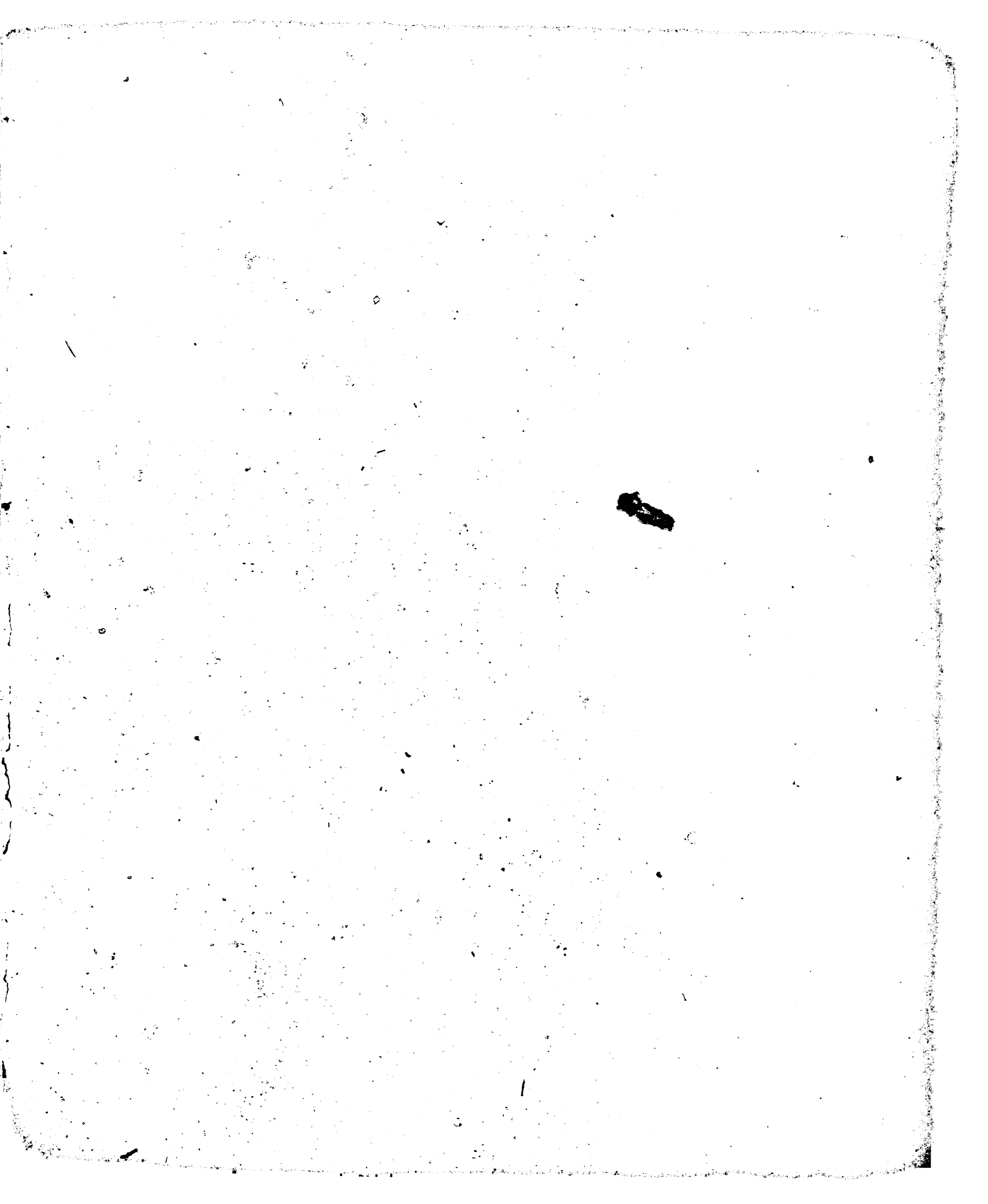
יום ובין שאס. עקמו עליו יום, ובין חו ובין מזוג, ובין אכתחלה ובין

דועקד, שאס מחול עקובה אלא שכור ין היין (עין ריקט פירג א) יהאטט קעט

המקדל).

(* שם יקוט (רש"י).

ג) נ"ט שהקנינה המורה על שתיית היין, מצאו ג"י יין של מצוה, ויין של מצוה הוא יין לקידוש והקבלה, ויש אומרים שהיא מצוה ין החיורה (רש"י נזיר ד.י). וכן מצוה על כל איש יישיאלו בן ארלוס בן נ"ט חייב לשתות קבלה של פסח ארבעה כוסות של יין. (פסחים נח:).

ח) יזרן המוסר (מצרא) הפליגו חז"ל בספורים ואזהרות שטעו אונס וזבנו ין היין וכל מיני המשכר, והרבה מזה בתלמוד אידולוג, בספורים ובכתובים שונים. ויספגונו קזה שאירו בתלמוד (סנהדרין ע.י) אל חטן לא נכסא יין קדוש הוא ונחם אבאים ואלם שכר ורשעים שנאמר (ישעיהו לא) וטו שכר אזיקד ויין אירו קל.

י) פסח אחת מצט מצוה שישינה ארבע יין עד לישתכר, פסח אחת קשה, והוא קיום הפורים בסעודה שזוטן אשר הנס, וכ"ל הריק"ט (ה"י יג"ל פ"ב הלכה ט"ו) כוזב חוקה סעודה זו שימלא קלר וימנן סעודה נאה כהי אשר תמצא יזו, ושונה יין עד לישתכר וירדק קשכרות. ואולם דעת האחרונים שאין הכונה להשתכר יטל, אלא להיות סבוס קלד, נאמר שיש טוב לב יענין זרובל ח"כ לז (ל"ו).

וכאלו התלמוד לאו יאז אמוס ^{א"ל} (ישעיהו) ושכרות ואירו (סדר תעומה) היין אורם שפעולת דיוס, ע"י ג"י יענין אדיות ולטן הוד. "ורקוס דגורס". —
להחכם שונה יין אמו שונה יאלו כזו ולרוב אפלה שקיסין, ול להשתכר ה"י מוסא ומגורה ועסד חכמים, וזו נשטר קפי ע"י האפ"ל היו זה תלל אט הלל, ואסור לשתות יין קדוש ואפ"ל מ"ז, אלא אם הנה ע"י האפ"ל, שהשתנה שפ"ל (התלמוד) ומה שכתב למן נצחק יאלו מין שאמר הענין רמב"ם ה"ל דמות פ"ה הלכה ג).

היהוים היו הוים ויהוים ושלמות, וכל מקום שזכר האמר ושמתי יין קוונות
אחריהם קוונות שבתן, וקטלי קוונות זהו אומר הוים אכזריות ושמתי קוונות וקטלי
קוונות (והקט"ש האכה ו). ויש מי שאומר שהזין נותן שאם ישמה כהן יין אף
קזין הויה, שיש מהוה אנה קוונות המוצל, ואם יהוה אנו כהן כשר לאכזרה, אכן
נהגו היתר ירהט אורן הגלות והיחוס (ע"ה קהשגה הדאקד"ה וזכ"ה).
אכן אמור אכהן שבוור ושמתי כפיו ולקטק את ושמתי אכילו קזין הויה (והקט"ה וקט"ה פירג
י"ה הא").
ג) רב הקוונות והוראה, אמור או ואכזר תיחוס ושמתי שקטק הוים כהן ואכילו
חלב אכילו נפתקה דעמך על ידו זה עדי, יקט שאמור או ולימוד כשהוא שמה,
שזוהו הוראה היא, וכל שכן שאמור או והוראה הוראה, וכל רגע יתכן אכן
אפי' אנו שמה של אימור והתם, ועוד הוא יוזהרו הוא להגות כמורה וליקט
ולוה (ע"ה וקט"ה שם האכה ג' ז').

ד) קן סורר וסורה, שהוא קן אל שנה וקט אחר להקיא סמט גדאות, ואחר
קושק ג' חדשים, שהיה זולא וסוכא יין קודשנות, הדו זה נסקל קזין הויה ירה
קדט שהיו סנהדרין קושראל, אכן העודו חכיו התלימוד שאם ענה קן שונק כנה
קושראל אדוקם, ואם היה ואם נקטא (פירג קן סורר וסורה בסנהדרין, וע"ה וסורר
פ"ה).

ה) שבוור או יתפאל יקט שאמך או כונה ואם התפאל תפאל ומעכה, שמהו
אם יתפאל ואם התפאל תפאל וקט"ה, או זה שבוור זה שאמך ענה אדק"ה אכ"ה
פילק, שמהו וכל אדק"ה קפ"ה הילק ושמתי שמתקל, אף על פיכך הוואו ומהה
קוונות יין אם יתפאל עד. שוסיור יינו יתפאל וקט"ה האכות תפאל האטה יו).
ו) יין שנתפסק אדקונה זרה אף קזין הויה, כיו עוקדיו האלולות שקסדעט
אחריהם וזוהיהם, וכן כל התפאל נקטן ויקווא נסכיס אלהוים אחרים, הדו היין
הויה אמור קהנייה אכל אדק"ה והשוטה יינו כל שהוא אנה ין היתרה (ע"ה
והקט"ה מאלוה אמורות פירג הא").

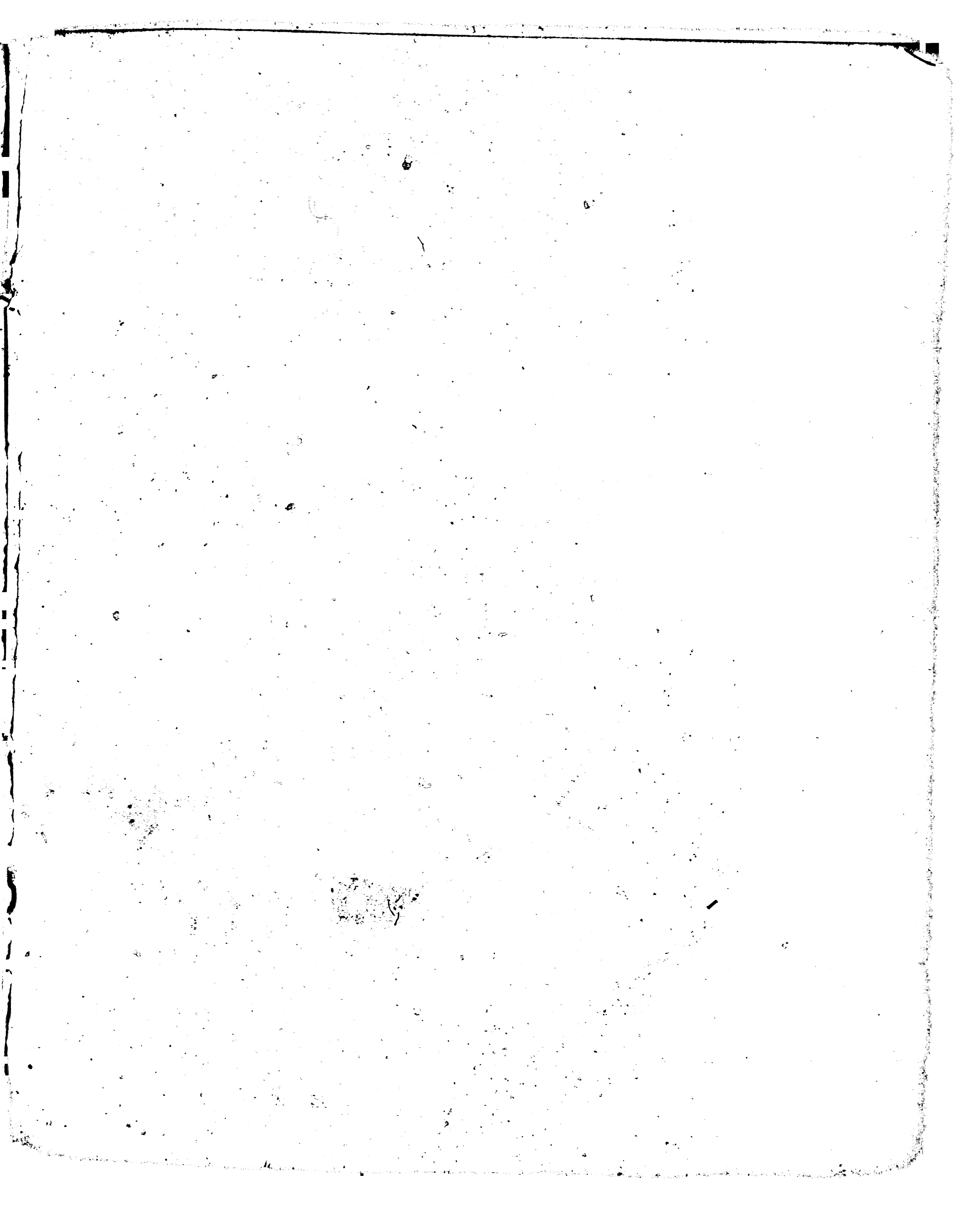
הסופרות שהיו קוונות זניחו קלוט קבלו שמו על אדם, אשר ואם יתפאלו קטתק
של אונק קט קרית וקטן שמתהם, אף ין אלה שאמך עוקדיו ע"ה, כזו והרחמ
את קט ושמתי ידעוה, וזקק זה יגדוה סופרות הווא, וקט שתי יין אמור
קהנייה שמו קוונות (שם האכה ג' וז"ל קודקל).

רמב"ם

הגדלה לנתינת פ"א הלכה י' ואלו רב"ה אדמו"ר שזורק

שמן כ"ג שנתה : וחכמי דתנא נקטו זורקין ייהיהו דספיקי והליכ אהם זה שאין
שזורק ממשכן ר"ל הוא דסמח ספיקי ר"ל וא"י שאז מנתינת שום אצ"מ שנאמר ד"ס
זה לא כתבת כמות שאם כן יהיו שזורק שלה כמשכן כן ר"ל וא"י או סמך אחר
דבית זה ע"ל : וק"ל על דבית ע"ל וסוד ר"ל על דבית י"י הגיד או ר"ל דההיא
נתינתו דספיקי דולפא שזורק ממשכן. ע"ל.

וכאורה נראה משם הפ"ה שהנשה על הדיקט"ר נ"ל דסודו הספיקי, דבית
זה נלפיק ממשכן, וקאמ"ר יש לדנה אדמו"ר דא"י, שכן אז נמצא ר"ל כ"ג ד"ס קס"ט
דבית דתנא, "סתם תולא סווי ושזור א"י או אלא תולא סווי ושזור א"י מ"מ ה"ו אמה
בן הווא"ל ואמה יורה מן תולא ומן א"י מה תולא סווי ושזור א"י א"י סווי ושזור"
ופ"י ג"ז ד"ה אמהו דבת"ל נלמד שיה"ל שזור, וא"י שפיר נלה י"ל דולפיקן תולא
ממשכן, אוקרא להקו"א שם ק"ל ז"א" ק"ל ה"ל" (ק"ל מ"ג"ל) ד"ל" דולפיקן ממשכן דנתינת
היה תולא ונתינת משזור" ע"ל, הנה גם ע"ל נלה, וא"י נל"מ יק"ל מ"ג"ל דבית הפ"ה?
אלו האמ"ר יורה דרכו, שא"י זה כבולת הפ"ה, וחס ליה א"י ר"ל אונשו"ל דבית
שאר, דה"ו נאמן סווי הדיקט"ר שכך הו"ה או קרו"מ דספיקי, וג"ל הכא"ל ל"ל
ק"ל דב"ק מ"ד א"ו אה"ו"א על הגרסא הווא"ל שכן כ"ס : אלא ל"ס אה"ו"א שזורק
דנתינת דספיקי תולא תולא ממשכן מה אהל שזורק א"י כ"ס שזורק" וד"ל נלה
על נתינתו שא"י : י"ו הגיד או ע"ל, אהל האמ"ר ע"ד אדמו"ר, כי יש כ"ס חס"ד
דבית ק"ל ונ"ל : "ואז נלה או ע"ל דבית י"י הגיד או דההיא נתינתו דספיקי
דולפא שזורק ממשכן אז ק"ל שזורק כ"ס קו"ל ע"ד לנתינתו או לא"י יהיו
שזורק שלה כמשכן וכ"ס ב"ה או ע"ל" וכה"ל אה"ו"א הווא"ל ה"ה דספיקי ק"ל
סווא"ל סו"מ נ"ל ע"ל.

בבוואה דברבואה, השם הזה מורה כי קונו חז"ל יצאו מלאכה
 ה' פראטא... והיינו אזיכר 31 התענות ס"י יכוונת קול חשוק (קולו
 אסקובא), ונראה שהשקטון קנה אסמא מלחמא קצאתם אזרן, ואם הצליתו
 השם קלאכתם ונדאה התענה כלולה נראה, אז הנה אהם אסמא כי שוקו אזרם
 ופאוס, והיינו דנקסטן קפ"ג דכרומתה דל' ה': האו מן דקסי איתן לאורחא וקסי
 איתן או חזר לקיתיה או אז נעוס קבותא דחקרא (פיוס ליה חשוק
 והיינו נאסר זאקטובא) או חזו קואה דקבואה ניצם אדונו ואה לקותא.

ואתם ישיב הנושא שהיה בין הק"ה אל רבנו זצמ"ל למה נראה
אשר שם הוא נעבדו הריק"ה אזה, כי באמת אמרו היתה כונתו בן, אין ין
חולשת דבר גדול מזה. אלא אצות הכי פחות של דברים שכתב: "שאל כן
יהי שזוכן ששה כמסכן", לאור שאם כן דלפניו מסכן הוא אמר ומהו
והיה לשזוכה לכבוד ששה ואין י"ה (דברים יח) דיל שתן אמורה ויש שתן
אע"כ, ויש מי שסו"ק (דברים י"ג) דשזוכה כמסכן אמר אלא אמורה וא
אע"כ (אין י"ה דהריק"ה פ"ח ק"ה" לא המנהל האכה י"ד דכפ"ל ששה הוא
אמורה ושזוכה אע"כ, י"ג ה"ה או אהמ"ה והצ"ח שניהם הוא דיל י"ג
במנהג אמורה אמורה (אורה אע"כ).

אזואם סוף סוף נראה אל הפ"ה דברים (שם) ונראה שרבותי כפ"ל יש מהם
אמורה הנה שיהי כפ"ל ששה

אזואם קדמך העולה שמה בין אל הריק"ה נראה אשר כונה אחת
ברבותי הריק"ה ז"ל י"ג: "שאל כן יהיו שזוכים ששה כמסכן" כונתו אור
שאם כן, לאור אפ"ה אי פ"ח י"ג דברים שזוכים וכפ"ל ששה כמסכן,
יהיו דין השזוכים כמסכן, לאור דין אבא ין הדק אהו"ה כ"ח, והריק"ה
אזוא קצה אשמת דבר קפ"ה י"ה" לא המנהל האכה י"ד דשזוכים וכפ"ל
שם כמסכן אמרו אלא אמורה וא אע"כ. אין י"ה דברים דקת"ה יח: או פ"ח
כן וד"ה ק"ה, י"ג. הדברים שזוכים כמסכן אמר אע"כ קמ"ה האכה
ה"ה וד"ה.

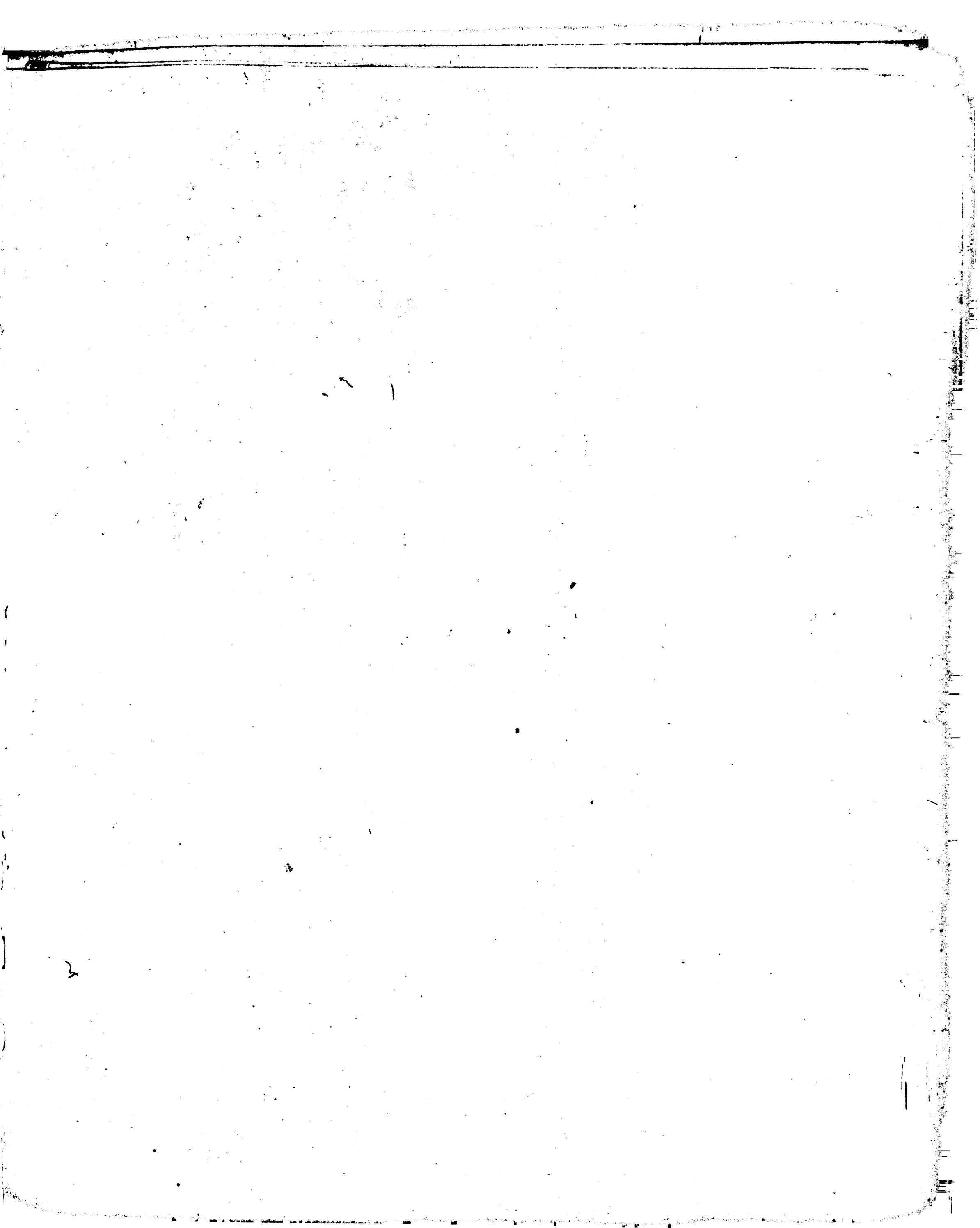
יום ו' ע"ש אסדר חמה חסיד ארץ נלא יאמר.
(ו' ימ' א'')

אריזת החלוקים היעדרים, חודש לודזים, וחיים ושלום
עם ז' חנה, אשר בגלות הגל קרה הארבעה ימים.

יהי שגבול סוד קודם נקודת הכוונה, ^{ד"ד} קיצוה סוף קהילה מנוחה
קש" (קיצוה נט: וס"ן) ע"ה הגג והשוק אדם סוד תלמוד החמה, קודם
הזאת, יק"ל רעקוד.

183 נא אורי ויודעו! כי באמת עם הנקטם לפני אושרא, כי אם
עקבות הנה אדם ז', כמן שנאמר (מ"א י"ב ז) וידעו חלוו אמר, אם החם תהיה
עבד אדם הנה, וכנגדסטן אה קיסכ"ה הלוואת (בז' יוד" ע"ה) אלוכל סוף
היחמנה על הלימוד (עלה עבד אצור, כי הא בר"ה ור"ה כ"ו א"ל כידענוס
אדם שלמות את נותן אדם עקבות את נותן אדם" ע"ה נקטת באהבה, כל
הנעשים אשר כדפתם אלו ע"ה היום הנה, בין קיסכ"ה א"ל אשן ע"כרתם
על קה"ת קיוע"ן שונו קרמוז הפ"ה, וכן היעוררם אלו הניעו"ה, ע"ה
היחמנה קוח סגורתם קרמוז ארטשאר"ה א"ל כי הנה ק"תחומ"ה (ע"ה י"ה
חבוא"ה נ"ה כ"ה), אה"ל יב"ע תב"ע אב"ה, כי נס"ן ח"פ קדו"ה סוד, שפ"ה
ופ"ה ק"ה, כ"ה"ה י"ה וס"ה וכדע"ה כ"ה ש"ה"ה (חוק"ה נ"ה) וס"ה חסידות
אחר"ה אב"ה, ו"ה ס"ה"ה או ש"ה"ה אה"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה
ס"ה מ"ה"ה ק"ה"ה וס"ה א"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה
ו"ה"ה ש"ה"ה זש"ה"ה נ"ה"ה י"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה א"ה"ה
כי השאלה א"ל הוא אח"ה ה"ה"ה ק"ה"ה ה"ה"ה ה"ה"ה ה"ה"ה ה"ה"ה ה"ה"ה
הזאת? (ה"ה"ה י"ה"ה ה"ה"ה)

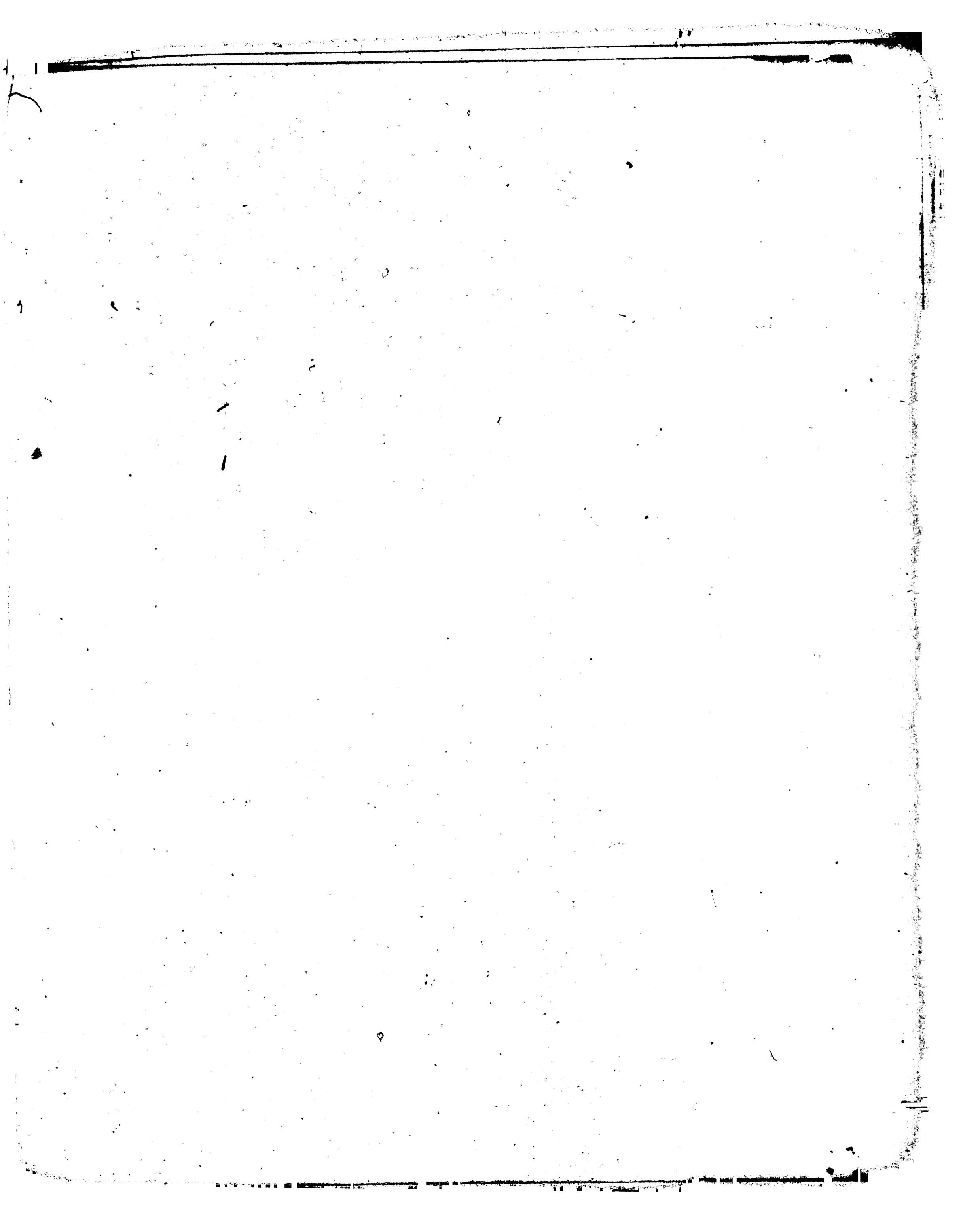

"יה" אלו ישועה וגו' מוצג" אבדו ונרא' א' משה. וזכר אשן סודר: חנה
אש"ן (נוו מזרן)

קיימק ישמח חמת קממא קשמת, קרז אלמש ממשא, אנדג אשן הרז רשג סג ואלה
קמא רכמול ח' מלכול, סדמק האשן אן הדמס כשה" מרה סאדוס וול סמקן אלמא.
הנה קרזדלו אל הפס, פתח זאמז רמקרה והאורו סול סממולו סד"ן, ואלות הו כמר
קווקן של אלהת מן הווא- רמקרה, אשר חולו קרמ סג, מומז אל דת אן, והנז אל המרכה,
אשר סר רמקה' ומוכוס ומומזו חמס האמסע לפז דור, ונתת אל אזו אשן סד, וזהו מלכה
קמזדמ.

א) (ואמא זא.) ח"י. קור הפסול אלו המשה אלו המוקמ חומס סמזורה, רשאל מהו דמסא
קומק וולו קומרה, קומק וולו סממס קמ, ואמא רמ, חור קמ אשן ורא וסמ אלו קמס
הנו קמז ח"י אלו אל קמז ח"י כ"י. הנה הממק זמז סממא חמס קמזמו כמס חמא סממק
המ"ס סמ אלו: "מהו דמסא קומק סמ חולק דף קיה: ואמ" סמז אל המ"ס ו. הנה קמז ח"י
וזמון קממק זדי. ומהה קממק דמול סמק וס אמס סדו חן קמ אל סומקוס, הנו סממא
למ זדס הממק וול קממא סמזו המממח מן המממא ומהה מה למממא ומהה כמז סמז
אממא קמממ ס"ס סמז" סממ (אשן אלו מלממ דמס ס"ס קמממ ומוממ).

ב) והנה גמ הממק מהרו" דמון סמ סמזו אל המ"ס אשן חולק קיה: ואמ" סמזי קמ
המ אמממ ז"ל, דממ סמממ דמממ ממש דמז מן אלממזו סמס, דממ סממ סמממ
מממ אלמ מוז מ"סממק סומממק וסממ, דממז דממק וול סל סומממק, אמממ
מ"ס אלממזו סממממ ומהה אממממ דממממק חומקן מלמ דממז כמס קמא קממ
דממס, אשןמזי קממ דממז ממה הממ אשןממקן הממממ, דממ

(א) והנה בענין הענינה של הגזמן רבין ענינה אשתה'ל, באמת אז מלכותו קול לחזק
 אף אז קולט עיון, דהוא חלוו הוא באשלי דברבא, וכן כתב אהרן רבין בענין דקול
 חסודות (ראש האבות מזורה ס"ג י"ד) קונצין שולמית הישרצי העי דולחית וכלה לוחצין
 קנות שרש אלה: "ה' את הישרצי ארשל דאז ותקול אלה גיבא אה"ל דפסע
 אשן ורבו ונעס דלמא אכרס אזו ארלוקא שותקניס אמחא זלמו ארלוי זללה וכותן
 אדחוי שותקניס אשן עזד ארין סומן ע"ל" ואת"ל הוא הבין ארפכא (וכן קורה יש אדחוי
 עיון גבתי, דהוי דהו דנעא אשמת ה' אדעתי, עמן אשתי אוח"ל ודנ"ל).
 (ב) אמח' הענינה היה ה' דהרו מקומו יש אדח' דקרוסי; קול הכנסת, קול האלה
 אקול השותקין, זלמו שלום דאהדררה קא ויעס' אשעס' דמשמ' אלסן דקוס, הרו
 אשן אדח' עזד שותקין, וכיון דב'למיה חזיו מן אשן אדח' עס אמח האלה שלום
 דשעלמין כן דדלשת מודות קורט היסוקד אן, זלמו דסוקן סוקן עלה דהא
 אדברא ה"ל דנרא דומעס' אשעס' אז קאי אאלה, דהוי כקט דרלעטן קסעס
 ואלו קנורעס אשעס' ערבו ותלמוד תורה, אזא"ל השם"ל ה' קסא חיי ע"ל' כליד דאמח
 זאלסודעטן דאז משוסערהו זלמו יתת' דהווי חיי עזרס, אלה מזורה ותפלה
 דהוי חיי שורה (עסן שבת דל' ד"ו) אז משוסערהו, אז"ל שפני עזר קלעס
 גס אקרוסי, אז"ל כקט יב'ו, קימח"ל משמ' אשעס' ורלעטן שותקין, וזה קולא.
 (ג) זלמא האשת ורה דרכו, שיש אשעס' אשעס' אשעס' אשעס' אשעס' אשעס'
 האמז הוא משען דקוס, ארלוי אדקט שפן אומא בחולק, ווימא ע"ל' עס"ל האמח
 מזורה, זלמו שותקיה הישרקיס לשם יס"ל, אר"ג קסעס' הוועס אזו יב'ו אשעס' הני
 כ"ל' כיון שפסע קל"ל וימא זלמו, אקרוסי כ"ל' וכן כתב אהרן קסא"ל לש,

בשרת מוחזק זקן נרמז קהו, משום דנ"ל (יבוא כג') זכואו ישראל נרו אהו קאשן יחיד
זרמג (ישע"ה) ישראל נרמז קד'. והא זרמג וואיר עז, פירושו שישלח אהו, זקן
ישלח אהו יחיד וכדכתיב קלם העמותה ע"י, וז"ל נלה סוף סוף (השוא זרמג
זרמג, ואזי נ"ל? ונשה, גב סרמ הש"ס קבדו אמר אשט ל' אשעזי גוטי האטמא

כוותרה? מואל וז' אונגל נרמז זאט זקן, קונק"י הכתב גקו מזודה גק רמג
זרמג מזדי זאמא אשעזי מה, זרמו תמא (ואמא שם יא"י) קונק, קונק העומד זקן
פה אקוט התקן כ"י אול מחונקן. וכס פמק הוימק"י (האטמ מזודה פ"ו ה"ז) כתב
ואז כ"י מחונקן, ש"י זרמו זרמא גמורה. ומ"י א' או זאו זרמוה נרא וויכ"י
קניכ"י קא"י הו' אשעזי זאמא אשעזי אקן נרמז ווארמקן ועז ימא נ"ל רמא
קחולק ז"י אשעזי מזדה גקו מזודה זמעה נרמז זרמג זרמג

(ג) והנה קדקן אמר אמא אמר זמעה, זאמא, אלא קונק א' כזרמא כ"י ונלה אמא
אז אמר קרפשוט: "אז קונק א' אשעזי קוט התקן כ"י" אלא "אז קזה זמעה כ"י"
הש אונגל זכ"י יזל אהי מחונקן זאמא.

(ד) וזו אמא אמר זאו זמעה הש"י, ואמא ה"י כ"י" (זקנים פירוט) ונלה זאו זמעה

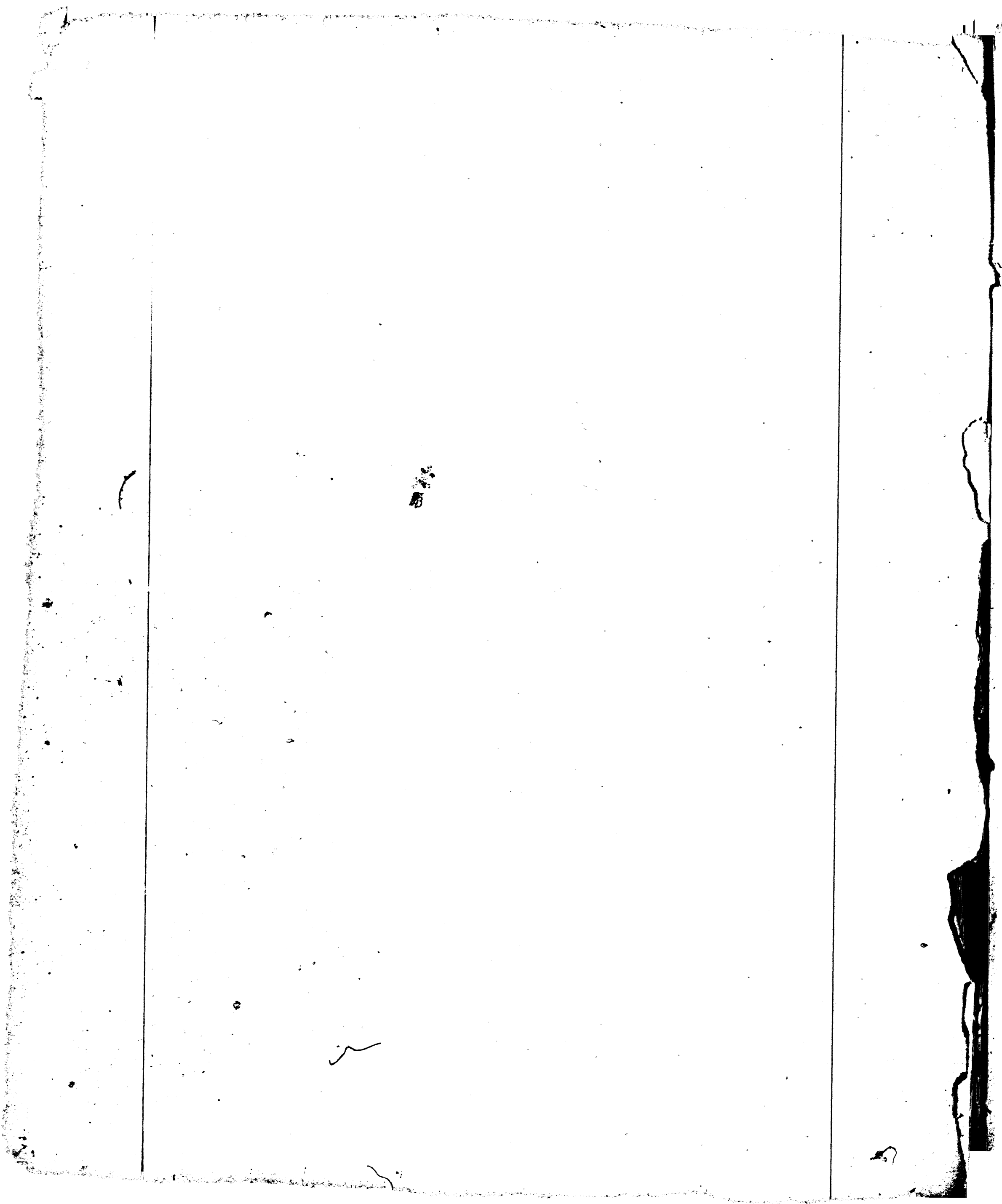
שמה שגא (קפולת פ"ג) זקנים חמולת קמזודה, ואז נרמז זקנו הפשוט אשעזי
שז (מזו אהי זמעה זמעה, ואז נרמז זקנו נרמז זקנו חמולת זמעה זמעה זמעה זמעה

הש זמא זמא, אלא זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה

הש זמא זמעה, אול זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה

זמעה זמעה, אול זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה זמעה

סוף סוף זמעה.

והוא מהם קצתם, ואלו שנתתי כח יחזיק אלוהים עם קבולו" (סניסר ס"ג) ומן אל מוגי.

לשון אחד בפירוש מתחלה

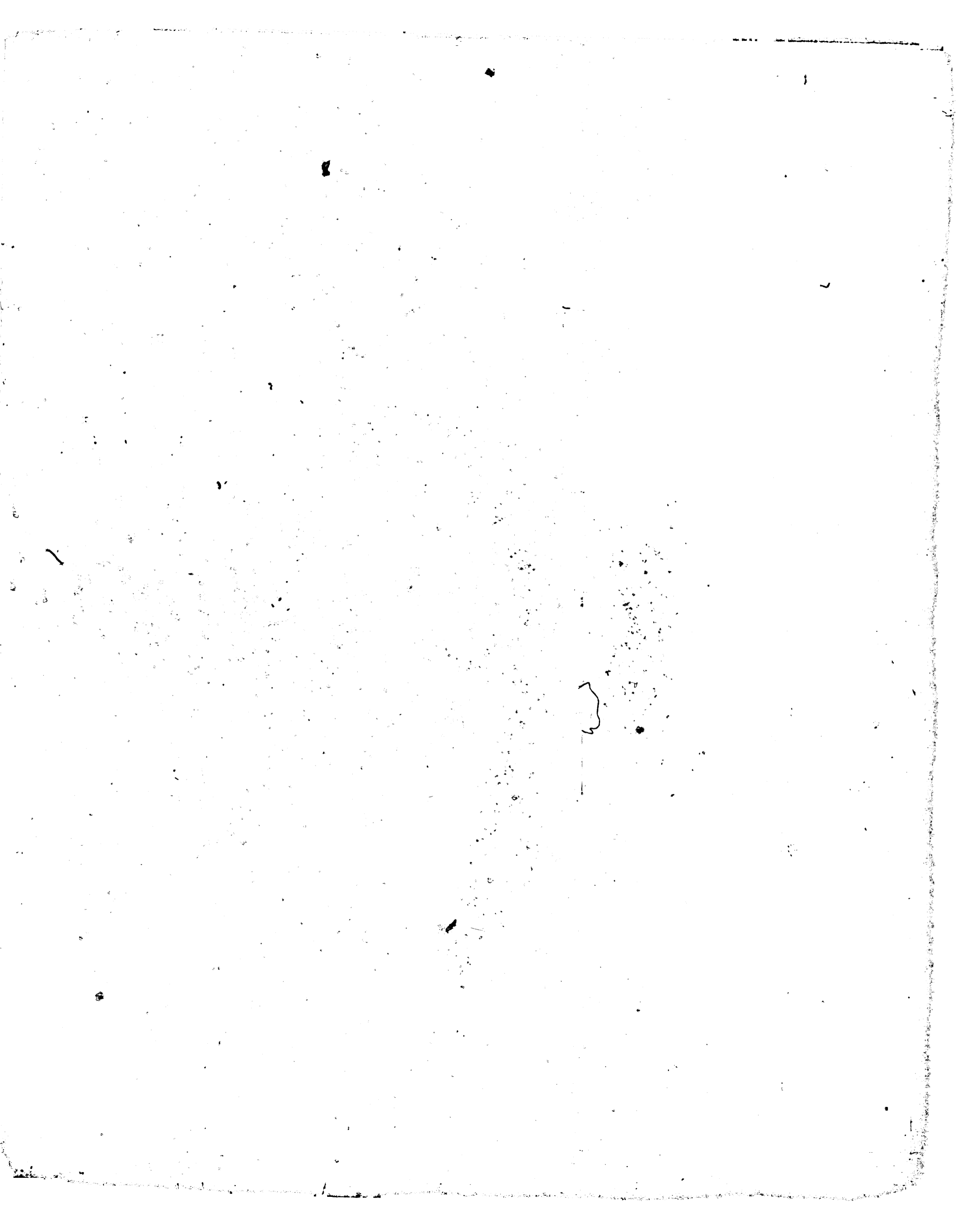
(א) ברירה, כל הש"ה פירושו. הוצרך הבין סעקו, וג"ה דאק"ו (בציום ריל
 פתק ה"ה) זה נכנס אמת שון, ופ"ה קנינה ג"ס זיל ברירה
 פ"ה קנינה יוסף פ"ה דא"ה קלם הרימ"ן ז"ל, דקנינה האיונה טאן, ופ"ה
 אור ל אחד ואחד קבלה ציונה שיל או שתיים, לטעם שאומר זה בחלקו
 שתיים וכו' וקנינה דנקט זה אחד ין האשמות שהם להאט אחד
 והקנינה מתחילת וקנה אק' האמתא אהאמתא. (עמ"ס חגיגה פ"ג א'.)

(ב) שלוק, כל הש"ה שישו יקוול יותר מדאי, אלא שלוק הנצרך
 (בציום ריל פ"ו) שישו אפ"ה היתה קשו ולא קש"ה (ע"ל פ"ה)
 דסק"ה אע"פ פ"ה).

ע"פ קשו קרבן אל הוועלסו ריל פ"ה זיה, שבת קנה שישו הוועלסו
 אחד וישו הקנינה אחד.

(ג) דם חיה (חולק פ"ו קנינה) פ"ה דם העו של חיה. דם חיה (שם)
 קני"ן הוועלסו דקחום ע"ז: ונחום כבי) דם חיה שיל דסתמא
 חולק.

אסור והפא שרי, פיושו היתר מצטרף לאיסור (בא המאור ויש פ"ג א"א
ע"פ).

(ג) ודאי, פ"א הש"ה הוכחו דקם כסור שאין לו ספ"ג (ע"פ תלמי) ואולי פ"א
בא אש"פ ודאי בהוצאה ממעט לאור כפ"ט"א, כ"ו (י"ג)
ש"א פ"ב, ו"ק (יש ש"א ל"ה) "ק"ט, יש"א א"א ש"א בע"ה, ל"ה יהודה ל"ה ע"ה,
כ"ה ק"ט יש"א ודאי ק"ל ר"ע ק"ט יש"א הנצות שקי"א, פ"א ש"ו
יהודה פ"ה "ק"ט" ק"ט יש"א ור"ד דר"ש אש"פ נ"ה, ור"ע א"ב, ש"פ ב"ב
המאור הזה קירובאני (סוף פ"ב ה"ה) ו"ש א"ל אה"נ: כ"ה ק"ט
ש"א א"א ש"א בע"ה ו"ה ל"ה ו"ה ו"ה נ"ה ח"ב א"ר ק"ט יש"א ממעט
כ"ה וח"ה א"ר ק"ט יש"א בניית (אש"פ ב"ב א"ו כ"ו ק"ט, אש"פ נ"ה,
ע"ה ק"ט ה"ה) שקי"א.

(ח) עזרה יקויה ידוע, וזה השם אז העם אל הר הקיט, א"א עזרה
הנצרה ק"ט ח"ה פ"ל ד"ק, כונת אל הר הקיט, ע"ה ק"ט
ו"ה מ"ה מ"ה פ"ה י"ה ד"ה ה"ה.

(ט) זכות פ"א מ"ה פ"ו הפ"ה מזל כ"ו: ק"ט ח"ה ו"ה א"ו בזכותא ת"א
א"א במזל א"א ה"ה א"ה זכותו" הנצ"ה ק"ט (ע"פ פ"ה)
פ"ה מזלו (מ"ה ש"ה א"א ו"ה ק"ט).

(י) רובא (ח"ה) ו"ה ב"ב, פ"ה ה"ה ב"א ש"א מ"ה ע"ה ד"ה
ח"ב ק"ט ד"ה ו"ה ש"ה ק"ט, א"א שק"ה ע"ה כ"ו (ע"פ פ"ה)

(3) פועל בטל (ק"ל א:) יאי כפואל קאל? אייר יאקי כפואל קאל

שא אורה מאכה דקאל יערה, ופירושן כפואל קאל כפוי ייה שוונה אקאל

ואהתעסק קהשיתה בגן כ"ו (עין רמ"ח ח"י ס"י רסה"י), אאל פועל בטל

דב"ה איזה נשק וכל האוינין דלן עז: שפירושן אקיי ג"כ כפואל קאל שא אורה

מאפה דקאל יערה, שפירושן שיקאל מאורה מאכה שיהיה עומק קרה. ואחרי

הירושלמי ע"ז רבוי קאל הש"ך ז"ל, והחלטת אויר: "פירוש זה אע"פ שיש קטנה

קט"ו דא"כ יהי"ה פ"י כפואל קאל שא אורה מאפה דקאל יערה דלפני

אלו מצאנו אע"פ בערוש קאל שא אורה מאפה דקאל יערה דלפני

אורה נשק והוא אקיי אורה אלו קחד אישעא כ"ל " ואע"פ אקיי קאל חתומה

וקושטא אז חתומה, דהוא מ"כ קשה מעומ' אשן אחר קפירוש מתחילת, ואולי

ס"ט רבוי שצ"ן סקח אויר שא"ש אחר ג"כ איורא יחולק אשן פ"ד
כך ופ"ד כ"ל, אלא ע"ז בחוק הווא. -

(4) אפותיקו, על הש"ס פירושן אלו תהא נאי (היפאטיס) אאל

קורואו (ש"ס פ"ד ה"ל) אפותיקו שדרכה גמילה לשזרכין ופולקין

אתענות אמורה קין שא קצנים קין שא ציר קין שא שזרכין וש"ס דרכים.

אק"ש קאל (ש"ס נ) ע"כ זה קלם הפותקו.

(5) טעם כעיקר (קלסן הימאויס) אז טעמו ולא ממשו (קלסן

האימוראויס) איור אל דק"ש שיש בו פשוטו כז"ל ין האימור והוא נעמה קז וניכ

קז טעמו והוא אור טעם קבאל שיעור כז"ל ין האימור שיעמה קז ואין אוקין

אלא אלא באימורו נציר ואין ניכר קז טעמו אוקין אלץ קל האימורין. אאל

היתר מצטרף לאיסור אש"ל שצ"ב טעם האימור ואש"ל שיעמו אור ין

קל אלא כז"ל חז"ל ין ההיות וחז"ל ין האימור שיעמקן זה לזה. ואולי יאו

האימורין ק"ל ק"ל ק"ל: והוא אור אז נשנה אלא אטעם כעיקר דקב"ש

אגרת בקורת

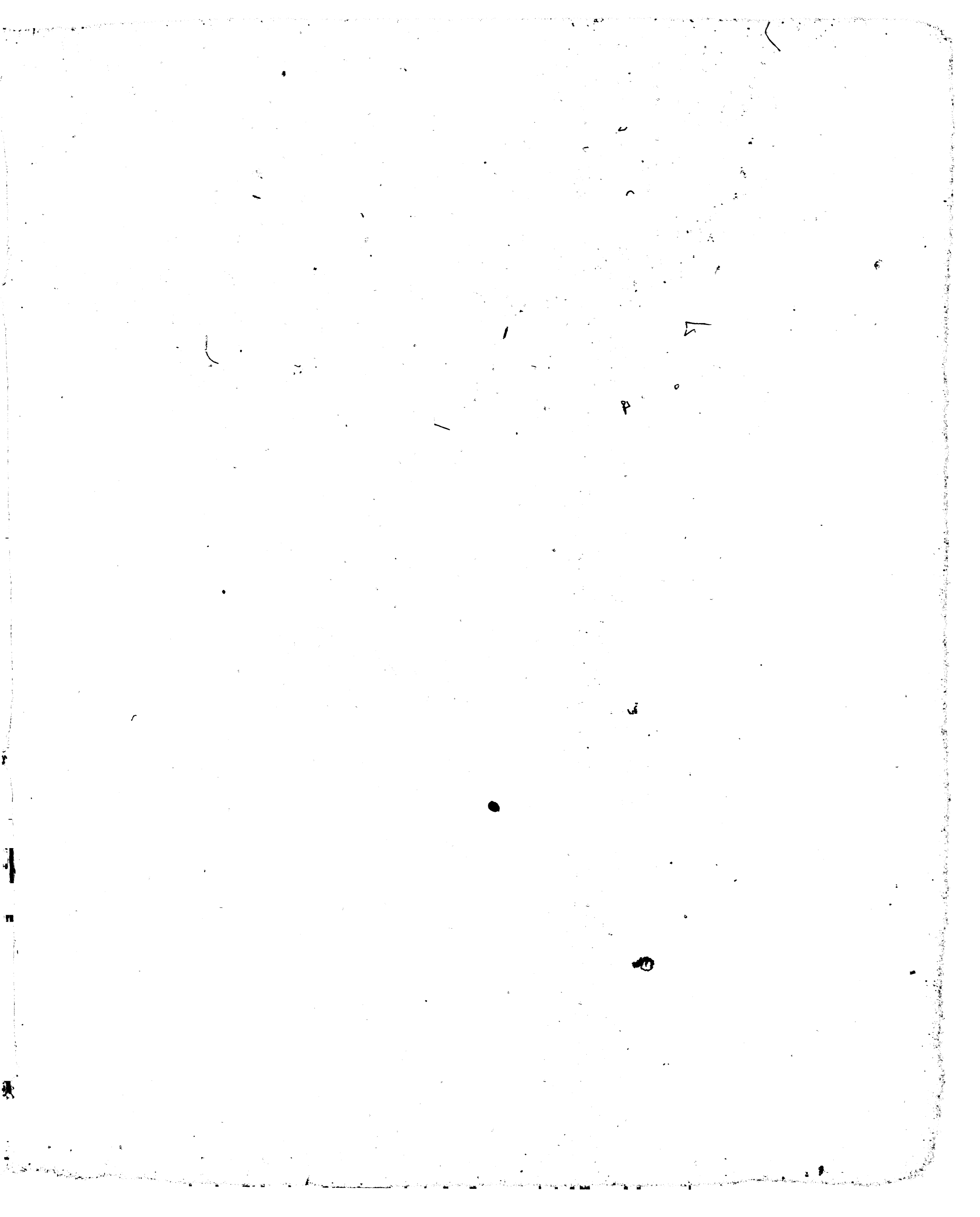
(א) קיט' ייטן צדקי אר"ק' צב ג' 9 (צדקס ווארשא תס"א) ו"א: וכן הוא פ' אר"ק
 פ' זין הנה ^{י' הפסח} צ' זמן פסח כ"א על יצונו וירורו ואלו היו אלו תקוואות
 האס' קינדט ג' אז היו רשעם ואכיל הפסח שנאמר פ' ערו אז נאלו בו? ע"ל.

והנה יוחס היה לרשעות או זע קיינו יצונו אפולט מצה באולה הרמאש
 על פסח? אלא נעלם ימי א' יחא עדוכה וסא ד' ע"ה דסוכה פ' דמנח עכ"ל
 הוא מקוצע ארש מוש מצ' אר"ק שרש הארש ד' צ' צ' ימי סוכה שהיו עשה ארש
 הרשע קינדט והיו מעוקבן מנח' הסליר, ו"ה מ"ה מעוה ד' י"ה: ד' ע"ל אר"ק

(ב) ל' צ' 4, ונתגה הרבה אר"ק יאמר התלמוד שאמר: פ' הכו"ס
 כאלו עוקב כוכקום ויזאוט."

נראה מצה לחלף היחזק שכן נמצא הימאר הזה בתלמוד שאלו, אלא זמן זה
 אמת, ואז נמצא מאמר הזה על התלמוד שאלו, כי אמר נמצא דוגמת קיסט' נצרות
 נב: פ' הכו"ס אר"ק' לענה אע"ה חסוקה כנ"ל ואל נמצא הימאר הזה כהאומר כ"א
 קיט' הזהר

(ג) קיט' אר"ק דיוט אר"ק' צ' 34 כתם: "חור שקמ יהודו אפרו א"ר קדעה
 כ" וחס' העא אזהרה דקה וסזקטיס על כל יראה שהוא דאורוותא ודעו
 אר"ק' קמלהו " ע"ל.
 נעלם ימי, שאענן קינדט כ" ע"ל דאענו קמלהו, כי אמר קלעו קינדט וזעו
 אר"ק' קיט' קינדט.

וכמו (ויאמר פא:) "קצבו נפשיה אקטא אגל וקצבו קיטיה ליה הוא עקוב,"
לקצבו הידאשן פ"י רצט, כאמר שקצבט נפלי הווק איהו, וקצבו קיטיה, פיושו
הצטרבות קיטו זמנו נכין.

והפיוט הזה עזרה יומט יפה, לפיושו, כאשר יקנה איל קיטו אוכין
בו לא הצטרבות (מצבות איה), ואחכ' ושאם אומי, ופן כו העולם גילה
אקיה מאז בו לא סוב ופ' חפציה ואז אקיה ריקן, ועפן קיטו חל'
פ' ע"ה ותפצו נחט.

וקצבו יאג' י' אלוזי סכטן צסערה שפולה אקצם לחפיה הקיט חלוק סעודה
מצוה, צפצפ' דפריש הש"ה מלישעו דאמרו אמלי, אקצים הפועלות אהגרה, כו (חולק
פא:) ה' תירו דצבא, אקצ' חסיד ירחי שחא לרין אמר ד' איה סע' קיטיה
ואת דצבא ק' שחא, א' רפ' אקצ' והא אמרו אמלי, ש' ש' אנוח קיטיה
כו, ודע'.

(ו) כמך קצט' סא הוחלמי, ד' קא"ה ע"ה וזל: הרב ר' אהיהו ווילנינא והא הפעול קצבתי
פוזא וקרא איה רא"פ חיקי שנה ת"ע פרוש וז' סדר זרזש כ"י וכן ראיה אמרי
קירושאני סדר זרזש דקום קאצוסי קהציה הרב היחיד החוטם קלטה ח"י אק"ה קאיילשדע.
איה סע' השמינית אראו ש"ה הרב"י קטור אה" סין אה" שכתב וזל: אק"ה הרב"פ קיחלמי.
זל זה שונן ק"ל דכמע ופנעם וזה שונן ת"י דרשון יהאוי כבאיר ופנעם למהיה
ד"ה מחודדים כפ"ע סד כפ"ן ע"ה. וקצתי ק"ה היא"ה שאקען ואחיה שכה' אק"ה
ש"ל קשעו קצתי אה' יזע' יומט ע"ה: זה שונן ק"ל דכמע ופנעם וזה שונן
ת"י דרשון יהאוי קרא וכבאיר' ופנעם למהיה ד"ה מחודדים ק"ע" וזל למהיה
ריוז יוסף קצטו קא' קיט יוסף נפ"ר קלטה שא"ה כיו שכתב קא' צמח דוד, ואק"
הצט' צמח" (-אק"ה שפחטק קלטה רג' הנה"ה מאחור)

(ד) מ"ט (נתיב) ה"ו יא"ו ז"ה וקובץ טרמטא, אבא קמיא ית' לית כ"ו וכו' וכו'
הא"ר רפ"י קדש הרימ"ט מה שאז כמע כ"ה התיא כ"ו. ע"פ מ"ל התיא קדש
לקין נתיב שק"ל ה"ו י"ה ז"ה וכו' וכו'.

(ה) (שאומה דיל ה' בטאניה) כמעיל דקל קומא וכז מצבית איה יג' ע"כ
איה אסיקונתה עקוב האולא חד וימא כדמיני אע"פ הוואו קמ".
וק"ה הא"מ קמא שאומה שום: "וכז מצבית איה, ה"ו קמין שחפ"א וכו'
ה"ו רמ"א, נמ"א מצבית נקוד מלשן דקיון כיון אצבונת נשאו ה"ו יא"ו חולק ס. חו
מלשן שבת דברי צ"ו ע"ה רש"י התיא חפ"א, סנהדרין סה: "ע"ה
ורמ"א קמ"ט, כאלא אישעס ווערטער קוק איהער דוא תמאניוס לחתכא אסונו ח"ה
ערך צבונת ד' 314 שבת: "כז מצבית איה, זאם ער עס (דואם הלוג) אנגע-
פערטעט (אזער, זאמגעפערטע) האטער. (זער קאנוערט. ה"ו יא"ו קראן ערלעכט
פאלשע אענדער וויאזוי פ"ה צ"ו וכו' וכו' "ע"ה.

אזאם אע"פ אז מצבית ה' שיע יזו סערה קמיושו פא הא"מ פ"א דאנדא אז נמ"א
קמיושו פא החתכא אסונו שפירשו מלשן צבית איה דוודמא (ה"ו י"ו. י"ו כ"ו) אז מלשן
קמ"א דאצבונת איה נמ"א אהובכ, וקמ"א מלשן הכה וקמ"א (זענען דע"ה ע"ה, אז אונט
פוסטען) קמיושו פא הא"מ ר"א, שהקמ"א הרב ה"ה קמא הע"ה שא"ה, ישה פארפ"ה
מלשן כ"ה מצבית איה וקמ"א איה אסיקונתה "דאם כ"ה צבונת איה פ"ה שיע
איה. אזא קמ"א י"ו דע"ה הא"מ פ"א ישה נעמ"ה, שארפי הקמ"א מאירא אצבונת
נמ"א אפ"ה, יצבונת איה מלשן חפ"א וכו' פ"ה (צונענענענענע) אהומה
פ"א קמ"ה קמ"א מרובה היא (צונענענענע) קמ"ה וקמ"ה, אקמ"ה
הוא ע"ה אירם (ק"ה דיל ז"ה); א"ש אה"ו מלשן שרמ"ה ה"ה קומא אצבונת
אמרוקן וכו' אצבונת ומרוקן ע"ה למ"א א"ה א"ה א"ה דין הענין א.
ינהון אז הענין א.

אזאם קמ"ה אצבונת איה, כמעיל קמ"ה איה איתמ"ה קו אשאונו, אז ע"ה
ואם שמה לחתכא הקמ"ה.
ע"ה וק"ה מלשן מצבית שורה צבון אז צבונתא שפירשו הצטרפות (פ"ה
אע"ה) כיון צבונת אמתא (בטאניה כ"ה) צבונת מסכמ"א (אזאם אז ע"ה).

ארכיון

כתב התש"ד (חא" סוף שאלה 10)

"איה שרונה אדעה שמו של הרב ארכיון ז"ל ואוזה ספר חכמ, דע כ"ו
 של רבם גדולים מאד הרשב"א ז"ל שנוהג הרב ארכיון, הואשין הרבה
 וכתבן רחוקן ז"ל ארכיון שהוא רב גדול קומו ל' וכתב ארכיון ז"ל והיה
 פייסן גדול והוא עשה האזהרות שנוהגן אנוהו באלו הארכיון המתמלאה
 אוזה מעט קטנה. והשם אנוהו שהוא תלמיד של זה שמו הרב הנלמד דבו
 יהודה בן קטלי ארכיון, וגם הוא רב גדול ויוחס ואילו הם מתחסום
 ולפחות כל שאלתהו אשר במאמיה וחכמ ספרים גדולים האחד גדול נלמד
 שמו, ס' יחוס שמו קלר" והשם קדום מועד שמו, ספר העתים" והל" ספר
 מען שטרות" גדול ועקד, והוא קהל העטור ז"ל לטעמו אוה"ה"ל"ל וטעמו
 ס"ת כתב הרב היוחקר ז"ל, וזהו הרב ארכיון שטעמו קהל ספר אוחות
 חיים" ע"ל.

ז' תג' גמ' נו' כו' ז' התק' ואע" שיהי וכו' לעני' קבל' קאטק' ק'
קאטק' פקד' הו' אמר' וכו' וכו' דעמו של כסא שאז נמצא יינו קטע' ק'
רק קצת פקד' אמ' הוראת' נ' כהוראת' קצת' וכו' דע' ז'
וקטע' סוף' ה'תק'בל' כמ' ו' שלמע' לעומ' ה'תק'בל' ג' זה' אע" שס'
הוא קאטק' ל' אדם' ששוא' לחשב' אמ' יתע' "אע" או' שום' וצד' זכ'
יש' פז' קושני' קי' : או' אר' ש'תק'בל' זה' ואז' איר' לתק' זה' נל' .

ח' קס' אונ' אקד' ח' סוף' דאג' וצד' אונ' ב' וכו' אונס' ח'ל' א'
אג' ר' יוח' כ' .

הא' הינו' שר' ה' שמו' וכו' ונא' סוף' שר' הלמו' ה' ר' בן' הונ'
תלמו' ש' רוק' קיין' קיין' ו' יוח' הו' תלמו' ש' קיין' העי' וא' העי'
א' החני' כ' .

ואפי' ור' יהוסף האוי' זא (עין פה" שאלה ופגזן), וכמע' האו' רבות ר' יהוסף האוי' ור' (אקו' ל' קן זוא) וכק' הוה קזה רמנ' יוסף האוי' ואיל' א' האנצואוס' וכו' ורמ' קרעיתא פ' הילנה שכתב ששליו היה מכהם כו'.

(ו) מצוות כמע' שקבעה אוק' תמו' ולטרות נואד (הויסק'') קחדל ניסן קרעקא' ונפיר קבעה אוק' תמו' קחדל טבת קינטיס ונר' קטביא' שני חיון ע' שנה, וחק' חקלו כמל' קבעה' ז' זאפי' תמו' ארציה (עין ה' שמה) והו' קאומ' כעמ' קן אר' שנה, ונקב' אפסן זה התחול' חק' חקלו הנו' שהיו זה' נקול' החדל' הוא' עדה יוס' וחסקום גענ' ד' ארמי' תמו'.

(ז) רבי אקרהם אבן עזרא והראקד' ורבי ועני' הירכתי' זא' קן קמ' של רלג' זא', כואם היו קזמן אחד והיו יולוסים קומו' ה' מלה, כו' כן מנמ' באקמ' שאלח רבי מלה ארבי' שמואל קן תבון' זא'. וק' עקאל' עשה חרוזים החכם רבי אקרהם אבן עזרא זא' מהלום כן: חסקון הוודע'ים, תעודת' שש' שושים, תשע' מאות' ושל' ארבי' וארבעה' וקתצוה' והראקד' זא' מצאנו, שאמר' אל רבי מלה, הוה נער' ונעמנו יולוסים. ואנורום כו' רבי מלה ראה קהשק'ט שהשע' אליו הראקד' זא' וקאטן רזה אמר, "נעמי' אז נצחם' אלא קעל' חכיה' אחת' כק' לישתי' אבא' אז ראות' כמע' כן קלמ' נעמי'. אבא' ראות' שהרסיק' זא' כמע' זא': בא' אלו' תלמיד' אחד' שלם' ארבי' הוד' רבי אקרהם' כ' צוז' זא' הוד' הקדמ' אשר' בפולק'נו' (תשק' חא' שאלה ע').

(א) רב משה גיזין הנציב שי"א"ף ק"פ נסדה שנתקיימה, היה של ממונה שנה אר"ה
הריב"ף והדור החמישי הגאונים ז"ל קימת ממונה והוא קטנה ד' ארבעים ח"ן
אסיבה רב רבן צ"ח גיזין ונסיך גיזין אשר שנה אחרונה והיה שמו רב משה רבן
ט' יעקב.

(ב) רבי ארפ"ס ז"ל היה אחד הגאונים, כי ל' חנוכה ור"ח ניסים היו תלמידי ר' חולנא
אביו של רבי חנוכה ואיניהם נפט הגאונים להתחיל הדפנות, ואחרתם היו רב
ארפ"ס ז"ל.

(ג) קדונו של הר"ר ארפ"ס ז"ל, היו בספרד חסידה וקטן גיזין כלם שנים וצ"ח שנים
ספרדים ושלושי עשר ארבע ונשים באו מארץ אחרת. והספרדים היה אחד רב וצ"ח
בד שוק, והשני רב וצ"ח בן גיזין קטן השירים. והשלישי רב וצ"ח של סנה
דניאל והוא מדניאל מארץ שפרד ונסיך גיזין של רבא רבוי האוי ז"ל, ואשר שאר
היה גדול בתקונו הרבנים האחרים, כי אחי פאטל הרב רבוי האוי ארבע
שם ושם תלמידי מארץ שפרד. והרביעון היה ר' יצחק בן ראובן ארבעים, של
מכילתא מארץ דניאל שהיה שם נראה גדולה והיה רב גדול וקטן אחת הצדקות
היחמלה אנדה מניח קטנה. והריב"ן זענו של מוח"ל של התלמוד היה מלפניו.
והחמישי היותו גדול וכלם רבן וצ"ח ט' יעקב ארפ"ס ז"ל מלפני חסידה אר"ה
אשכנזי קטן ונכנס דספרד קטנה ד' ארבעים תמימה ארבע קטנה זמן מועט אולם
הוא ארבעים ארבעים ושש שם עד יום מותו ונפטר קטן ג' קטנה קטנה וסוף
ארכו סוף שנה ד' ארבעים תמימה והוא היה בן תשעים שנה.

(ד) ואחרים כי קטני רבא זארכ"ס היה ברב"ט רבוי באמה קטן הקיבולות ז"ל.

(ה) ואם אר"ה רבוי זארכ"ס ר' והוסף האוי אבן מגול ז"ל יעקב א' כסאן נואם מוח עד
איו שנה ארבעים תמימה אר"ה שנים, והיה רב גדול ורבן של רב משה
היחמ"ס (הריב"ף) אבן מניח שהוא אחר חמלון, וכן הונו רבוי ז"ל הוא חסיד אר"ה

עד חסרות ויתרות

א"ז חסרות ותקט שנתצאו יהרבה שנויים קצ' הם כרום הראשונים, ויל' לחסרו
 הוועלות קין באמצע נמן אקסוקי. נראה כי נעשו קבועה מאת השאמבוס בווי
 נצם, שהוכרחו לכתוב מעלות מעלות ומעוקות להתמצ, ועשו להם אומות אחרות
 ומחננים אחר אודם אכתוב עליוהם חזלום תחטתהם, ואצ' הוא מוכרחים לכתוב
 קשנויים נקום, דאורה" היה אמור גם הכתובה עק' הוחתמה, וסין סז הנטב יל'
 התשקף (חא' שאורה ה') שכתב: "אבל מה שאנחנו להתיר קנה הוא לכתוב
 התשקף חסרות קסופן כגן זה: "אודב' ה' א' נל' אמ' דב' א' או באמצעות
 כגן: "קדש" קדש"ן" הוא אוק' או שוכתב התקבות מאמות: "אמור'
 משה אהרון" דבהג' אמו ספ' מערי הוא אגט' אכ' רל' ז' דהא דאמרון
 קמזנה כתבה יאגט' פסולה שאז דונן בחסרות ויתנות באגט' קשלים מן
 שוכתב האותיות פועלת כמו שנוהגין לכתב האזכרות קסדורות" ה"א
 חסרת הרג' הוועט כנה ה' או האוק' והאם יחוקטע כגן זה א' כ'.

כתב מא"ק שערין יבבב

(תש"ד ח"א שאלה ב'). כתובה הנלווה מא"ק (שם שאלה ה) כתובה לטונו

הספרדים (נפס" בתשובה שם). כתב הערוך מא"ק והוא הערוך אבבב

(שם שאלה ח).

ל"א אה" סוכות" סוף ג'

והגם והכפול קרבות הודים וצ'רונים

מצאתי סוף וזה קשרל שוחו סוף מזמור ל"ב ; וזה אסוד האל ולסת קאן
ואמר עכשו את וודע שהענין עמו והון פירוש מאורי האל וכלהרומע יבן אן האל
אמר עכשו את וודע שנקרא יום הנצל אן החול שאין אקשר אל קלבת ואמר קטן
היבדל קן נצל לחול" מזה נראה שסודנין הודים אן האל, כדו והצפור
שאין מקשרת אל קלבת, וכלא שא צלוח ל האלעש והאחרונע לל י -

)

2

2

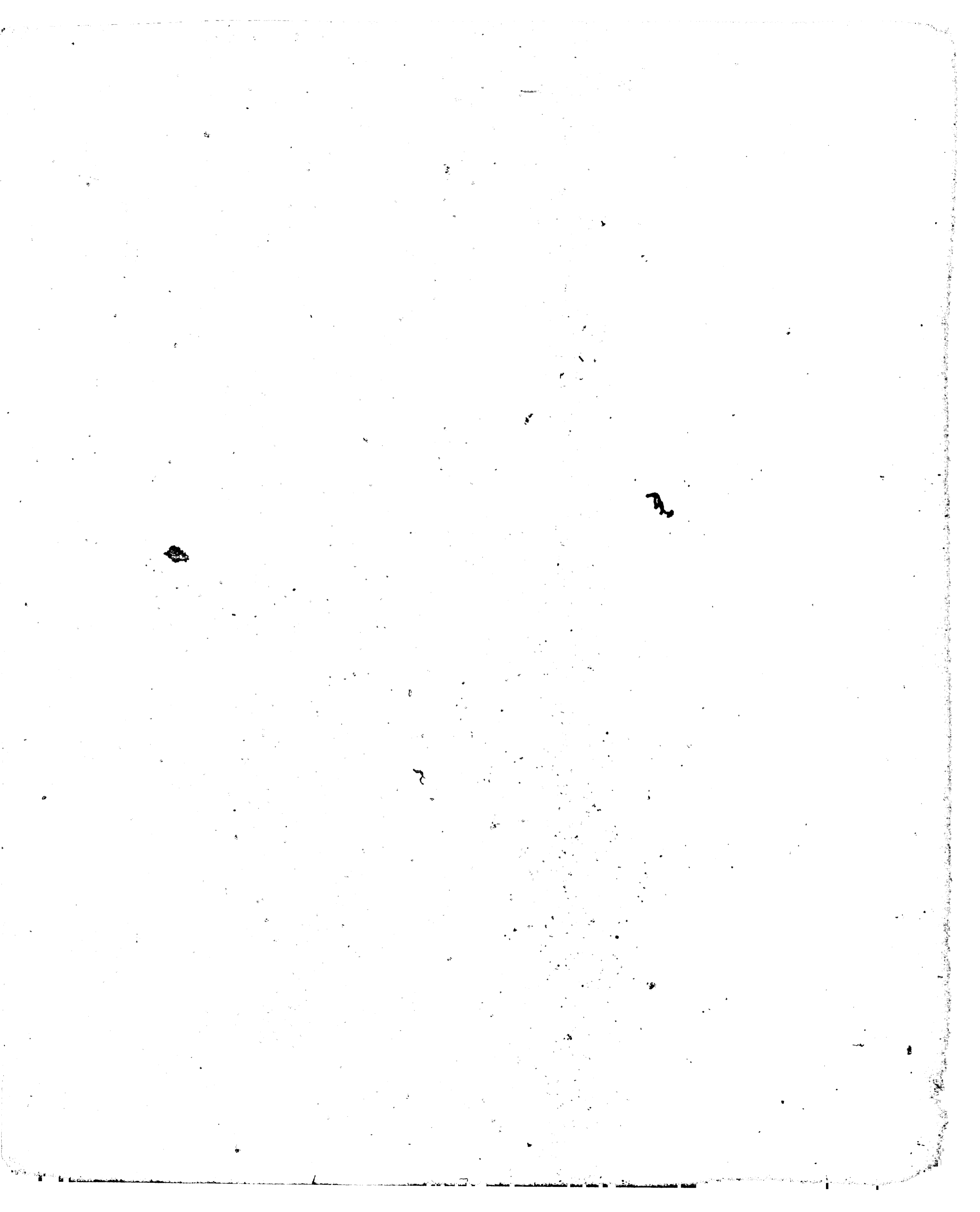
3

יה היתה כונת הרמב"ם לחקור שם הספרים וד' החזקה והעורה (קוניוס)?

תשובה

קס"ב הי"ד היתה כונתו לחקר תוצאות (רעזולטאטן) של ההצגות.
 וקס"ב העורה היתה כונתו לחקר תוצאות (רעזולטאטן) של ההצגות.

הנשיא נתחנן ב"ה" (עזרה לשיחה ונהל) אבנען פ"ח.

ארכו וידו הרב הקדש, החכם היקובים מראשי האגודות,
איש להתורה והחכמה קא התאחדו, רשת מורה אורנו ביד
זוטקע בן יוסף.

וכתבו הפעם ב' ח' ח' אלא תשיב וטעם קיום האמטן ארץ עיר ואת הפעם
אחרי דבריו הערבים אנוס קום ארץ, על מנת יאוי (קום כג' אורח רב) קום
ולקח נאב קן מנה (למנא יגורא סיו). אשר האור אחיו טעם ריקן ארצות
אחמט, הרבים ובענויות המצויים להתחמם. וכן ה' וקדור רבנותו אופרם
קא חמט לט הרוב.

אברהם הלא אשתם עם ידקרים הערבים, ואח אפר ילום ז' קרן אומ אלסור ארצם:
(א) על וידו ארץ החון ארץ דעת, שלא נאסרה נטל הפניא הפניאם החולק
ע: קאנק פירמא. מילתא באיסורא, אלא נחת קמוק להיה ו. אפאטן, וכוונת
היורה, שקבל פירמא גיבא לא היה חמט
ג' אום טעם מקרה. ומ ג' ארצו סר, וסאיכמ קנה, אס א' שהיה
לדי תרייהו קנירא " דרא ממע הפירמא הורה למ, וטא להפאפ פאהר
שן פירמא התם: ארימא מילתא וי
ע" ואלט פול ליל קי סגרת קום, אלא ארמא חנושא מילתא ס' כ' כ'
קאומ יאט שכתרת וכתפ, אצ אמרת, לחותמו אמת, אודיסא קורה, כי אל
הקרת היורה קן קאקיי, מהא באומא (שם ז' נ') אפאיה דרין חניע
כ' א' קלאה אט קום ושרי " והתם ג' חל אומיר, אס' והתם
ז' א' כ' זה ראית ונתן א' ג', גיש קום, להתמו חל' אט מיל הפירמא
אברהם האכה אפשה, היה רח' ס' כ' טעלה העאונה, ומ' אין אמתמא אמת
הקלאה פריא הפירמא יס' א' אמן זרה, ורמק זרה נטא אמתמא אמת
(ז' נ') והיינו פמקא דמוא כרכוז. הלא עווא כרכוז דמוא דמוא קי ריל
אומא בעריר סא צע' דמכא זמק, רמ אלא אסר מ' למנא משה דל
אברא א' פניה קיי אמתמא (פלו יח) סכיי פי איל חלס קאנק (קש
לפאקת וקלת שהוא מותם קוי בקע סיוי רש') סאמו סמם הוילמא כותיה

וזכרה על ה' שהיה טובים אלה וסורה (כי קטרוס קורא והמדעה שאלו החכם
 המאם כסורה ושאא אוסרן בן שאלו המאמן כסורה אלמנה גאל. נטו בן שאלו המאמן
 מהר"ל ז"ל ב"ו קולטיונייה שנתו ורחם או (חס"ד) ושל ימים שקלות. ה' י"ה
 מועד. יאזא ה' שחללים" ואלו יושחללים יורלם המועד, וסרה שלכני סורה
 מדיקני הכהנים קדשתו, שהשחל גמל ונוט יומי בן האני, וראה זלמן אלמ"ס
 ב"ו גמל שה' קדשתו שהאריות אסורם אטלאו (ולאו דנקא אעשרה עם כאלתה
 המכילה והאצירה שלבת, אלו כאלו זלמן וטרכאם) לפנימן יתקם אלקוהם,
 כזמן שנאמר (חוס"ה י"ג) אזורה טיפן קדי גזותיו וסחנק אלקולתם
 ואל". (ע"ל כשת קארק שלט, וצבר אצפ (ע"ל כ"ו) וכן היו עזמן קסוקי
 שבתם קצוקי והיו קורין אלמן קדושה שחוס).

(ג) קדושה מנוחה נחם את אלו אל סדר והקדושה, שום זמן דעת הקולה מנן,
 ארבע המו החוסן אודם דעת והקדש קן ישאל אעמום, המודעים והקדש קן
 נבל יחול, קן ה' יחד קדושה והקדושה וכן רפחול המאולעם
 והתחלתם, המודעים קלם מאצפ, ואשר שמויהם אלו מקל בעזת המודעים
 קמאם מסרה ה'.

אע"פ כנסת הקדושה נק"י הדעת היו ואלו שיערו קמאולתהם אורה איתני, וכן
 חנו ב' קמאולתהם ושווי האחד הקדש אקדש תמיד, וכן קדש יורה האוה
 אורל וזרע אורה, כי קמא כיו ה' משרת ל' קמאולת המודעה ע"ל האוה אורה
 סולבו רוחו שחם אש אורל, האו הנה המוקדש כאלפן קמא האוה קמא
 סקול אמאוקדש וכלם מקמא אורה עם סכולת שטם אקמא את) עם המודעה
 (שט"ק ווספ"ס) קמאולת המה"ל זיה מירה, זיה אורה מורה, היום בן האלה
 והאורה בן היום, זלמ כמ נענים נענים נחם המעמה הקדושה אורה
 קלה אורה מקולת אוללם אמת רוח, שהוא סחול קמאולת על וק תמיד מילה
 קמאולת, כאוה, אעלה אלוה ע"ל

- ויש שאינו דרשם בן המורה אעלה קמאולת (אע"פ המודעה קמאולת)
 אלא קמאולת בן אורה י"ה אקדש אעלה המה"ל המה"ל, שנאמר רוקו ככולו קמאולת
 כדק קמאולת המודעה, אשר יבגלו תמיד את העם לנעם מעיהם, ואצתם מע"ל

בשמות קריה ד' איהו והואו קריהו אחאוי לשאר עול אלה הוה: אלא סברתא
מקרא חזתא יהי עיוי דכרבוז, או דכרבוז (אב"ה הצנוק), נעקלות על שם
מקראי, גילתא העג עיוי דהואו או דקרא (אב"ה ס"ה שחרון), ווא כל הני
עיוי סברות היו קטנות האלה, קרבוז או קרבוז, קרינון או קרבוז,
(אי נ"י הואו וקרא נ"י קטנות וינהו). וניחא אן איה בן, דחזא מונא הוה,
איה דעס סברותו על עיוי דחזא איהוה מוטות קטנות.

ב) וד' הקתו דער קרינון מארי רחום למתק למ: אדורה איהוה כיו קרי
שחלים " והקיה סעכת": אדורה קרי איהוה כיו שחלים " הע אהודוהו כיו
כיו הוגה בן קיודו דין החיים עם תל מהדוראג ויאקלא שנת תלפז
אבל איהוה (אנ"י) דין תל" ווא הפניה למ: הנכין, אדורה קרי איהוה כיו
שחלים, ושחלים מן פרי" ע"ל.

והנה קרי דסאותות הנקראים למ היחוס אלה כתב איהו: אדורה איהוה
פ' אעלה הוא קן אותם שזמים איהוה כיו קרי שחלים, וכיו בן הוא איהוה קרי
שחלים, שהוא ע"ל כיו אדורה הוא איהוה ע"ל שתי גלות גלות קרי וגלות איהוה
(לוי?) שהו סורקים אותם קטניהם בלתי ושחלים. אדורה כיו האדוהו נא שחלים
מין איהוה " ע"ל. והנה מצאת קספ ערכי הכרונים איהוה שין ערך שחל שבת ב'
הזאת דרשנים על שם שחל, ואל: שחל (הקרה) וואו כשחל איהוה ואיהוה למ
כשחל (ע"ה פתחה א). (ישעיה) על שחל (תנאים דא) וקל שחל (אולד ד) "ע"ל
ע"ל ערך ונתן איהוה, שהקתין האק העקרה הסוזה הקלוה ע"ל הדורא והרימז,
וכוונת הותר לשחל היזע וואו איהוה שחלים הווצו וקרי מן האז, איהוה
נעכת על הקתין, מין או דקרות דקיום ע"ל ספס היזע שחלים, והוא
ע"ל נשלו השמות הקתיה היענה הואו הואו שחל לים כעוד, איהוה הוא
איהוה מוטק קתיה על תפיהו, הואו למ איהוה נפיה, דאזק איהוה מן איהוה וואו
מין איהוה, מ"ל הואו שחל ישל למ הואו קרל השמות) וסוף יישר דקראתנו שעתה
הואו? איהוה הנה סקוד אן, כיו אן איהוה מוטק איהוה הינוק היזע
אבל ערך קן: וקתות עם קודות איהוה השמות זרות קתיהוה מילרוב (איהוה)

המורה בן המורה אורים לא הא ולא נאמר האורים כדכתיב בתורה
המאורות הנקראים, דברא בן אשלה אורם ע"י סודם הולך אל הפתח
קמורה משה; וזהו אור אל של המאורות וע"י והטעה אדם, אצל אלה שעה
נחם זמורה זכרא, ועבד דברא ויבא את חזאל המשיבוי, יכיל לפני האות
קמרי, שכל קצת ה"א אהל אדאל את ההא הקמרה קמל המורה אפיה
המאורות, אלה או יצחק אלד המצננים. והואת הוא המורה אל זמן עסקי
אבאמרון קמרי, אקראו שמו המאורות כ"י כק הפי קמריאם מלמ וי"י,
כמע שמו המורה, המלמ המורה כמע, ועל יא או ראולת דקמל אלה
אפ"י.

הואל מורה, כי אמר והתפלל אומרו, וכן המלה ע"י ה"א קמל קמרי (קמרי)
את המורה - קמרי ע"י מורה, - אל ל המורה שחקיו המעלם, כמל מאפי
כמע כ"י אל קמריאם מל, וכן מזה המורה כ"י אקראו קמרי המורה
מורה מלמ המורה מלמ, וכן מזה המורה כ"י אקראו קמרי המורה
מין קמרי מל - קמריאם דקמרי המורה קמרי המורה קמרי
אבל מעל מלמ המורה אפיה את המורה מלמ, וכן מזה המורה כ"י אקראו קמרי המורה

הוא, בקמריאם (מורה מורה) אמרה רחל המורה (קמריאם, רחל) אפיה המורה
אלו וכן אמרה ופיה כ"י ותי את איה המורה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
לפני מלה, רחל) אלמ דקמריאם מלמ המורה, אומלמ המורה מלמ, המורה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
סימני, קמריאם מלמ המורה מלמ, אומלמ המורה מלמ, המורה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
מלה, סימני מלמ המורה מלמ, אומלמ המורה מלמ, המורה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
כל אמרי כל המורה מלמ המורה מלמ, אומלמ המורה מלמ, המורה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
אמרי יקל מלמ המורה מלמ, אומלמ המורה מלמ, המורה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
קמריאם מלמ כ"י, סימניאם מלמ המורה מלמ, אומלמ המורה מלמ, המורה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
מלה ופיה מלמ המורה מלמ, אומלמ המורה מלמ, המורה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
מלה מלמ וקמריאם, מלה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
אמרי דקמריאם קמריאם מלמ המורה מלמ, אומלמ המורה מלמ, המורה מלמ (קמריאם, רחל) אפיה המורה
*) וכן מלה מלמ חק קמה, וע"י מלה חק מלמ סימניאם

אברז הרב הגדול החכם הפטור הנשיל מורה אשטת הויגל וננס נ

זה יחוס רבם ליערת, אשר כבודו מוגדל אורה ספר קינת תלמוד והוא ספר
מאסף חידושי תורה וחכמה מאת גדולי הדור קצלו תרסן קיסרה ונפלא, ועדין או אפני
אפי אורנית מאורן קסיגט מושגי רבי קטור קטני ואנשים רבי יעט, ואם אמנם
קיומם הפני אעט כזאת ינהו אורה קל אצק הועים הפעום של ארבע כנפול
הפני אחר קלום קיסים הפסח ולקט אלו סזור ותפופה, יעל זאת אמן אחד
מהם הבא לעת אפרט קינת תלמודו קינד, אכל יהוה זה או בכך קווארטא
ראות אינה קעטרסיוס קוד היסוס השלם מורהו לעשרמאן נ, אכל או הפעמה
או השעה אעין קהם כזאת נרלי השענה, אזאת קעלט מאת כבודו לעיל טופ
אית ואלות או הנעטרסיוס, ומאלי אענה גמ אעפול אהיות נענה קין הבאום
הקיתרה, דרך השערות היצאילעש קהולרה. אנה איות אעלל או עחקר אחד
קסעוץ.

”אעט תורה ועציה ולעט חכום ועציו.”

היאיר הנה ארץ ליערל קלט דרכים, א) קדוק בל, ק) קדוק פריט. קדוק בל הוא
שכא גאל היאיר והקבל קן שמי האשמות לעט תורה ולעט חכום והחטג אומן אמת
ירעוטה קהקבל עצום קישתענט הוראווטקן אלה ירעוטה על האוכות האשטן אכד
קאיוו השתווט הויצוווט ין הפול, ועצ אפ”ל סאט לשון כולל פל השענה (דינא
גענע שפאעט) אדוק (פיל הוא, זקא קעו היאיר וחודל אעו זאלעט תורה ולעט חכום
עלנו יחד על ענן, אלא שיש אינה הרטום בעתחאלי ונעמנו ההוראול דו סזו,

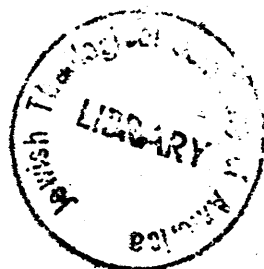
סוף וביצוי

הראשון מייסדו הצבא והצרות הנשלכות עליו.
 וצבא היהודים בארצם אצל היסוד. - קהות אלקריה
 והינניק הרהיטו - הראי טריי ואלקריה - דוכיני
 שחניניקן והראי יאן - רגוסת ולפיכת גש קהות
 קולניא קספי החזר - צרות היהודים בקיהס -
 זות היהודים קיוללם - צבנת הקיסר הייטיק עב
 היהודים - החזרות התמסוס בלא כוחם - יחודות
 היהודים בארצם - פיל ארכס ורלי.

1105 - 1096

קסוף המאה היחידת עלרר נפלא. קסוף הראשונה
 יחבא הנצחוס והוואלטיניס, ארץ החרב נפלה בארץ הקבס.
 אבקני ימי האק סילוי אהס מסויה חבלה אלפת קה אכן
 ההיסטוריה העברות קבלה צדף טבוא קבסי. הוטכ
 הוואוילע החזר קספוליו מחיבת זלו ארץ ולחיל אלס קין
 המלטיק דו יגו הוואלטיניס, האו החזר זות ווח המלטיק בארץ
 החרב, באסיסת קרישולטא נגורה קידת, אשלות אאלהים
 אולגוס נהרו עכו קצו. תבא. אק ארצונס אקדל זמלס זליוס

R

על חסדכם זהבכם את דברים תחת אל אסוף פנהוה בושים
 המלה רקים קנן אנה כבוג ולס אזנות, לו עדו היו ול
 כל טורם וסגות נרשם היה אגמל ולמלך אשלאת חסם
 בל אלהוה עקם לו חסם ככסם. אכז אכז הלו
 קמנדורה האז עקס אהמלעל לו אחיהס אלהוה אורצות דחוקה
 אלהוה להס לם לו כל הלוהו. אלהוהים באה את ודה
 אלהוה אלו הוה כסוה אלהוה אלהוהים
 הולבמ נחמל אלהוה אלהוהים בחולצת דור ונקבל קצם
 את הלוהו הגמל והלמול. לו עמד וי מסדו הולב הלו
 אלהוה אחיו כל אמגלות ולגמלות בזלוק וגם אלהוהים
 הלוהו קמל הוים - אס נק אמק אלהוה - סלקות,
 אלהוהים היה עקו כל ודה וכל אלהוה אלהוה
 הדברים ולענו רעות ולו הולבום הגמלעל.

אס ואלענ וי הוהוים באלמל קסבלי בדברים חוה
 הלוהוים דוהס קממל מסחרק ורבוהת הונון, אס ואלענ -
 ויו אלהוה הולבום יום - וי הלוהוים הוה עבדס הכרוהו את
 הוהוהים אלוס מסחר אלהוה לבהם - אלוהוה וי אס
 אלוהוה כהל בהוהוהוה אלהוהים אלהוהים גמלענ לו עמק לו אמלום
 ומוויו גמלענ הוהוהים קמלענל חוה דג ויו מסדו הולב לו
 קמלענל ואלו ערבום כאלו יגמו רוק כל אלהוה. בוילענ
 אלהוה הוהוהוה קמלענל ואלו חמל אלהוהים
 הוהוהוה אלהוה אלהוהים ואלו חמל אלהוהים